

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

משכב הנהג

יוסף אביני

ארה"ב

16/3/90 - 23/3/90

תיק מס'

13

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: 4611/13-א

מזהה פריט R000364

כתובת: 2-111-2-4-9

תאריך הדפסה: 31/08/2020

נכנס

בלמס

חוזם: 3,19843

אל: המשרד

יעדים: נ' / 1084, בטחון / 1130, מצב / 2720, מנמת / 1130

מ-: נוש, נר: 698, תא: 220390, זח: 1600, דח: ב, סג: בל

תח: גס צפא

נד: נ

אורה

בלמס/בהול לבוקר

אל : מצפא, מעת, ממד, פרן.

דע: יועץ רוהם לתקשורת, יועץ שהבט לתקשורת, לעם
אמן/מנמת - ר' משמרת, דובר צהל, ניו-יורק,

מאת : עתונות, וושינגטון.

תדרוך דובר הבית הלבן ליום : 22/3/90

Q IN A DIFFERENT PART OF THE WORLD, DO YOU THINK
YOUR COMMENTS ON EAST JERUSALEM CONTRIBUTED TO
THE COLLAPSE OF THE GOVERNMENT THERE? AND DO YOU
THINK OVER THE LONG HAUL, THAT'S GOING TO MAKE THE
PEACE PROCESS MORE DIFFICULT OR EASIER?

PRESIDENT BUSH: NO, I THINK A PRESIDENT, WHEN HE
REITERATES THE STANDING POLICY OF THE UNITED STATES
GOVERNMENT, IS DOING THE CORRECT THING. I DO NOT
THINK IT CONTRIBUTED TO THE FALL OF THE GOVERNMENT.
THAT IS A HIGHLY COMPLEX INTERNAL MATTER IN THE
STATE OF ISRAEL. THAT IS THEIR -- WHO EMERGES
THE LIKUD OR LABOR, IS THEIR PROBLEM, THEIR RIGHT.
AND I WILL NEGOTIATE AND DEAL OPENLY WITH WHOEVER
AND TALK FREELY AND OPENLY WITH WHOEVER EMERGES
AS THE LEADER. BUT I DON'T BELIEVE IT MADE A CONTRIBUTION

6406 יוסף זלמן זעירוב, בנימין נתן, 7, המגדל 60

משרד החוץ-מחלקת הקשר

BECAUSE I THINK THE -- I THINK IF YOU LOOK AT THE ISSUES, BOTH THE DOMESTIC ECONOMY AND THE QUESTION OF THE -- QUESTION OF THE PEACE TALKS, THAT THOSE WERE THE KEY ISSUES IN THE CAMPAIGN. BECAUSE MOST PEOPLE IN ISRAEL UNDERSTOOD THAT I WAS SIMPLY REITERATING A STANDING UNITED STATES POLICY, ONE THAT I FEEL VERY STRONGLY ABOUT.

ג' 2

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, ממד, רם, (אמן), בנצור,
מצפא, פרנ, רביב, מעת, הסברה, לעמ, דוצ-ים

טודי

** יוצא

**

**

**

חוזם: 3,19198

אל: 756/ווש, בטחון/1093, מנמת/1089, מצב/2594

מ-: המשרד, תא: 220390, זח: 1508, דח: מ, סג: סו

תח: גסטאירופה

נד: ג

אורה

62175

טודי/מיד

אל: וושינגטון

וע: אטלנטה (בדיפ'), משהב'ט המתאם, אמ'ן

ביקור קרט - סיכום (מברק ראשון מתוך אובעה)

א. כללי

1. הנשיא לשעבר ג'ימי קרט ביקר בארץ מה-18 עד ה-20 ונא. התלוו אליו דעיתו (שרשמה תוכן שיחותיו) והפרופ' קן שטיין ממרכז קרט.

2. לבקשתו של קרט, תיאמנו לו שיחות עם אישים ישראלים - נפגש (לפי הסדר הבא) עם ראש עיריית ירושלים, נשיא המדינה (א'צ עם אורחי הנשיא), ס/רה'מ ושר השיכון, ח'כ שמעון פרס, ח'כ עזר וייצמן, המנכ"ל, שה'ח (א'ע עם אורחי השר ולמחרת, ב-19.3, שיחה עם השר במשרד), השרים דן מרידור ואהוד אולמרט, ר' אמ'ן ועוזרו להערכה, המתאם וקציני צה"ל בכירים העוסקים בשטחים, וח'כ יצחק רבין.

3. כ'כ ביקר במרכז הקליטה במבשרת ציון, במוזיאון ירושלים ובאוניברסיטת ת"א (א'צ עם פרופ' בן-שחר ומרעניט העוסקים בדמוקרטיה בישראל וש'ת כלכלי באזור מזה'ת, ואחר כן נפגש עם ראשי מרכז דיין וסטודנטים משתלמים). כן השתתף בק'צ ('ארוזות ארבע') שערך לכבודו שג'ארה'ב עם רבים מתוך 'ותיקי ק'ד'.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. בנוסף בילה יום שלט עם אישים פלסטינאים וגורמים פלסטינאים וישראלים העוסקים בתחום ז"א. התוכנית, שאורגנה ע"י הקונכ"ל האמריקאי בירושלים, כללה ביקורים במשרדי אל-חאק, 'בצלם' ובאגודה הפלסטינאית לעניינים בינלאומיים, א'צ עם אנשי בריאות פלסטינאים, שיחה עם אלייס פרייג', ק'ע עם נכבדים פלסטינאים בבית הקונכ"ל וא'ע עם פייצל אל-חוסייני וצארי אל-נוסייבה (גם אצל הקונכ"ל).

5. בכל מקום שניתן, שוחח עם אנשי התקשורת ואף ערך מסיבת עתונאים לפני צאתו את הארץ.

6. לא נסע לתוניס כמתוכנן מאחר וערפאת הוסיף ליטול חלק בחגיגות לרגל עצמאות נמיביה. במקום זאת, המריא לקפריסין להזמנת הנשיא וואסיליוס שהציע לו להתעניין בסנסון באי.

7. עם זאת, הודיע לא פעם על כוונתו להפגש עם ערפאת במועד שיהיה להם נוח.

8. הודיע גם שידווח למזכיר בייקר על סיורו זה במזה"ת (מצרים, סוריה, ירדן, ישראל).

ג. מטרת הביקור

1. רשמית, בא להתעדכן וכן לעניין ממשלות וגורמים אקדמאים ואחרים באזור - בסמינר שמרכז קטר עומד לקיים בסתיו על הקורלציה בין השלום להתקדמות כלכלית (במקרו, במישור אזורי ומדינות; ובמיקרו, במישור משפחות ובודדים). הסמינר יהיה רב-משתתפים, ובין היתר יוזמנו נציגי AID, הבנק העולמי, ומוסדות בינלאומיים נוספים מחד, ומשקיעים פרטיים (מיפן, רפ"ג וכו') מאידך. אנשי אוניברסיטת ת"א הביעו עניין רב בסמינר.

2. באופן בלתי רשמי, עלה בבירור שקרטר מוכן ואף רוצה למלא תפקיד בעשיית השלום באזורנו. כבר רכש לעצמו שם עולמי כמתווך בסכסוכים אחרים (באתיופיה ועוד) וכמובן מאליו רואה בהסכמי ק'ד מנוף למעורבותו מחדש באזורנו. אמר בפירוש לשר לוי כי במידת הצורך, ישמח להיות לעזר לצדדים בנסיונותיהם לפתור את הסכסוך הישראלי-ערבי.

ג. מסרים ונימות

1. המצב בעולם הערבי. סקר בפני ראש אמ"ן ואחרים את רשמיו

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

2. The second part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

3. The third part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

4. The fourth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

5. The fifth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

6. The sixth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

7. The seventh part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

8. The eighth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

9. The ninth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

10. The tenth part of the document is a report from the Secretary of the State to the President, dated January 1, 1945. It contains a report on the progress of the war against Germany and the situation in the Pacific.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מסיוורו זה ומשיחות אחרות עם מנהיגי ערב.
המסר העיקרי: כמעט כל מדינות ערב נכונות לשלוט עם ישראל ומהינה מוכנות לנהל שיחות שלום עמנו רק במסגרת ועידה בינלאומית (דווח אינטגרטיבי על נושא זה בנפרד).

2. סוריה. אסד מוכן לשיחות על הגולן (פירוז הדדי) ועל שאלות אחרות (כגון פירוק נשק) במסגרת ועידה בינלאומית. ראו-נא מברקנו 281. השלמות בנפרד.

3. הסכמי ק'ד. הסכמים אלה עדיין VALUABLE AND VIABLE. ישואל עדיין מחוייבת להם ואילו מבחינת הפלסטינאים יש בהם נכסיט חשובים כגון הכרה בזכויותיהם, קבלת החלטות 242 ו-338 מצד הליכוד (כדברי קרט), מסגרת לניהול מו"מ, אוטונומיה מלאה ('מלאה', לדרישת רה"מ בגין) ועוד.
עם זאת, מובן מאליו שלא ניתן להשתמש בכינוי 'קמפ דייויד'.

4. שיחות בקהיר בין ישראל ופלסטינאים. במידה ויתקיימו, מוטב לאפשר השמעת נאומי פתיחה. הנסיין מלמד שהצדדים, במקום לשפוף את זעמם, מנסים להציג את עצמם בצורה חיובית בפני העולם כולו ולכן בד"כ נאומים כאלה הם קונסטרוקטיביים.

5. זכויות האדם. ישראל מפרה את זכויות האדם של הפלסטינאים. כפי שעולה מלקטי העתונות הישראלית שהועברו בפקס, קרט לא הסתיר את דעותיו בסוגייה זו, לא בשיחות הרשמיות ולא בפני התקשורת. דבריו זוכים גם להד חזק בתקשורת הזרה (ניו-יורק טיימס מ-19.3 ועוד). פירוט בנפרד.

6. ירושלים. כבר בק'ד הסכימו בגין וסאדאת שהעיר לא תחולק מחדש. כשלעצמו קרט נאמן למדיניות ארה"ב המוצהרת, אך מעריך שבוש עשה משגה בהבלטת הנושא כיום. רואה בחיוב מכתב בוש לקולק אך לדעתו היה רצוי להשאיר נושא זה לסוף התהליך. העויף שבחים על טדי קולק ('תחת הפיקוח שלך, יש כאן בירושלים הבעה חשובה של חירות, שיתוף פעולה והרמוניה בתנאים קשים ביותר', '...אנו מתגאים בך, טדי'). שמע מקולק על הקשיים שנתעוררו במשך ארבע השנים האחרונות בהשגת רשיונות לבניית 4,500 יחידות דיור עבור ערבים בירושלים, והעלה נושא זה בפני רה"מ והמתאם, בטיעון שעצם מתן הרשיונות ובניין יחידות אלה ישפרו תדמיתנו שעה שאנו מרבים לבנות שיכונים ליהודים בעיר.

7. אתיופיה. מעוניין מאד באתיופיה ובשלמותה. בשנה שעברה בילה 20 יום שם ועוד 6 ימים בסודאן. המשך שיחות השלום ברומא יהיה בין ה-8 וה-22 באפריל.

1. The first section of the document discusses the initial findings and the scope of the investigation. It outlines the objectives and the methodology used to gather and analyze the data.

2. The second section provides a detailed overview of the data collected during the study. It includes a summary of the key variables and the statistical methods employed to process the information.

3. The third section presents the results of the analysis, highlighting the most significant findings. It discusses the trends observed and the implications of the data for the field of study.

4. The fourth section discusses the limitations of the study and the potential sources of error. It also offers suggestions for future research to address the identified gaps in the current work.

5. The fifth section concludes the report by summarizing the main points and reiterating the importance of the findings. It emphasizes the need for further exploration in this area.

6. The sixth section provides a comprehensive list of references used in the document. It includes books, articles, and other sources that have informed the research and writing of the report.

7. The final section contains the author's contact information and a statement of acknowledgment. It expresses gratitude to the individuals and organizations that supported the research.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בעבר פעל עבור יהודי אתיופיה ונענה לבקשת המנכ"ל להמשיך לעשות למען יציאתם במסגרת איחוד משפחות על בטיס הומניטרי.

8. נעדרי צה"ל. לא העלה נושא זה בפני אסד ולא נענה לבקשת המשפחות להפגש עמן כאן. אינו משוכנע שהנעדרים עודם בחיים, אך מוכן לקבל חומר כתוב עליהם - לעיונו ולשיקולו.

9. שלושת יהודי סוריה העצורים. כן העלה נושא זה בפני שה"ח של סוריה, והלה אמר כי יעשה מה שביכולתו למענם. בביקורו האחרון בדמשק הצליח קרטז להביא לשיחרורם של המישה יהודים סוריים, ולהערכתו אין להוציא מכלל אפשרות הצלחה גם הפעם.

10. יהודי לבנון חטופים. לא ידע על נושא זה ומבקש חומר בכתב. להערכת קן שטיין, לא ירצה קרטז להעמיס על אסד עוד נושא כזה עת שמטפלים בעצורים היהודיים הסוריים, אך יתכן שיוכלו לפעול אם יצא להם להפגש באחו מהימים עם הנשיא הראוני.

ג. סיכום

1. קרטז לא הפתיע. בשיחותיו עם שרים ואחרים שפע נחמדות מתוך עניין לחדש ולחמם יחסיו עם מנהיגים ישראליים, שמא המצב הפוליטי והמדיני וההתפתחויות בתהליך השלום יאפשרו שובו לזירה. עם זאת, לא הסתיר זיעותיו הידועות וברור שלא רק הפלסטינאים שפגש כאן אלא גם מנהיגי ערב (מובארק, אסד וחוסייין) עמם נפגש עשו עליו רושט חזק - וחיובי.

2. בעניין זכויות האדם הוא מזדהה נפשית ואמוציונלית עם הפלסטינאים. לא היסט לומר לרה"מ ולאחרים שלאור מקום המשפחה בדת היהודית ודאגת היהודים לשלמות המשפחה במשך הדורות וגם לנוכח מאמציו האישיים למען איחוד המשפחות של יהודי בריה"מ, כואב לו מאד לראות מה אנו עושים למשפחות פלסטינאיות. בשיחה עם הח"מ אמר ש'לו הייתי פלסטיני ולו היו מפרידים אותי מאשתי ומילדי, הייתי מתקומם בצורה אלימה מזמן ולא הייתי ממתין עשרים שנה'. כ"כ, לאחר הביקור במבשרת ציון (שריגש אותו מאוד) אמר 'החרדות מפוגרומים וכיו"ב המפחידות יהודי בריה"מ כיום עוברות הלכה למעשה על הפלסטינאים כעת'.

3. כלפי חוץ הביקור התנהל על מי מנוחות אך מתחת לפני השטח רבו המתיחויות. קן שטיין התנהג בארוגנטיות רבה וניסה להשתלט על כל הסידורים. מנע משגריר ארה"ב מלהשתתף בכל השיחות עם

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
JAN 15 1964

FROM THE
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

TO THE
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

NO. 100

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY
540 EAST 57TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED
JAN 15 1964

FROM THE
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שרים זאף עמד בפני הח'מ בכניסה לשיחות עם פויס ורביין,
בהפליטו ש'אתם מכריחים אותנו לשאת בהוצאות הביקור ולפיכך
'הביקור שלנו' ואנו נחליט מי ישתתף במה'. לא הוזמן לא'ע
מטעם שה'ח.

מנהל מצפ'א

פא

תע: שהח, סשהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, (אמן), בנצור,
מצפא, סייבל, משפט, סולטן, מזתים, ברנע, ארבל 211

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5700 SOUTH CAMPUS DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

W. R. BOYD

PH

RE: STYRENE, POLYMERIZATION, CATALYST, CHROMIUM, CHLORIDE,
SOLVENT, DIMETHYL SULFOXIDE, DIMETHYL SULFONE

יודי

** יוצא **

**

**

**

חוזט: 3,19201

אל: וווש/757, בטחון/1094, מצב/2595, מנמח/1090

מ-: המשורד, תא: 220390, חז: 1509, חמ: מ, סג: סו

תח: גס: צפא

נד: @

62194

יודי/מיד

אל: וושינגטון

דע: אטלנטה (בדיפ')

דע: לשכת שהב'ט, המתאם

ביקור קרט - זכויות האדם. (מברק שני מתוך ארבעה מברקי סיכום).

1. עניין זכויות האדם של הפלסטינאים היה ההיבט הקשה ביותר בביקור קרט. לרה'מ הוא אמר שמתרחשות בשטחים הפרות חמורות של זכויות האדם. כשהתייחס לנושא המשפחות המופידות, העיר רה'מ כי פרטי הפרטים אינם ידועים לו והיפנה אותו למתאם. בשיחה עם הח'מ אחרי הביקור במבשרת ציון, העיר קרט בהתרגשות - 'מה שקורה במרכז הקליטון מואה כמה טוב ויפה הכל יכול להיות בישראל, אך הפרות זכויות הפלסטינאים גורמות לי לבכות...'. 'איך אתם יכולים להרשות כאלה דברים?' עוד אמר רה'מ שמיר טוען שאין לו הפרטים, אך גורן (המתאם) אינו מתפקד בחלל הריק... 'גורן עושה והישראלי ברחוב אינו יודע מה קורה'.

2. הכתבות בעתונות הישראלית (ג'רוסלם פורט, על המשמר ועוד) ובעתון ניו-יורק טיימס משקפות נאמנה דברי קרט ברבים. בשיחותיו עם שרים ועם המתאם הוא התמקד בד'כ בשני נושאים - מצב הבריאות בשטחים ומשפחות מופידות. באשר לנושא הראשון חזר לא פעם על דברים ששמע במפגשו עם אנשי בריאות פלסטינאים כאילו הירדנים בנו 8 בתי חולים בגדה והישראלים סגרו 3 מהם

6406 מספר טלף עשירי בכ"ט טל. 03-2376987

משרד החוץ-מחלקת הקשר

(ואף הפכו אחד למתקן כליאה); מספר המיטות בבתי החולים בשטחים לא עלו מאז 1967 למרות הגידול במספר התושבים - ודבר זה, לדברי קרטר, 'אינו קביל בכלל'. באשר למשפחות מופרדות, מסר קרטר לרה"מ כי לטענת הידרונים הופרוזו 281 משפחות בשנה האחרונה (אצל המתאם ובמרכז) ד"ן נקב במספר של 251). חזר פעם אחר פעם לשלושה מקרים שלדבריו הוא בוק בירדן. לבקשת מזכ"ר הממשלה (בשיחה עם רה"מ), הסכים למסור פרטים בכתב לבדיקת המתאם והלה בשיחתו עם קרטר אישר קבלת המידע והבטיח לשלוח לו תשובה תוך ימים אחדים.

3. בפניל שערך לו המתאם במשרד הבטחון, קטע קרטר בתרעומת מה את דברי האחראי לבריאות בשטחים, ד"ר סבר, וזרק שורה ארוכה של טענות ותלונות (חלקן בצורת שאלות) שאישים פלסטינאים השמיעו בפניו ואשר הוא אינו יודע אם הן נכונות ושאינו יכול לבדוק:

- הנשיא החדש של אגודת עורכי הדין (לא פירט היכן) אינו יכול להשיג רשיון לנסוע לירדן.
- מאזן הסחר הינו לטובת ישראל באופן מסיבי.
- ראש עיריית ירושלים אינו יכול להשיג רשיונות בנייה ל-4,500 יחידות דיוור עבור ערבים בירושלים.
- בפועל בג'ץ אינו יכול לפעול במקרה של עידעור מצו תושב השטחים כי השלטונות הצבאיים מוציאים צו מונע נגד בג'ץ.
- היעד העיקרי של מדיניות ישואל בשטחים הינו להכריח את תושבי השטחים לעזוב.
- כשמשאבים זרים זמינים לפרוייקטים בשטחים, הפרוייקט אינו זוכה לאישור אם יש בו כדי להתחרות עם תעשייה או יצרנים בישראל (הצביע על בקשה לפתוח מפעל מלט בחברון ומדגרה לאפרוחים במקום אחר).
- נושא מספר בתי החולים ומספר המיטות בהם כבסעיף 2 דלעיל.
- אינם מתירים לרופאים פלסטינאים לשפר את הכשרתם הרפואית (בניגוד לרופאים מדרום אפריקה).
- אינם נותנים רשיונות לאמבולנסים.
- לא ניתן להשתמש בשירותי בתי החולים בישראל ומחירי בתי החולים הפרטיים בשטחים גבוהים מאד.
- אין ספרייה רפואית בכל הגדה.
- מטילים מסים בשיעור של אחוז 70 על כל תרומה מחו"ל לשיפור שירותי הבריאות בשטחים.
- משלמים מסים והשלטונות אינם מפרסמים התקציב. לכן אינם יודעים כיצו השלטונות משתמשים בהכנסות אלה ובעיני התושבים המסים שהם משלמים מוקדשים למימון מערך עושק.
- מאז פרוץ האינתיפאזה נעצרו 100,000 אנשים שהם 1 מתוך כל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ארבעה גברים בשטחים.

4. קרטן קיבל תשובות לחלק מהשאלות והנקודות הנ"ל (ולאחרות שהעלו בשיחות אחרות). הירבה לדבר על המשפחות המופרדות אך לא ידע על אלפי הפלסטינאים שווזרו במסגרת תכנית איחוד המשפחות. הופתע לשמוע שישראל לא סגרה אף בית חולים אלא הוסיפה אחד ונדש ביו"ש וכעת עומדת לפתוח אחו נוסף בעזה. הופתע גם ללמוד שהממשל עומד לפרסם בקרוב תקציב לשנה זו.

אולם בשל אילוצי הזמן לא קיבל הסברים מורחבים וספק אם השתכנע מהמעט ששמע. אחרי הסבר הפצ'ר שעמד על הכללים המיוחדים בחוק הבינלאומי לשמירת ז'א בשטחים כבושים, העיר קרטן שהמקרים והדוגמאות שהובאו בפניו להזים טענותיו היו 'סלקטיביים מאוד'.

5. בשיחה עם המתאם, רשם לפניו דברי גורן לפיהן אנו מעודדים ומזמינים סיוע כספי מבחוץ, שיימסר באופן ישיר לתושבי השטחים, ללא התערבות המימשל האזרחי, בלבד שיהיה לטובת האוכלוסייה המקומית. בשיחה פרטית לאורך מכן, העיר לי השגריר האמריקאי כי זהו 'A POWERFUL STATEMENT' ואין טפק שקרטן יביאו לידיעת אחרים. עוד לפני השיחה עם המתאם, סיפו קרטן לשגריר על מכר יפני עשיר שרצה לתרום טכום גדול למיזם בשטחים אך נסוג לאורך שנדרש לתת הבטחה שהכסף לא יגיע לידי אנשי אש"ף.

6. כמו-כן, בשיחה עם המתאם הזכיר קרטן את דברי שהב"ט רבין כי לא יהיו עוד מקרים של פירוד משפחות. מכאן שאל לגבי 251 המשפחות שהופרדו בשונה האחרונה. התרשט מאד מתשובת המתאם שכעת מתכננים האיחוד מחדש של מפשחות אלה. יצויין כי השגריר האמריקאי (ויש להניח קרטן) הבין את התשובה כאילו כל אחת מהמשפחות האלה תאוחד מחדש ולא תהיינה עוד נשים נשואות מופרדות מבעליהן.

7. לביסוף, גם אצל המתאם, הגישה גב' קרטן נייר זבו פרטים על שני מקרים - האחד בעניין משפחה מופרדת והשני בעניין עצור הסובל מבעיות בריאות גמתקן עליאה. המתאם הסכים לבדוק מקרים אלה ובתום השיחה טרח קן שטיין לציין כי בשל קוצר הזמן אינם יכולים להגיש פרטים לגבי כל המקרים הידועים להט, ולכן רצונו לבקש שהמתאם יתייחס לשני המקרים האלה כאל 'GENERIC EXAMPLES' של שתי בעיות נלליות. בדרך לנתב'ג דאג שטיין להזכיר לזוג קרטן כיצד פעל...

מנהל מצפ"א

CONFIDENTIAL

1. The first part of the document discusses the general principles of the proposed system. It outlines the objectives and the scope of the project. The system is designed to provide a secure and efficient means of communication between the various departments of the organization. The document also describes the various components of the system and the way in which they are interconnected. The system is based on a central computer system which is connected to a number of terminals. Each terminal is used by a different department of the organization. The system is designed to be flexible and to be able to accommodate changes in the organization's requirements. The document also discusses the security measures that will be taken to protect the information that is transmitted through the system. It is the policy of the organization to ensure that all information transmitted through the system is kept confidential and secure. The system will be subject to regular security audits and will be updated as necessary to ensure that it remains secure and effective.

2. The second part of the document describes the hardware and software requirements for the system. It lists the various components that will be required for the system to operate. The hardware requirements include a central computer system, a number of terminals, and a network of communication lines. The software requirements include a set of operating system software, a set of application software, and a set of security software. The document also discusses the way in which the hardware and software will be installed and configured. It is the policy of the organization to ensure that all hardware and software used in the system is of the highest quality and is supported by the manufacturer. The system will be installed in a secure and controlled environment. The document also discusses the way in which the system will be tested and validated. It is the policy of the organization to ensure that the system is thoroughly tested and validated before it is put into operation. The system will be subject to regular testing and validation to ensure that it remains secure and effective.

3. The third part of the document describes the way in which the system will be operated and maintained. It outlines the various tasks that will be required to operate the system. The tasks include the installation and configuration of the hardware and software, the testing and validation of the system, and the ongoing operation and maintenance of the system. The document also discusses the way in which the system will be monitored and controlled. It is the policy of the organization to ensure that the system is monitored and controlled at all times. The system will be subject to regular monitoring and control to ensure that it remains secure and effective. The document also discusses the way in which the system will be updated and modified. It is the policy of the organization to ensure that the system is updated and modified as necessary to ensure that it remains secure and effective. The system will be subject to regular updates and modifications to ensure that it remains secure and effective.

4. The fourth part of the document discusses the way in which the system will be evaluated and its performance measured. It outlines the various metrics that will be used to evaluate the system. The metrics include the system's security, its reliability, its performance, and its cost. The document also discusses the way in which the system will be evaluated and its performance measured. It is the policy of the organization to ensure that the system is evaluated and its performance measured at regular intervals. The system will be subject to regular evaluation and performance measurement to ensure that it remains secure and effective. The document also discusses the way in which the system will be improved. It is the policy of the organization to ensure that the system is improved as necessary to ensure that it remains secure and effective. The system will be subject to regular improvement to ensure that it remains secure and effective.

CONFIDENTIAL

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפד: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, פ(אמן), ממד,
בנצור, מצפא, סי יבל, משפט, סולטן, מזת ים, ברנע, ארבל2

שמור

** יוצא **
**
**
**

חוזם: 3,19203

אל: וושינגטון/343, בטחון/1096, מנמת/1091, מצב/2596
מ-: המשד, תא: 220390, חז: 1513, דח: מ, סג: שמ
תח: @ גס: צפא
@: נד

62219

שמור/מיד

אל: וושינגטון

דע: אטלנטה (בדיפ')

דע: משהב'ט, לשכת ר' אמ'ן

ביקור קרט - המצב במדינות ערב. (מברק שלישי מתוך ארבעה מברקי סיכום).

1. הנושא עלה בעיקר בשיחה עם ר' אמ'ן (20.3). להלן מתוך דברי קרטו נפי שנרשמו במבוק מאת אל'מ צבי שטאובר (ע' ר' אמ'ן להערכה):

א. ערפאת ביטל את הפגישה עם קרט. למנהיג אש'ף היתה מעורבות בקדום הפתרון בנמ'ביה.

ב. הסעודים אינם אנטי-ישראליים. הם בעד יציבות ושלוש. תומכים בקמפ דיוד ויתמכו גם בשיחות ישראליות-פלסטיניות.

ג. עיראק היא המדינה שממנה צריך לפחד במיוחד. קרט הוזמן מספר פעמים לעיראק, אולם היא לא רואה טעם לבקר שם. אם יהיה תהליך לקראת הסדר, עיראק תהיה מבודדת ומעמדה ישוק. אולם, קטאון עלול להציב את עיראק כנדבך מרכזי בחזית פעילה עויינת לישראל.

ד. ירדן מפחדת באמת מישראל וממדיניותה, אותה היא מפרשת כמכוונת לעודד הגירת פלסטינים מישראל לתחומה. ירדן מעוניינת בהסכם שלום (תחת מטריה בינ'ל), שתייצב את הבעיה הפלסטינית בתחומה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

למעשה, ירדן היא המדינה הערבית היחידה שיש לה עניין ממשי בנושא הפלסטיני. ההתעסקות של המצרים ובעיקר של הסורים היא הרבה יותר שטחית ועם הרבה פחות מחוייבות. התהליך הדמוקרטי בירדן הוא בלתי הפיך. חוסיין לא יכול להזדרז בו, אם ינסה לחזור בו לא בטוח שיצליח לשרור.

ה. כל מדינות ערב סובלות מבעיות כלכליות חמורות. מצבה של סוריה טוב יותר יחסית מאשר לפני 3 שנים, בשל גילוי הנפט והגז.

ו. בשיחותיו עם קרט, ביטא אסד רגשות מעורבים: פחד מעיראק, אט כי אמר שיש אפשרות לשפור היחסים עמה.

נשיא סוריה הביע גאווה על יחסיו החדשים עם מובארק שלטענתו יש בהם משום קבלת תנאיו (אין פרוט).

ז. קרט חזר על דבריו לגבי מזו שאסד הסמיכו לאמר בפומבי. לטענתו, אסד מוכן לפתיחת המו"מ בחסות שתי המעצמות/5 החברות הקבועות במועבי"ט, שלאחריה יתנהלו שיחות בילטרליות בין ישואל וסוריה.

לדבריו, אסד שולל את רעיון המשלחת הערבית המאוחדת ומוכן לפרוץ, במשתמע, הודי.

ח. בשיחותיו עם הצד הערבי הודגש בפניו שוב ושוב כי ישראל לא רוצה שלום וכי היא נסוגה מהתחייבותיה לגבי 242 ו-338.

ט. בשיחותיו עם המנהיגים הערביים (לא העלה את הנושא בירדן), אף אחד לא הכויש שיש לו יכולת כימית. לדבריהם, זוהי הדרך הזולה לנשק התרעתי מול ישראל. נאמר לו (במשתמע, אסד), כי מוכנים לשיחות עם

ישראל בסוגיית פרוק הנשק האסטרטגי. קרט לא יכול לקבוע כמה זה רציני.

י. הנושא הלבנוני הוא אובססיה עבור אסד. דיבר על לבנון יותר מכל נושא אחר. לטענתו, הסכס סאאיפ הוא הבסיס היחיד לקראת התקדמות לפתרון בלבנון. האשים את ישראל בתמיכה בעון ובג'עג'ע במטרה לעשות לסוריה את החיים קשים.

יא. אסד אמר, כי הוא נכון לסגת מלבנון, אם יהיה הסדר יציב ואם ישואל תיסוג מדר'ל. קרט לא יודע כמה אפשר לבטוח באסד בנושא זה.

יב. נשיא סוריה מאד להוט לשפר את היחסים עם ארה"ב.

עד כאן.

2. להלן מספר השלמות מתוך הופעת קרט במרכז דיין ומתוך שיחותיו האחרות:

א. סעודיה - מנהיגיה אמידים מופלגים והעושר מרוכז בידי מעטים. זו אחת מהסיבות שהם מעוניינים ביציבות ושלום. אינם אוקיים (FERVENT) בנושא הפלסטינאים וזכויותיהם.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ב. יו'דן - פחדיה מישראל אינם נובעים מאיום צבאי מצדנו כביכול, אלא מהתבטאויותיהם של מנהיגים ישראלים כגון שמיר ושרון לפיהן 'ירדן הינה פלסטיין' וכן מהמדיניות הישראלית - אשו, לדברי קרט, לא ניתן להכחישה - מכריחה את הפלסטינאים לעזוב את השטחים ו'כופה' אותם על ירדן. (אצל רה"מ, נקב קרט במספר של 45,000 פלסטינאים שלטענת הירדנים עברו לירדן בשנה שחלפה, בעוד שבמרכז דיין דיבר על 26,000 פלסטינאים - אך 'הפרינציפ, ולא המספר, חשוב'. הירדנים משוכנעים שאנו חותרים לפנוי הדרך והמקום בפני עולים מבריה"מ. הם טוענים שאינם מתנגדים להגירה יהודית, אן היה וישואל תמשיך ליישב עולים בשטחים, 'לרבות מזרח ירושלים', תתמיד ירדן במסע שלה נגד העלייה ולהערכתו של קרט תצליח להטיל חישוקים על עליה זו.

ג. סוריה - בנפרד.

ד. השלום באזור - מצרים רוצה באורח כנה מאד בהשגת השלום הכולל. בק'ד הם ניסו לקדם את אינטרסי הפלסטינאים, וחוסר ההתקומות בעניין האוטונומיה הביך אותם מאד. הפלסטינאים והירדנים הינם EAGER לשלום, והסורים 'נכונים' לשלום. מאידך, יש לפחד מעיראק ואם הקפאון בתהליך השלום יימשך קיימת האפשרות שאסד וצדאם חוסיין יישרו את ההידורים והגבול המשותף שלהם ייפתח מחדש. עיראק תהפוך ל-FOCAL POINT. יתכן שירדן ואף טעודיה ובסופו של דבר מצרים יצטרפו אליה.

עד כאן.

מנהל מצפ"א

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, @ (אמן), ממד,
בנצור, מצפא, סי יבל, משפט, סולטן, מזתים, ברנע, ארבל 2

1. The following information was obtained from a review of the files of the [redacted] and [redacted] concerning the activities of [redacted] and [redacted] in the [redacted] area during the period [redacted] to [redacted].

2. [redacted]

3. [redacted] It was noted that [redacted] had been in contact with [redacted] and [redacted] in the [redacted] area during the period [redacted] to [redacted]. [redacted] was also in contact with [redacted] and [redacted] in the [redacted] area during the period [redacted] to [redacted].

4. [redacted]

5. [redacted]

6. [redacted]

7. [redacted] The following information was obtained from a review of the files of the [redacted] and [redacted] concerning the activities of [redacted] and [redacted] in the [redacted] area during the period [redacted] to [redacted].

משרד החוץ-מחלקת הקשר

19202

תאריך: 22.03.90

שמו

** יוצא **
**
**
**

חוזם: 3,19202
אל: וושינגטון/344, בטחון/1097, מנמת/1092, מצב/2597
מ-: המשרד, תא: 220390, זח: 1513, דח: מ, סג: שמ
תח: גס: צפא
נד: &

62225
שמו/מ'ד'
-1 -1 -1 91323

אל: וושינגטון

דע: אטלנטה (בו'פ')

דע: משהב'ט; לשכת ר' אמ'ן

ביקור קרט - סוריה (מברק רביעי מתוך ארבעה מברקי סיכום)

מעבר לשיחה עם המנכ"ל (מברקי 281 לווינגטון), הנושא עלה בווב הפגישות ובאריכות אצל ר' אמ'ן ובמרכז דיין. כ"כ קרט העלה אותו ביוזמתו עם התקשורת בטענתו שהוא מוסמך ע"י אסד לדבר פומבית על נכונות סוריה לשיחות בילטרליות במסגרת ועידה בינלאומית. להלן מספר השלמות והבהרות למברק הנ"ל ולמברק ע' ו' אמ'ן להערכה (המועבר בנפרד).

א. שיחות כלליות - שיחות פר'ן

1. מוברי קרט עולה שאסד מוכן לשני סטים של שיחות.

קרט לא היה מוסמך לדבר על הסט השני (שיחות פר'ן) והדגיש בתשובה לשאלה במרכז דיין ובהזדמנויות אחרות שהוא מעביר את 'התרשמותו', על יסוד הכרותו את אסד ושיחותיו האחרונות עמו. קרט לא (חוזר לא) מסר, כפי שמסר הסנטור ספקטר (מזכרי מ-18.1 לס/מנכ"ל צפ"א ופר'ן) כי אסד עומד קודם על השגת פתרון כולל ורק לאחר מכן יהיה ניתן לדון בנושאים אחרים,

6406
***** יסוף ולקח ושות' בנרמ 70 6406

1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960

1961
1962
1963

1964
1965

1966

1967

1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980

1981

1982

1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לרבות ענייני פר'ן.

2. באשר לגולן, מובן שאסד דורש החזרתו, ובתוך כך מוכן לדון בפירוז הדדי. באשר לשיחות פר'ן, אסד לא יהיה מוכן, לדברי קרט, לזון בנושא חל'כ בלבד. לשיטתו של אסד, נשק זה הינו מענה זול לנשק גרעיני ולפיכך הוא ידרוש הכללת נושא הגרעין בשיחות. מבחינתו אין טעם לדון בנושא חל'כ מבלי לדון ביכולת הגרעינית של ישראל.

3. בתשובה לפרופ' איתמר רבינוביץ ששאל במרכז דיין מה חדש ב'מסר של אסד נוסח 1990' (בהתחשב בנכונותו להשתתף בוועידה בינלאומית מאז ועידת ג'נבה בשנות ה-70) הצביע קרט על שני אלמנטים:

א) הצימצום בתמיכה הסובייטית/המזא'רית, דבר שמביא אותו לפעול לנירמול יחסיו עם המערב ועם ארה"ב בפרט.
ב) בסחוננו העצמי המוגדר של אסד בעקבות גלויי נפט וגז טבעי.

4. עם ר' אמ'ן, קרט טען שאסד שינה עמדתו (המסורתית) לגבי השתתפות בוועידה בינלאומית, ועתה אינו (חוזר אינו) עומד על משלחת ערבית מאוחדת. לדברי קרט, אסד 'נכון לכל חלוקה של העולט הערבי למזכיביט בילטרלייט סבירים' - דהיינו, ישראל-סוריה, ישראל-ירדן, ישראל-פל'סטינאים ועוד.

5. יש לציין כי ר' אמ'ן הביע סקפטיות לגבי אסד וכוונותיו. ציין כי אין זה כן שאינו יכול להאמין לאסד, אך אינו יכול להרשות לעצמו להיות נאיבי. בתגובה, העיר קרט שלא נזכל להתעלם מהעתיד שלנו.

ר' אמ'ן השיב שאנו מנסים לעקוב בשקדנות אחרי הסימנים והאיתותים (במיוחד בלבנון) - וכאן אמר ר' אמ'ן בתגובה לדברים אחרים שהשמיע קרט כי יתכן שאסד יהיה מוכן לסגת מביירות אך לא מהבקעה ולא מאזור טריפולי.

מנהל מצפ"א

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מננל, ממנכל, ר/מרכז, דם, (אמן), ממד, בנצור, מצפא, סייבל, משפט, סולטן, מזתים, ברנע, ארבל

1. The first part of the report deals with the general situation in the country. It is a very interesting and informative study of the economic and social conditions of the country at that time.

2. The second part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's progress in various fields.

3. The third part of the report deals with the country's future prospects. It is a very optimistic and hopeful study of the country's potential for growth and development.

4. The fourth part of the report deals with the country's current situation. It is a very detailed and thorough study of the country's present state in various fields.

5. The fifth part of the report deals with the country's future prospects. It is a very optimistic and hopeful study of the country's potential for growth and development.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

HERE IS LIBYA. AND IT SEEMS TO ME THAT WHEN WE'RE TALKING ABOUT OUR FOREMOST ALLY, ISRAEL, IN THE MIDDLE EAST, WHEN WE'RE TALKING ABOUT WHAT OTHER NATIONS DO WHO ARE -- ALSO HAVE RELATIONS WITH US WE COULD HAVE BEEN MUCH MORE DIRECT AND THE FACTS JUSTIFY THAT DIRECTNESS. THE REALITY IS THAT ISRAEL HAS, IN FACT, EXISTED NOW FOR MORE 40 YEARS AND ONLY THAN AND ONLY ONE STATE IN THAT REGION HAS SEEN FIT TO BE IN ANYTHING BUT A STATE OF WAR, AND THAT, TO ME, IS UNACCEPTABLE AND WE HAVEN'T SAID THAT IN THIS REPORT.

SEN. MACK: IF I CAN, LET ME JUST BUILD ON THAT QUICKLY. I THINK THAT'S A VERY IMPORTANT POINT. I'M CONCERNED THAT THE PEACE PROCESS HAS BECOME A DIALOGUE TO ESTABLISH A PALESTINIAN STATE AS OPPOSED TO A PROCESS THAT WILL BRING TRUE PEACE TO THE MIDDLE EAST. IT IS, IN MY MIND, IMPOSSIBLE TO ESTABLISH A PALESTINIAN STATE, A PALESTINIAN ENTITY, HOWEVER ONE WANTS TO DEFINE IT AND HOWEVER ONE WANTS TO LOCATE IT UNTIL THERE IS AN AGREEMENT BY THE OTHER ARAB NEIGHBORS OF ISRAEL ON THEIR AGREEMENT THAT ISRAEL HAS A RIGHT TO EXIST. AND I'M AFRAID THAT WE HAVE -- THAT THE UNITED STATES HAS NOT PLACED ENOUGH EMPHASIS ON THAT ASPECT AND HAS, AGAIN, FROM MY PERSPECTIVE SHIFTED TOO MUCH TOWARDS THE ISSUE OF THE PALESTINIAN STATE.

SEN. LIEBERMAN: THANK YOU.

END

סוף חלק שני מתוך שני חלקים

מג

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, @ (אמן), בנצור,
מצפא, רביב, מעת, הסברה, לעמ, סולטן, דוצ, דוצ-ים, ר/מרכז, ממד, רס,
@ (אמן)

HERE IS LIPYA, AND IT SEEMS TO ME THAT WHEN WE'RE
TALKING ABOUT OUR FOREMOST ALLY, ISRAEL, IN THE
MIDDLE EAST, WHEN WE'RE TALKING ABOUT WHAT OTHER
NATIONS DO WHO ARE -- ALSO HAVE RELATIONS WITH US
WE COULD HAVE BEEN MUCH MORE DIRECT AND THE FACTS
JUSTIFY THAT DIRECTNESS. THE REALITY IS THAT ISRAEL
HAS, IN FACT, EXISTED NOW FOR MORE 40 YEARS AND ONLY
THAT AND ONLY ONE STATE IN THAT REGION HAS BEEN FIT
TO BE IN ANYTHING BUT A STATE OF WAR, AND THAT, TO
ME, IS UNACCEPTABLE AND WE HAVEN'T SAID THAT IN
THIS REPORT.

GEN. HACK: IF I CAN, LET ME JUST BUILD ON THAT QUICKLY.
I THINK THAT'S A VERY IMPORTANT POINT. I'M CONCERNED
THAT THE PEACE PROCESS HAS BECOME A DIALOGUE TO
ESTABLISH A PALESTINIAN STATE AS OPPOSED TO A PROCESS
THAT WILL BRING TRUE PEACE TO THE MIDDLE EAST. IT
IS, IN MY MIND, IMPOSSIBLE TO ESTABLISH A PALESTINIAN
STATE, A PALESTINIAN ENTITY, HOWEVER ONE WANTS TO
DEFINE IT AND HOWEVER ONE WANTS TO LOCATE IT UNTIL
THERE IS AN AGREEMENT BY THE OTHER ARAB NEIGHBORS
OF ISRAEL ON THEIR AGREEMENT THAT ISRAEL HAS A RIGHT
TO EXIST, AND I'M AFRAID THAT WE HAVE -- THAT THE
UNITED STATES HAS NOT PLACED ENOUGH EMPHASIS ON THAT
ASPECT AND HAS, AGAIN, FROM MY PERSPECTIVE SHIFTED
TOO MUCH TOWARD THE ISSUE OF THE PALESTINIAN STATE.

GEN. LIEBERMAN: THANK YOU.

END

upon the first day of

at

THE UNITED STATES OF AMERICA, DISTRICT OF COLUMBIA, WASHINGTON, D.C., THIS 12TH DAY OF MARCH, 1992.

OF OURSELVES. IT'S NOT REALLY FOR US TO CALL THAT HEARING. IT'S UP TO SENATOR MOYNIHAN, AND I'M -

Q. IS THAT THE IDEA, TO BRING THE STATE DEPARTMENT UP AND SAY, HOW DID YOU REACH THESE CONCLUSIONS?

SEN. MACK: SURE, AND PERHAPS YOU OPEN THE FLOOR TO OTHERS WHO MAY HAVE CONTRARY EVIDENCE OR OPINIONS ABOUT THE ACTIVITIES OF THE PLO IN MEETING THESE COMMITMENTS.

Q. SENATOR LIEBERMAN, DO YOU AGREE THAT THIS REPORT AMOUNTS TO WHAT IS CLOSE TO A WHITEWASH?

SEN. LIEBERMAN: I WOULDN'T CALL IT A WHITEWASH. I'D SAY THAT IT'S NOT AS THOROUGH AS IT SHOULD BE AND IT'S NOT AS AGGRESSIVE IN ITS CONCLUSIONS. AND I THINK IT BENDS OVER BACKWARD TO NOT BE TOO OFFENSIVE TO THE PLO, BUT TO ME THAT'S THE WRONG WAY TO BEND. I UNDERSTAND THE STATE DEPARTMENT IS COMMITTED TO THE PEACE PROCESS IN THE MIDDLE EAST AND SEES THE PLO AS AN IMPORTANT CONSTITUENT UNIT OF IT, BUT IF THEY REALLY WANT PEACE, THEN THEY'LL HAVE TO ABIDE BY THE PROMISES THEY MADE. AND OBVIOUSLY, WE THINK WHEN IT COMES TO COMPARING THE INTEREST THAT STATE DEPARTMENT HAS IN INVOLVING THE PLO IN MIDDLE EAST DIPLOMACY AND ADHERING TO A LAW DULY ADOPTED BY CONGRESS, THAT THEIR FIRST RESPONSIBILITY IS TO OBEY THE LAW.

Q. HOW DO YOU FEEL ABOUT THE SECTION TALKING ABOUT HOW ARABS STATES HAVE OR HAVE NOT RECOGNIZED ISRAEL'S RIGHT TO EXISTENCE?

SEN. LIEBERMAN: WELL, I PERSONALLY FELT THAT THAT SECTION ALSO WENT OUT OF ITS WAY TO BE TOO KIND TO THE ARAB NATIONS IN THAT SENSE. I MEAN, THE REALITY IS THAT ONLY EGYPT HAS ESTABLISHED -- HAS RECOGNIZED THE STATE OF ISRAEL AND HAS ESTABLISHED DIPLOMATIC RELATIONS WITH ISRAEL. AND IN THAT SECTION, AND I UNDERSTAND THE CONTINUING DESIRE OF THE ADMINISTRATION TO HAVE RELATIONS WITH THE OTHER ARAB STATES IN THAT REGION, THE ONLY STATE THAT'S REALLY CONDEMNED

OF OURSELVES. IT'S NOT REALLY FOR US TO CALL THAT HEARING. IT'S UP TO SENATOR MOYNIHAN, AND I'M -

Q. IS THAT THE IDEA, TO BRING THE STATE DEPARTMENT UP AND SAY, HOW DID YOU REACH THESE CONCLUSIONS?

SEN. MACK: SURE, AND PERHAPS YOU OPEN THE FLOOR TO OTHERS WHO MAY HAVE CONTRARY EVIDENCE OR OPINIONS ABOUT THE ACTIVITIES OF THE PLO IN MEETING THESE COMMITMENTS.

Q. SENATOR LIEBERMAN, DO YOU AGREE THAT THIS REPORT AMOUNTS TO WHAT IS CLOSE TO A WHITENASH?

SEN. LIEBERMAN: I WOULDN'T CALL IT A WHITENASH. I'D SAY THAT IT'S NOT AS THOROUGH AS IT SHOULD BE. AND IT'S NOT AS AGGRESSIVE IN ITS CONCLUSIONS. AND I THINK IT BENDS OVER BACKWARD TO NOT BE TOO OFFENSIVE TO THE PLO, BUT TO ME THAT'S THE WRONG WAY TO BEND. I UNDERSTAND THE STATE DEPARTMENT IS COMMITTED TO THE PEACE PROCESS IN THE MIDDLE EAST AND SEES THE PLO AS AN IMPORTANT CONSTITUENT UNIT OF IT, BUT IF THEY REALLY WANT PEACE, THEN THEY'LL HAVE TO ABIDE BY THE PROMISES THEY MADE. AND OBVIOUSLY, WE THINK WHEN IT COMES TO COMPARING THE INTEREST THAT STATE DEPARTMENT HAS IN INVOLVING THE PLO IN MIDDLE EAST DIPLOMACY AND ADHERING TO A LAW DULY ADOPTED BY CONGRESS, THAT THEIR FIRST RESPONSIBILITY IS TO OBEY THE LAW.

Q. HOW DO YOU FEEL ABOUT THE SECTION TALKING ABOUT HOW ARAB STATES HAVE OR HAVE NOT RECOGNIZED ISRAEL'S RIGHT TO EXISTENCE?

SEN. LIEBERMAN: WELL, I PERSONALLY FELT THAT THAT SECTION ALSO WENT OUT OF ITS WAY TO BE TOO KIND TO THE ARAB NATIONS IN THAT SENSE. I MEAN, THE REALITY IS THAT ONLY EGYPT HAS ESTABLISHED -- HAS RECOGNIZED THE STATE OF ISRAEL AND HAS ESTABLISHED DIPLOMATIC RELATIONS WITH ISRAEL. AND IN THAT SECTION, AND I UNDERSTAND THE CONTINUING DESIRE OF THE ADMINISTRATION TO HAVE RELATIONS WITH THE OTHER ARAB STATES IN THAT REGION, THE ONLY STATE THAT'S REALLY CONDEMNED

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

FOR ME. I HAVE EXPRESSED THAT IN THE PAST. BUT, SINCE THE DIALOGUE IS GOING ON, I THINK IT IS IMPORTANT THAT WE CONTINUE TO REQUIRE THAT THERE BE A REPORTING OF THIS. IN 120 DAYS AGAIN WE WILL HAVE ANOTHER OPPORTUNITY TO RAISE THE ISSUE.

SEN. LIEBERMAN: I PERSONALLY AM NOT PREPARED TO SAY THAT I THINK THE DIALOGUE BETWEEN THE PLO AND THE UNITED STATES IN TUNIS SHOULD BE CUT OFF, BECAUSE STATEMENTS WERE MADE IN DECEMBER OF '88 IN WHICH ARAFAT DID COMPLY WITH THE THREE TERMS THAT OUR GOVERNMENT HAD HELD OUT FOR THE BEGINNING OF SUCH DISCUSSIONS. BUT I WILL SAY THIS, THIS REPORT MAKES ME SKEPTICAL ABOUT THE EFFECTIVENESS OF THOSE CONTINUING DISCUSSIONS, AND I AWAIT THE NEXT REPORT AND THOSE THAT MAY FOLLOW, TO DETERMINE EACH TIME WHETHER I THINK THAT THERE IS SENSE TO CONTINUING THOSE DISCUSSIONS.

Q. IS THE REPORT NOW GOING TO BE THE SUBJECT OF THESE HEARINGS YOU TALKED ABOUT -- (INAUDIBLE) -- COMPLAIN ABOUT IT, OR IS THERE GOING TO BE FURTHER ACTION ON IT ?

SEN. MACK: WELL, WE'LL PROBABLY CONTINUE TO COMPLAIN ABOUT IT, BUT WE HOPE THAT THERE WILL BE A HEARING THAT SENATOR MOYNIHAN WILL HOLD A HEARING, IN WHICH WE CAN GO INTO SOME OF THE ASPECTS OF THE REPORT AND RAISE OUR CONCERNS AND HEAR FROM THE STATE DEPARTMENT WHY THEY DREW CONCLUSIONS THAT THEY DREW.

Q. AND TO WHAT END? IN OTHER WORDS, WHAT CAN YOU DO ABOUT IT?

SEN. MACK: WELL, AGAIN, I THINK, LARRY, WHAT IT DOES IS IT JUST HEIGHTENS OUR POSITION, IF YOU WILL. AT LEAST WE WILL HAVE AN OPPORTUNITY TO RAISE THOSE QUESTIONS AND GET THEM PART OF THE DIALOGUE, WHERE WE DISAGREE WITH THE STATE DEPARTMENT.

Q. WITH FOLKS HERE WITHIN THE STATE DEPARTMENT WITNESSES , RIGHT?

SEN. MACK: WELL, AGAIN, I THINK WE'RE GETTING AHEAD

FOR ME, I HAVE EXPRESSED THAT IN THE PAST, BUT, SINCE THE DIALOGUE IS GOING ON, I THINK IT IS IMPORTANT THAT WE CONTINUE TO REPORT THAT THERE IS A REPORTING OF THIS, IN 120 DAYS AGAIN WE WILL HAVE ANOTHER OPPORTUNITY TO RAISE THE ISSUE.

SEN. LIBBERMAN: I PERSONALLY AM NOT PREPARED TO SAY THAT I THINK THE DIALOGUE BETWEEN THE FLO AND THE UNITED STATES IN THIS SHOULD BE CUT OFF, BECAUSE STATEMENTS WERE MADE IN DECEMBER OF '68 IN WHICH GREAT DID COMPLY WITH THE THREE TERMS THAT OUR GOVERNMENT HAD HELD OUT FOR THE BEGINNING OF SUCH DISCUSSIONS. BUT I WILL SAY THIS, THIS REPORT MAKES ME SKEPTICAL ABOUT THE EFFECTIVENESS OF THOSE CONTINUING DISCUSSIONS, AND I AWAIT THE NEXT REPORT AND THOSE THAT MAY FOLLOW, TO DETERMINE EACH TIME WHETHER I THINK THAT THERE IS SENSE TO CONTINUING THOSE DISCUSSIONS.

Q. IS THE REPORT NOW GOING TO BE THE SUBJECT OF THESE HEARINGS YOU TALKED ABOUT -- (INAUDIBLE) -- COMPLAIN ABOUT IT, OR IS THERE GOING TO BE FURTHER ACTION ON IT?

SEN. MACK: WELL, WE'LL PROBABLY CONTINUE TO COMPLAIN ABOUT IT, BUT WE HOPE THAT THERE WILL BE A HEARING THAT SENATOR MOYNIHAN WILL HOLD A HEARING, IN WHICH WE CAN GO INTO SOME OF THE ASPECTS OF THE REPORT AND RAISE OUR CONCERNS AND HEAR FROM THE STATE DEPARTMENT WHY THEY DREW CONCLUSIONS THAT THEY DREW.

Q. AND TO WHAT END, IN OTHER WORDS, WHAT CAN YOU DO ABOUT IT?

SEN. MACK: WELL, AGAIN, I THINK, LARRY, WHAT IT DOES IS IT JUST REINFORCES OUR POSITION, IF YOU WILL. AT LEAST WE WILL HAVE AN OPPORTUNITY TO RAISE THOSE QUESTIONS AND GET THEM PART OF THE DIALOGUE, WHERE WE DISAGREE WITH THE STATE DEPARTMENT.

Q. WITH FOLKS HERE WITHIN THE STATE DEPARTMENT WITNESSES, RIGHT?

SEN. MACK: WELL, AGAIN, I THINK WE'RE GETTING AHEAD

STILL A TERRORIST ORGANIZATION. AND THAT SHOULD BE KEPT IN MIND AS WE AND THE OTHER GREAT POWERS WORK TO ESTABLISH PEACE IN THE MIDDLE EAST. PRESSURE SHOULD CONTINUE TO BE PLACED ON THE PLO TO HAVE ITS DEEDS MATCH ARAFAT'S WORDS.

Q. WHY DO YOU THINK THERE'S SUCH A TOTAL DIFFERENCE OF OPINION BETWEEN WHETHER THESE ACTS OF TERRORISM ARE JUST ISOLATED EPISODES OR WHAT YOU SAY, IT CLEARLY COMES FROM THE TOP OR AT LEAST THAT ARAFAT SHOULD BE HELD ACCOUNTABLE? I MEAN, THERE'S SUCH A CLEAR DIFFERENCE OF OPINION. WHAT DO YOU THINK WAS DRIVING THE STATE DEPARTMENT TO THINK THEY'RE JUST ISOLATED EVENTS?

SEN. MACK: I'LL TAKE A SHOT AT IT.

SEN. LIEBERMAN: SO TO SPEAK.

SEN. MACK: NO PUN INTENDED. IT APPEARS TO BE THAT THE STATE DEPARTMENT IS INTERESTED IN CONTINUING THE DIALOGUE AND IF THEY ARE TOO CRITICAL OF THE PLO, THAT THAT IN FACT MAY BRING AN END TO THE DIALOGUE. BUT I THINK IT IS IMPORTANT THAT THESE REPORTS BE HONEST, THAT THESE REPORTS SHOW EXACTLY WHAT IS GOING ON. IF THERE IS TERRORISM, AS WE BELIEVE THAT THERE IS, THEN THE UNITED STATES, THROUGH THIS REPORT, SHOULD SAY THAT THAT, IN FACT, IS HAPPENING AND THAT WE SHOULD SAY TO THE PLO, IF YOU'RE NOT GOING TO LIVE UP TO THOSE COMMITMENTS THAT THIS DIALOGUE CANNOT CONTINUE.

Q. TO FOLLOW UP ON THAT --

Q. DO YOU THINK WE SHOULD -- DO YOU THINK WE SHOULD END THE DIALOGUE? DO YOU THINK THERE'S ENOUGH IN HERE TO END THE DIALOGUE NOW?

SEN. MACK: WELL, I'M NOT GOING TO SPEAK FOR SENATOR LIEBERMAN, BUT I WOULD SAY FOR MYSELF THE CONCLUSION THAT I HAVE DRAWN IS THAT -- IN FACT, THAT THE DIALOGUE SHOULD NOT CONTINUE, BUT THAT'S NOT A NEW POSITION

STILL A TERRORIST ORGANIZATION. AND THAT SHOULD
BE KEPT IN MIND AS WE AND THE OTHER GREAT POWERS
WORK TO ESTABLISH PEACE IN THE MIDDLE EAST. PRESSURE
SHOULD CONTINUE TO BE PLACED ON THE PLO TO HAVE
ITS SEEDS MATCH ARAFAAT'S WORDS.

Q. WHY DO YOU THINK THERE'S SUCH A TOTAL DIFFERENCE
OF OPINION BETWEEN WHETHER THESE ACTS OF TERRORISM
ARE JUST ISOLATED EPISODES OR WHAT YOU SAY, IT CLEARLY
COMES FROM THE TOP OR AT LEAST THAT ARAFAAT SHOULD
BE HELD ACCOUNTABLE? I MEAN, THERE'S SUCH A CLEAR
DIFFERENCE OF OPINION. WHAT DO YOU THINK WAS DRIVING
THE STATE DEPARTMENT TO THINK THEY'RE JUST ISOLATED
EVENTS?

SEN. MACK: I'LL TAKE A SHOT AT IT.

SEN. LIEBERMAN: SO TO SPEAK.

SEN. MACK: NO PUN INTENDED. IT APPEARS TO BE THAT
THE STATE DEPARTMENT IS INTERESTED IN CONTINUING
THE DIALOGUE AND IF THEY ARE TOO CRITICAL OF THE
PLO, THAT IN FACT MAY BRING AN END TO THE DIALOGUE.
BUT I THINK IT IS IMPORTANT THAT THESE REPORTS
BE HONEST, THAT THESE REPORTS SHOW EXACTLY WHAT
IS GOING ON. IF THERE IS TERRORISM, AS WE BELIEVE
THAT THERE IS, THEN THE UNITED STATES, THROUGH THIS
REPORT, SHOULD SAY THAT THAT, IN FACT, IS HAPPENING
AND THAT WE SHOULD SAY TO THE PLO, IF YOU'RE NOT
GOING TO LIVE UP TO THOSE COMMITMENTS THAT THIS
DIALOGUE CANNOT CONTINUE.

Q. TO FOLLOW UP ON THAT --

Q. DO YOU THINK WE SHOULD -- DO YOU THINK WE SHOULD
END THE DIALOGUE? DO YOU THINK THERE'S ENOUGH IN
HERE TO END THE DIALOGUE NOW?

SEN. MACK: WELL, I'M NOT GOING TO SPEAK FOR SENATOR
LIEBERMAN, BUT I WOULD SAY FOR MYSELF THE CONCLUSION
THAT I HAVE DRAWN IS THAT -- IN FACT, THAT THE DIALOGUE
SHOULD NOT CONTINUE, BUT THAT'S NOT A NEW POSITION

נכנס

בלמס

חוזם: 3,18544

ל: המשרד

יעדים: ני/ 1019, מצב/ 2539, מנמת/ 1062

מ-: ווש, נר: 662, תא: 210390, זח: 1600, דח: מ, סג: גב

תח: @ גס: צפא

נד: @

בלמס/מיידי

חלק ב - מתוך שני חלקים המשך לנר 661 (חוזם 18543)

AS THEY HAVE SAID, A PALESTINIAN STATE ON THE WEST BANK IS STAGE ONE. STAGE TWO IS THE EVENTUAL ELIMINATION OF ISRAEL. AND I BELIEVE THAT BY HAVING THIS REPORT EVERY 120 DAYS, IT WILL GIVE US THE OPPORTUNITY TO HIGHLIGHT BOTH IN A TIMELY -- IN A TIMELY MANNER WHAT IN FACT HAS BEEN TAKING ON -- BEEN TAKING PLACE.

SEN. LIEBERMAN: LET ME JUST ADD TO THAT, AND I AGREE OBVIOUSLY WITH WHAT SENATOR MACK HAS SAID. WHILE WE ARE DISAPPOINTED WITH THE CONCLUSIONS THAT ARE REACHED HERE BY THE STATE DEPARTMENT, I DO THINK THAT THERE'S SOME CLEAR MESSAGES HERE TO SO MANY OTHER WORLD CAPITALS WHERE ARAFAT AND THE PLO HAVE BEEN ALLOWED TO UNDERGO A METAMORPHOSIS, A TRANSFORMATION FROM TERRORISTS TO WORLD PEACEMAKERS WITHOUT ANY JUSTIFICATION FOR THAT TRANSFORMATION. AND THOUGH WE DISAGREE WITH THE CONCLUSIONS REACHED BY THE STATE DEPARTMENT IN THIS REPORT AND WE FEEL THAT THE REPORT COULD HAVE BEEN MORE THOROUGH, NONETHELESS THE EVIDENCE IS CLEAR HERE THAT THE PLO DOES NOT SPEAK WITH ONE PEACEFUL VOICE AND DOES NOT ACT WITH ONE PEACEFUL VOICE, THAT IT IS IN SUBSTANTIAL DEGREE

0101

0101

3, 1984-10-10
 100-100-100, 101-101-101
 101-101-101, 102-102-102
 103-103-103, 104-104-104
 105-105-105, 106-106-106
 107-107-107, 108-108-108
 109-109-109, 110-110-110
 111-111-111, 112-112-112
 113-113-113, 114-114-114
 115-115-115, 116-116-116
 117-117-117, 118-118-118
 119-119-119, 120-120-120
 121-121-121, 122-122-122
 123-123-123, 124-124-124
 125-125-125, 126-126-126
 127-127-127, 128-128-128
 129-129-129, 130-130-130
 131-131-131, 132-132-132
 133-133-133, 134-134-134
 135-135-135, 136-136-136
 137-137-137, 138-138-138
 139-139-139, 140-140-140
 141-141-141, 142-142-142
 143-143-143, 144-144-144
 145-145-145, 146-146-146
 147-147-147, 148-148-148
 149-149-149, 150-150-150
 151-151-151, 152-152-152
 153-153-153, 154-154-154
 155-155-155, 156-156-156
 157-157-157, 158-158-158
 159-159-159, 160-160-160
 161-161-161, 162-162-162
 163-163-163, 164-164-164
 165-165-165, 166-166-166
 167-167-167, 168-168-168
 169-169-169, 170-170-170
 171-171-171, 172-172-172
 173-173-173, 174-174-174
 175-175-175, 176-176-176
 177-177-177, 178-178-178
 179-179-179, 180-180-180
 181-181-181, 182-182-182
 183-183-183, 184-184-184
 185-185-185, 186-186-186
 187-187-187, 188-188-188
 189-189-189, 190-190-190
 191-191-191, 192-192-192
 193-193-193, 194-194-194
 195-195-195, 196-196-196
 197-197-197, 198-198-198
 199-199-199, 200-200-200
 201-201-201, 202-202-202
 203-203-203, 204-204-204
 205-205-205, 206-206-206
 207-207-207, 208-208-208
 209-209-209, 210-210-210
 211-211-211, 212-212-212
 213-213-213, 214-214-214
 215-215-215, 216-216-216
 217-217-217, 218-218-218
 219-219-219, 220-220-220
 221-221-221, 222-222-222
 223-223-223, 224-224-224
 225-225-225, 226-226-226
 227-227-227, 228-228-228
 229-229-229, 230-230-230
 231-231-231, 232-232-232
 233-233-233, 234-234-234
 235-235-235, 236-236-236
 237-237-237, 238-238-238
 239-239-239, 240-240-240
 241-241-241, 242-242-242
 243-243-243, 244-244-244
 245-245-245, 246-246-246
 247-247-247, 248-248-248
 249-249-249, 250-250-250
 251-251-251, 252-252-252
 253-253-253, 254-254-254
 255-255-255, 256-256-256
 257-257-257, 258-258-258
 259-259-259, 260-260-260
 261-261-261, 262-262-262
 263-263-263, 264-264-264
 265-265-265, 266-266-266
 267-267-267, 268-268-268
 269-269-269, 270-270-270
 271-271-271, 272-272-272
 273-273-273, 274-274-274
 275-275-275, 276-276-276
 277-277-277, 278-278-278
 279-279-279, 280-280-280
 281-281-281, 282-282-282
 283-283-283, 284-284-284
 285-285-285, 286-286-286
 287-287-287, 288-288-288
 289-289-289, 290-290-290
 291-291-291, 292-292-292
 293-293-293, 294-294-294
 295-295-295, 296-296-296
 297-297-297, 298-298-298
 299-299-299, 300-300-300
 301-301-301, 302-302-302
 303-303-303, 304-304-304
 305-305-305, 306-306-306
 307-307-307, 308-308-308
 309-309-309, 310-310-310
 311-311-311, 312-312-312
 313-313-313, 314-314-314
 315-315-315, 316-316-316
 317-317-317, 318-318-318
 319-319-319, 320-320-320
 321-321-321, 322-322-322
 323-323-323, 324-324-324
 325-325-325, 326-326-326
 327-327-327, 328-328-328
 329-329-329, 330-330-330
 331-331-331, 332-332-332
 333-333-333, 334-334-334
 335-335-335, 336-336-336
 337-337-337, 338-338-338
 339-339-339, 340-340-340
 341-341-341, 342-342-342
 343-343-343, 344-344-344
 345-345-345, 346-346-346
 347-347-347, 348-348-348
 349-349-349, 350-350-350
 351-351-351, 352-352-352
 353-353-353, 354-354-354
 355-355-355, 356-356-356
 357-357-357, 358-358-358
 359-359-359, 360-360-360
 361-361-361, 362-362-362
 363-363-363, 364-364-364
 365-365-365, 366-366-366
 367-367-367, 368-368-368
 369-369-369, 370-370-370
 371-371-371, 372-372-372
 373-373-373, 374-374-374
 375-375-375, 376-376-376
 377-377-377, 378-378-378
 379-379-379, 380-380-380
 381-381-381, 382-382-382
 383-383-383, 384-384-384
 385-385-385, 386-386-386
 387-387-387, 388-388-388
 389-389-389, 390-390-390
 391-391-391, 392-392-392
 393-393-393, 394-394-394
 395-395-395, 396-396-396
 397-397-397, 398-398-398
 399-399-399, 400-400-400
 401-401-401, 402-402-402
 403-403-403, 404-404-404
 405-405-405, 406-406-406
 407-407-407, 408-408-408
 409-409-409, 410-410-410
 411-411-411, 412-412-412
 413-413-413, 414-414-414
 415-415-415, 416-416-416
 417-417-417, 418-418-418
 419-419-419, 420-420-420
 421-421-421, 422-422-422
 423-423-423, 424-424-424
 425-425-425, 426-426-426
 427-427-427, 428-428-428
 429-429-429, 430-430-430
 431-431-431, 432-432-432
 433-433-433, 434-434-434
 435-435-435, 436-436-436
 437-437-437, 438-438-438
 439-439-439, 440-440-440
 441-441-441, 442-442-442
 443-443-443, 444-444-444
 445-445-445, 446-446-446
 447-447-447, 448-448-448
 449-449-449, 450-450-450
 451-451-451, 452-452-452
 453-453-453, 454-454-454
 455-455-455, 456-456-456
 457-457-457, 458-458-458
 459-459-459, 460-460-460
 461-461-461, 462-462-462
 463-463-463, 464-464-464
 465-465-465, 466-466-466
 467-467-467, 468-468-468
 469-469-469, 470-470-470
 471-471-471, 472-472-472
 473-473-473, 474-474-474
 475-475-475, 476-476-476
 477-477-477, 478-478-478
 479-479-479, 480-480-480
 481-481-481, 482-482-482
 483-483-483, 484-484-484
 485-485-485, 486-486-486
 487-487-487, 488-488-488
 489-489-489, 490-490-490
 491-491-491, 492-492-492
 493-493-493, 494-494-494
 495-495-495, 496-496-496
 497-497-497, 498-498-498
 499-499-499, 500-500-500
 501-501-501, 502-502-502
 503-503-503, 504-504-504
 505-505-505, 506-506-506
 507-507-507, 508-508-508
 509-509-509, 510-510-510
 511-511-511, 512-512-512
 513-513-513, 514-514-514
 515-515-515, 516-516-516
 517-517-517, 518-518-518
 519-519-519, 520-520-520
 521-521-521, 522-522-522
 523-523-523, 524-524-524
 525-525-525, 526-526-526
 527-527-527, 528-528-528
 529-529-529, 530-530-530
 531-531-531, 532-532-532
 533-533-533, 534-534-534
 535-535-535, 536-536-536
 537-537-537, 538-538-538
 539-539-539, 540-540-540
 541-541-541, 542-542-542
 543-543-543, 544-544-544
 545-545-545, 546-546-546
 547-547-547, 548-548-548
 549-549-549, 550-550-550
 551-551-551, 552-552-552
 553-553-553, 554-554-554
 555-555-555, 556-556-556
 557-557-557, 558-558-558
 559-559-559, 560-560-560
 561-561-561, 562-562-562
 563-563-563, 564-564-564
 565-565-565, 566-566-566
 567-567-567, 568-568-568
 569-569-569, 570-570-570
 571-571-571, 572-572-572
 573-573-573, 574-574-574
 575-575-575, 576-576-576
 577-577-577, 578-578-578
 579-579-579, 580-580-580
 581-581-581, 582-582-582
 583-583-583, 584-584-584
 585-585-585, 586-586-586
 587-587-587, 588-588-588
 589-589-589, 590-590-590
 591-591-591, 592-592-592
 593-593-593, 594-594-594
 595-595-595, 596-596-596
 597-597-597, 598-598-598
 599-599-599, 600-600-600
 601-601-601, 602-602-602
 603-603-603, 604-604-604
 605-605-605, 606-606-606
 607-607-607, 608-608-608
 609-609-609, 610-610-610
 611-611-611, 612-612-612
 613-613-613, 614-614-614
 615-615-615, 616-616-616
 617-617-617, 618-618-618
 619-619-619, 620-620-620
 621-621-621, 622-622-622
 623-623-623, 624-624-624
 625-625-625, 626-626-626
 627-627-627, 628-628-628
 629-629-629, 630-630-630
 631-631-631, 632-632-632
 633-633-633, 634-634-634
 635-635-635, 636-636-636
 637-637-637, 638-638-638
 639-639-639, 640-640-640
 641-641-641, 642-642-642
 643-643-643, 644-644-644
 645-645-645, 646-646-646
 647-647-647, 648-648-648
 649-649-649, 650-650-650
 651-651-651, 652-652-652
 653-653-653, 654-654-654
 655-655-655, 656-656-656
 657-657-657, 658-658-658
 659-659-659, 660-660-660
 661-661-661, 662-662-662
 663-663-663, 664-664-664
 665-665-665, 666-666-666
 667-667-667, 668-668-668
 669-669-669, 670-670-670
 671-671-671, 672-672-672
 673-673-673, 674-674-674
 675-675-675, 676-676-676
 677-677-677, 678-678-678
 679-679-679, 680-680-680
 681-681-681, 682-682-682
 683-683-683, 684-684-684
 685-685-685, 686-686-686
 687-687-687, 688-688-688
 689-689-689, 690-690-690
 691-691-691, 692-692-692
 693-693-693, 694-694-694
 695-695-695, 696-696-696
 697-697-697, 698-698-698
 699-699-699, 700-700-700
 701-701-701, 702-702-702
 703-703-703, 704-704-704
 705-705-705, 706-706-706
 707-707-707, 708-708-708
 709-709-709, 710-710-710
 711-711-711, 712-712-712
 713-713-713, 714-714-714
 715-715-715, 716-716-716
 717-717-717, 718-718-718
 719-719-719, 720-720-720
 721-721-721, 722-722-722
 723-723-723, 724-724-724
 725-725-725, 726-726-726
 727-727-727, 728-728-728
 729-729-729, 730-730-730
 731-731-731, 732-732-732
 733-733-733, 734-734-734
 735-735-735, 736-736-736
 737-737-737, 738-738-738
 739-739-739, 740-740-740
 741-741-741, 742-742-742
 743-743-743, 744-744-744
 745-745-745, 746-746-746
 747-747-747, 748-748-748
 749-749-749, 750-750-750
 751-751-751, 752-752-752
 753-753-753, 754-754-754
 755-755-755, 756-756-756
 757-757-757, 758-758-758
 759-759-759, 760-760-760
 761-761-761, 762-762-762
 763-763-763, 764-764-764
 765-765-765, 766-766-766
 767-767-767, 768-768-768
 769-769-769, 770-770-770
 771-771-771, 772-772-772
 773-773-773, 774-774-774
 775-775-775, 776-776-776
 777-777-777, 778-778-778
 779-779-779, 780-780-780
 781-781-781, 782-782-782
 783-783-783, 784-784-784
 785-785-785, 786-786-786
 787-787-787, 788-788-788
 789-789-789, 790-790-790
 791-791-791, 792-792-792
 793-793-793, 794-794-794
 795-795-795, 796-796-796
 797-797-797, 798-798-798
 799-799-799, 800-800-800
 801-801-801, 802-802-802
 803-803-803, 804-804-804
 805-805-805, 806-806-806
 807-807-807, 808-808-808
 809-809-809, 810-810-810
 811-811-811, 812-812-812
 813-813-813, 814-814-814
 815-815-815, 816-816-816
 817-817-817, 818-818-818
 819-819-819, 820-820-820
 821-821-821, 822-822-822
 823-823-823, 824-824-824
 825-825-825, 826-826-826
 827-827-827, 828-828-828
 829-829-829, 830-830-830
 831-831-831, 832-832-832
 833-833-833, 834-834-834
 835-835-835, 836-836-836
 837-837-837, 838-838-838
 839-839-839, 840-840-840
 841-841-841, 842-842-842
 843-843-843, 844-844-844
 845-845-845, 846-846-846
 847-847-847, 848-848-848
 849-849-849, 850-850-850
 851-851-851, 852-852-852
 853-853-853, 854-854-854
 855-855-855, 856-856-856
 857-857-857, 858-858-858
 859-859-859, 860-860-860
 861-861-861, 862-862-862
 863-863-863, 864-864-864
 865-865-865, 866-866-866
 867-867-867, 868-868-868
 869-869-869, 870-870-870
 871-871-871, 872-872-872
 873-873-873, 874-874-874
 875-875-875, 876-876-876
 877-877-877, 878-878-878
 879-879-879, 880-880-880
 881-881-881, 882-882-882
 883-883-883, 884-884-884
 885-885-885, 886-886-886
 887-887-887, 888-888-888
 889-889-889, 890-890-890
 891-891-891, 892-892-892
 893-893-893, 894-894-894
 895-895-895, 896-896-896
 897-897-897, 898-898-898
 899-899-899, 900-900-900
 901-901-901, 902-902-902
 903-903-903, 904-904-904
 905-905-905, 906-906-906
 907-907-907, 908-908-908
 909-909-909, 910-910-910
 911-911-911, 912-912-912
 913-913-913, 914-914-914
 915-915-915, 916-916-916
 917-917-917, 918-918-918
 919-919-919, 920-920-920
 921-921-921, 922-922-922
 923-923-923, 924-924-924
 925-925-925, 926-926-926
 927-927-927, 928-928-928
 929-929-929, 930-930-930
 931-931-931, 932-932-932
 933-933-933, 934-934-934
 935-935-935, 936-936-936
 937-937-937, 938-938-938

18543

נישור החוץ-מחלקת הקשר

22.03.90

תאריך

נכנס

בלמס

חוזם: 3,18543

אל: המשורר

יעדים: נ"י/1018, מצב/2538, מנמת/1061

מ:- ווש, נר: 661, תא: 210390, זח: 1600, דח: מ, סג: בל

תח: & גס: צפא

נר: &

א/ה/ק

בלמס/מיידי

21/3/90

חלק ראשון מתוך שני חלקים

אל : מצפא

דע: מעת, הסברה, עתונות ניו יורק

מאת: עתונות וושינגטון

דוח מחמד - אשף

וצ'ב תמליל מסיבת העתונאים של הסנטורים מק וליברמן אתמול.

עתונות

PRESS CONFERENCE WITH SENATOR JOSEPH LIEBERMAN (D. CT) SENATOR CONNI MACK (R-FL), SUBJECT: PLO REPORT SENATE RADIO GALLERY, WASHINGTON, DC TUESDAY, MARCH 20, 1990

SEN. MACK: AS YOU MAY RECALL, LAST YEAR SENATOR LIEBERMAN AND I INTRODUCED LEGISLATION WHICH BECAME KNOWN AS THE PLO COMMITMENTS COMPLIANCE ACT. IT BECAME LAW AND REQUIRES THE ADMINISTRATION TO REPORT TO THE CONGRESS PERIODICALLY ON THE ACTIONS AND THE ACTIVITIES OF THE PLO IN RELATION TO THEIR COMMITMEN

04106 ***** מיליטרי ללא מיליטרי ***** 04106

2,155450010

1001

1001 1001 1001 1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001

1001 1001

1001

1001

1001

1001 1001 1001 1001

1001

1001 1001 1001 1001

1001 1001

1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001

1001

1001 1001 1001 1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001

18 IN DECEMBER OF 1958

THE FIRST REPORT HAS NOW BEEN PUT AND I MUST INDICATE
TO YOU MY DISAPPOINTMENT IN THE REPORT. THIS REPORT
REARS MORE LIKE A DEFENSE OF THE FLD THAN A BALANCED
ACCOUNT OF THE FLD. I FEEL SINCE THE FLD COMMITMENT
AND I MIGHT JUST AS WELL SAY FOR A FEW MINUTES
SAY, IF YOU ARE RECALLED, FORMER BE TALKING TO TAKE
MEMBER INDICATED THAT NO ONE TRULY BELIEVED
THAT THE FLD ENTERED INTO A PACT WITH
WITH THE FLD SINCE ON RECALLED, THAT THOSE WOULD
BE ACTIONS THAT IN FACT WOULD TAKE PLACE.

AND AGAIN, THE KNOWLEDGE HERE IS TO TRY TO SEE WHETHER
THOSE ACTIONS AND STATEMENTS BY THE FLD REALLY DO
CORRESPOND TO THEIR COMMITMENTS IN 1958. I DO NOT
SPECIFICALLY HOLD THE FLD ACCOUNTABLE FOR THE FLD
PART OF THE FLD AND STATEMENTS THAT HAVE BEEN
GREATEST CONCERN AND AGENT WHILE AGENTING THAT
THE FLD COMMITMENT GROUP APPEAR TO HAVE FORMED
CIVILIAN, THE REPORT DOES NOT CHARACTERIZE THIS
ATTACH AS A STATEMENT OF THE FLD'S COMMITMENT AND
LIEBOWITZ PLAYS RESPONSIBILITY AWAY FROM THE FLD
LIEBOWITZ.

NOW, MY CONCERN IS THAT THE REPORT IS NOT
EVIDENTLY CORRECT IN THE REPORT AND I AM AFFAIR MAY
BE SEEN BY THE FLD AS AN INDICATION OF THEIR ABILITY
TO CONTINUE TO CARRY OUT TERRORIST ACTIVITIES IN
THESE SO-CALLED DOMESTIC GROUPS AND NOT BE
ACCOUNTABLE. THE BOTTOM LINE IS, I THINK CAN I HOLD
THESE GROUPS ACCOUNTABLE. ONE HAS TO WONDER ABOUT
THE ALIENAGE THAT IS TAKEN PLACE WITH THE FLD.
AT THIS POINT I WILL TURN IT OVER TO YOU, SENATOR
LIEBERMAN.

SEN. LIEBERMAN: THANK YOU.

I WAS HONORED TO BE IN LAST YEAR WITH SENATOR CONNOR
BACK IN CO-SPONSORING THIS BILL, AND I'M HONORED
TO JOIN WITH HIM TODAY IN REACTING TO THE FIRST
REPORT ISSUED UNDER IT. I SHARE THE SENTIMENTS THAT
HE HAS EXPRESSED.

THIS FIRST REPORT IS A REASONABLE EFFORT TO COMPLY WITH OUR DESIRE FOR A MONITORING OF THE EXTENT TO WHICH THE PLO IS FULFILLING THE PROMISES THAT YASIR ARAFAT MADE IN GENEVA IN DECEMBER OF 1988, WHICH WERE TO RENOUNCE TERRORISM, TO RECOGNIZE THE STATE OF ISRAEL, AND TO ACCEPT THE APPROPRIATE UN RESOLUTIONS.

IT IS A REASONABLE BUT NOT A SATISFACTORY EFFORT AND IT SHOWS CLEARLY THAT THE PLO HAS THE OPPORTUNITY TO GET THE BEST OF ALL POSSIBLE WORLDS. CONFLICTING STATEMENTS, WILLINGNESS TO ACCEPT ADMITTEDLY TERRORIST ACTIONS BY COMPONENT UNITS OF THE PLO, AND ULTIMATELY IN MY OPINION, A FAILURE TO THIS DATE TO LIVE UP TO THE PROMISES THAT YASIR ARAFAT MADE IN GENEVA IN DECEMBER OF 1988.

ARAFAT ASSERTS THAT HE SPEAKS FOR THE ENTIRE PLO. IF THAT IS THE CASE, HE MUST DISCIPLINE THOSE ELEMENTS OF THE PLO AND THOSE INDIVIDUALS, SOME OF WHOM ARE CLOSE TO HIM, WHO CONTINUE TO SPEAK AND ACT IN A WAY THAT IS INCONSISTENT WITH HIS PROMISES IN GENEVA IN DECEMBER OF 1988. IF ARAFAT WANTS TO BE TREATED LIKE A LEADER, HE MUST DEMONSTRATE LEADERSHIP, AND PART OF THE PRICE OF LEADERSHIP IS ACCOUNTABILITY. LIKE IT OR NOT, ARAFAT MUST BE MADE ACCOUNTABLE FOR THOSE WHO CLAIM THE RIGHT TO WAVE THE PLO BANNER WHO ACT UNDER IT AND WHO SPEAK FOR IT.

PLO STATEMENTS HAVE NOT BEEN CONSISTENT WITH THEIR PLEDGES. SOME OF THEIR LEADERS STILL USE EXTREMELY STRIDENT RHETORIC, SUCH AS REFERRING TO THE CONQUEST OF ZIONISM WHEN SPEAKING BEFORE EXCLUSIVELY ARAB AUDIENCES, WHILE ARAFAT IS FREE TO EXPRESS HIS SUPPOSED RECOGNITION OF THE RIGHT OF ISRAEL TO EXIST BEFORE BROADER AUDIENCES.

WHEN OUR DIALOGUE WITH THE PLO BEGAN IN LATE 1988 PRESIDENT REAGAN SAID THAT, FOR IT TO CONTINUE THE PLO'S COMMITMENT TO PEACE MUST BE PERSUASIVE AND PERMANENT. I CONCLUDE FROM THIS REPORT AND FROM EVERYTHING ELSE I KNOW THAT THAT HAS NOT BEEN THE CASE. I WOULD HAVE TO SAY THAT AS OF TODAY, THE

6406
מס' 787270007

THIS FIRST REPORT IS A RESPONSIBLE EFFORT TO COME
WITH OUR OWNERS - WHATEVER OF THE EXTENT TO
WHICH THE FLO IS INVOLVED IN THE MATTER THAT YASIR
ARAFAT MADE IN DECEMBER OF 1981, WHICH
WENT TO REMOVE "ARAFAT" FROM THE STATE
OF ISRAEL, AND TO REJECT THE ASSOCIATION OF ISRAELI

IT IS A RESPONSIBLE BUT NOT A SENSATIONALIST
ONE TO SHOW CLEARLY THAT THE FLO HAS THE CAPABILITY
TO GET THE BEST OF ALL POSSIBLE WORKING CONDITIONS
STATEMENTS, WITHIN THE FLO'S OWN COMMITMENT TO
ACTION BY GOVERNMENT WITH THE FLO, AND ULTIMATELY
IN MY OPINION, A CALL TO TAKE ACTION TO LIVE
UP TO THE PROMISES THAT YASIR ARAFAT MADE IN DECEMBER
OF 1981.
ARAFAT ASSERTS THAT HE STANDS FOR THE ENTIRE FLO.
IN THAT IS THE CASE, HE MUST DISCIPLINE THOSE ELEMENTS
OF THE FLO AND THOSE INDIVIDUALS, SOME OF WHICH
ARE CLOSE TO HIM, WHO CONTINUE TO BREAK AND ALL
IN A WAY THAT IS INCONSISTENT WITH HIS PROMISES.
IN DECEMBER OF 1981, IF ARAFAT WANTS TO BE
TREATED LIKE A LEADER, HE MUST DEMONSTRATE LEADERSHIP
AND PART OF THE PRICE OF LEADERSHIP IS ACCOUNTABILITY.
IF IT IS NOT, ARAFAT MUST BE MADE ACCOUNTABLE
FOR THOSE WHO CLEAR THE RIGHT TO HAVE THE FLO BANNED
WHO NOT UNDER IT AND WHO SPEAK FOR IT.

FLO STATEMENTS HAVE NOT BEEN CONSISTENT WITH THEIR
PLEDGES. SOME OF THEIR LEADERS STILL USE EXTREMELY
STRICT LANGUAGE, SUCH AS REFERRING TO THE CONCEPT
OF "JEWISH" WHEN SPEAKING BEFORE EXTENSIVELY ARAFI
AND OTHERS, WHILE ARAFAT IS FREE TO SPEAK HIS SUPPORT
RECOGNITION OF THE RIGHT OF ISRAEL TO EXIST BEFORE
BROADER AUDIENCES.

WHEN OUR ALIQUOT WITH THE FLO BEGAN IN LATE 1980
PRESIDENT REAGAN SAID THAT FOR IT TO CONTINUE
THE FLO'S COMMITMENT TO PEACE MUST BE FUNDAMENTAL
AND PERMANENT. I CONCLUDE FROM THIS STATEMENT AND FROM
EVERYTHING ELSE I KNOW THAT THAT HAS NOT BEEN THE
CASE. I WOULD HAVE TO SAY THAT AS OF TODAY, THE

...THE LIBERATION ORGANIZATION PRESERVE A PALESTINE
GRADE IN TERMS OF LIVING UP TO THE COMMITMENTS
AND I'M SORRY TO SAY THAT THE STATE DEPARTMENT
IN TERMS OF LIVING UP TO THE ACT THAT WAS SIGNED
BY SENATOR MACH AND ME, ONLY IN MY OPINION GETS A C-

I HOPE THAT FUTURE EFFORTS WILL BE MORE THOROUGH
AND MORE BENEFICIAL, BUT NONETHELESS TODAY'S REPORT
DOES PROVIDE A GENERAL IDEA BY WHICH WE AND OTHERS
CAN MONITOR THE PLO'S PROGRESS AS THE PLO'S FOR
PEACE CONTINUES IN THE MIDDLE EAST. I BELIEVE THAT
THIS REPORT, IF PROPERLY READ, WILL PUT PRESSURE
ON THE PLO, KNOWING THAT IT WILL BE ACTIVELY REVIEWED
BEFORE THE CONGRESS OF THE UNITED STATES AND KNOWING
THAT THE ACTIONS AND THE STATEMENTS WILL BE SCRUTINIZED
AS THEY ARE TODAY TO HOLD THE PLO'S FEET TO THE
FIRE OF THE PROMISES THAT MR. ARABATI MADE IN GENEVA
IN DECEMBER OF 1968.

THANK YOU.

4. IF YOU SAY THAT THE REPORT IS BIASSED TOWARD THE
PLO, HOW CAN YOU SAY IT WILL PUT PRESSURE ON THEM?

SEN. LIBBERMAN: WELL, I THINK THAT WAS CONNIE'S
REACTION. MY FEELING IS THAT IT IS INCOMPLETE. FOR
INSTANCE, THE REPORT SAYS AT ONE POINT THAT THE
STATE DEPARTMENT CONCLUDES THAT THE PLO HAS LIVED
UP TO ITS COMMITMENT TO RENOUNCE TERRORISM, AND
YET I REPEATEDLY CITED INSTANCES WHERE ALTHOUGH
OFFICIALS HAS OCCURRED, WHERE THE PLO HAS NOT RENOUNCED
TERRORIST ACTS CARRIED OUT BY VOLUNTARY UNITS
OF ITS OWN ORGANIZATION. THE REPORT SAYS THAT AN
ADMINISTRATION HAS A FREEDOM REBERT OVER THAT I
THINK IT REQUIRED MORE THAN EXPRESSIONS OF REGRET
IT REQUIRED THE FULFILLMENT OF POSSIBLE PROTECTIONS
THAT IF THE PLO WANTS TO BE RECOGNIZED BY THE UNITED
STATES AS A LEGITIMATE PLAYER IN THE MIDDLE EAST
WITH PEACEFUL INTENTIONS, IT HAS TO STOP TAKING
TERROR THE WAY OF ALL WORLDS. WITH GREAT SORRY
ONE THING AND CONSIDER THE UNITS OF THE PLO DOING
OTHER THINGS.

Q. SENATOR MACK, COULD YOU ANSWER THE SAME QUESTION? DO YOU BELIEVE THAT THE REPORT WILL PUT PRESSURE ON THE PLO, OR DO YOU THINK THIS WILL ALLOW THEM TO OPERATE THE WAY THEY HAVE BEEN OR THE WAY YOU -- (INAUDIBLE)?

SEN. MACK: YES. I GUESS THE REALIZATION THAT THERE WILL BE ANOTHER REPORT IN 120 DAYS IN SOME WAY PROVIDES HOPE THAT A REPORTING BY THE STATE DEPARTMENT IS SOMETHING THAT THEY WOULD HAVE TO TAKE INTO CONSIDERATION. MY CONCLUSION OF THE FIRST REPORT THOUGH IS THAT THAT'S NOT VERY ENCOURAGING TO ME. I SEE THE FAILURE FOR THE REPORT TO BE A LITTLE BIT MORE HARDHITTING AS UNFORTUNATELY MAYBE ENCOURAGING THE PLO. BUT THE FACT THAT THEY'RE GOING TO HAVE TO DEAL WITH IT EVERY 120 DAYS I THINK IS A POSITIVE.

SEN. LIEBERMAN: AND DEAL WITH US IN THAT SENSE, AND DEAL WITH THE CONGRESS REACTING TO THE RECURRING STATE DEPARTMENT REPORTS ON THIS QUESTION.

Q. SENATOR MACK, WOULD YOU CALL THIS A WHITEWASH?

SEN. MACK: IT'S VERY CLOSE TO IT. I THINK IT COULD HAVE BEEN A LOT TOUGHER. IT'S VERY DIFFICULT FOR ME TO UNDERSTAND HOW AN ORGANIZATION ON ONE HAND SAYS THAT ITS INTENT IS TO REJECT TERRORISM, BUT THEN AS TERRORIST ACTIVITIES TAKE PLACE, THEIR INITIAL RESPONSES ARE POSITIVE WITH RESPECT TO THAT ACTION AND ENCOURAGING ACTION OF THAT KIND. TO NOT HIGHLIGHT THAT I THINK IS A MISTAKE.

Q. COULD EITHER OF YOU SORT OF PUT IN BROADER CONTEXT WHAT THIS MEANS, OTHER THAN EVERY 120 DAYS THAT THE STATE DEPARTMENT IS GOING TO GIVE YOU THIS REPORT AND YOU MIGHT COMPLAIN ABOUT IT OR NOT. DOES IT MEAN ANY SORT OF IMPLICATIONS FOR THE PEACE PROCESS? DOES IT HAVE ANY IMPLICATIONS FOR THE WHOLE AID TO ISRAEL DEBATE? I MEAN, WHAT'S THE BOTTOM LINE ON THIS ?

SEN. MACK: WELL, I -- YOU KNOW -- THE BOTTOM LINE

0406
משרד החוץ-מחלקת הקשר

Q. REVISOR WOULD YOU ANSWER THE FIRST QUESTION?
A. YOU BELIEVE THAT THE FBI WILL NOT REVEAL
THE SOURCE OF THE INFORMATION THAT THEY ARE
USING TO IDENTIFY THE SOURCE?

A. YES, I BELIEVE THAT THE FBI WILL NOT REVEAL
THE SOURCE OF THE INFORMATION THAT THEY ARE
USING TO IDENTIFY THE SOURCE. I BELIEVE THAT
THE FBI WILL NOT REVEAL THE SOURCE OF THE
INFORMATION THAT THEY ARE USING TO IDENTIFY
THE SOURCE. I BELIEVE THAT THE FBI WILL
NOT REVEAL THE SOURCE OF THE INFORMATION
THAT THEY ARE USING TO IDENTIFY THE SOURCE.

Q. REVISOR WOULD YOU ANSWER THE SECOND QUESTION?
A. YES, I BELIEVE THAT THE FBI WILL NOT REVEAL
THE SOURCE OF THE INFORMATION THAT THEY ARE
USING TO IDENTIFY THE SOURCE.

Q. REVISOR WOULD YOU ANSWER THE THIRD QUESTION?
A. YES, I BELIEVE THAT THE FBI WILL NOT REVEAL
THE SOURCE OF THE INFORMATION THAT THEY ARE
USING TO IDENTIFY THE SOURCE. I BELIEVE
THAT THE FBI WILL NOT REVEAL THE SOURCE OF
THE INFORMATION THAT THEY ARE USING TO
IDENTIFY THE SOURCE. I BELIEVE THAT THE
FBI WILL NOT REVEAL THE SOURCE OF THE
INFORMATION THAT THEY ARE USING TO IDENTIFY
THE SOURCE.

Q. REVISOR WOULD YOU ANSWER THE FOURTH QUESTION?
A. YES, I BELIEVE THAT THE FBI WILL NOT REVEAL
THE SOURCE OF THE INFORMATION THAT THEY ARE
USING TO IDENTIFY THE SOURCE. I BELIEVE
THAT THE FBI WILL NOT REVEAL THE SOURCE OF
THE INFORMATION THAT THEY ARE USING TO
IDENTIFY THE SOURCE. I BELIEVE THAT THE
FBI WILL NOT REVEAL THE SOURCE OF THE
INFORMATION THAT THEY ARE USING TO IDENTIFY
THE SOURCE.

Q. REVISOR WOULD YOU ANSWER THE FIFTH QUESTION?
A. YES, I BELIEVE THAT THE FBI WILL NOT REVEAL
THE SOURCE OF THE INFORMATION THAT THEY ARE
USING TO IDENTIFY THE SOURCE.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

FOR ME IS THAT FRANKLY I WENT TO -- I VIEWED THE DIALOGUE WHICH BEGAN IN 1988 FROM A LITTLE BIT DIFFERENT PERSPECTIVE. I DON'T TRUST ARAFAT. AND I BELIEVE THAT THERE ARE OPPORTUNITIES, FRANKLY, FOR THIS REPORT TO INDICATE THAT IN FACT THE PLO HAS BEEN INVOLVED IN TERRORIST ACTIVITIES EVEN AFTER THEIR STATEMENT IN 1988. IT DOESN'T IN ESSENCE SAY THAT AT THIS POINT, BUT I THINK THAT OUR INTENTION CLEARLY WAS TO, AS I SAID IN MY OPENING COMMENTS, WAS TO HOLD THE PLO, ARAFAT ACCOUNTABLE. THIS IS A FORMAL MECHANISM FOR THAT TO BE DONE, AND FROM THAT RESPECT I THINK IT'S A POSITIVE. IT WILL CONTINUE TO HIGHLIGHT BOTH WHAT THE PLO SAYS AND DOES, GIVING US THROUGH HEARINGS WHICH WE HOPE THAT SENATOR MOYNIHAN WILL HOLD, AND I THINK HE WILL, AN OPPORTUNITY TO PURSUE THESE QUESTIONS IN A PUBLIC HEARING, TO CONTINUE TO RAISE OUR DEEP CONCERN ABOUT WHAT THE TRUE INTENTION OF THE PLO IS.

סוף חלק ראשון מתוך שני חלקים

מג

תפ: שהח, סשהח, דהמ, שהובט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, (אמן), בנצור,
מצפא, רביב, מעת, הסברה, לעמ, סולטן, דוצ, דוצ-ים, ר/מרכז, ממד, רם,
(אמן)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 21.03.90

17848

יוצא

בלמס

א/פ

חוזם: 3,17848

:7A

אתונה/259, בון/423, בריסל/388, האג/296, לונדון/400, פריס/626,
 רומא/379, מרסיי/162, מדריד/318, סינגפור/236, מילנו/195,
 הונדרס/149, סנטודומינגו/171, קינגסטון/139, להפאז/151,
 אסונסיין/157, בוסטון/177, מיאמי/209, שיקגו/165, פונציסקו/153,
 יוסטון/146, אטלנטה/144, פילדלפיה/151, סלבדור/164, פנמה/150,
 לילונגוואה/130, מבונה/149, פיג'י/143, ווליינגטון/134, בומבי/178,
 קטמנדו/149, קולומבו/145, טוגו/140, אלכסנדריה/105, אקרה/127,
 ורשה/250, ציריך/141, מוסקבה/202, קייפטאון/125, גנבה/354,
 וינה/273, בוקרשט/273, ברן/306, הלסינקי/245, קופנהגן/363,
 שטוקהולם/268, ליסבון/259, פורטוהיה/203, בודפשט/299, אוסלו/206,
 מונטריאול/192, טורונטו/206, אוטבה/213, לוסאנגלס/251, ניו/983,
 וושי/711, ביירס/516, בוגוטה/302, ברזיליה/314, גואטמלה/201,
 לימה/271, מונטבידאו/225, מכסיקו/302, סנחוזזה/197, קיטו/331,
 קרקט/308, ריו/209, סנטיאגו/302, סנפאולו/221, ניקוסיה/205,
 נירובי/216, אנקרה/190, איסטנבול/237, קינשאסה/254,
 מונרוביה/181, אבידגאן/176, יאונדה/192, טוקיו/394, קנברה/219,
 בנגקוק/474, מנילה/196, הונגקונג/248, סידני/180, מצב/2423

מ:-המשרד, תא:210390, זח:1443, דח:ר, סג:בל

תח:ג, גס:הסברה

ג:דג

בלמס/רגיל

נציגויות

להלן נוסח תגובתנו לעיתונות בעקבות פרסום דו"ח מחמ"ד:

בדו"ח שהוגש אתמול לקונגרס מודה הממשל כי מאז דצמ' 1988 היו כ-30 מקרי חדירה וטרור פליסטינאי נגד ישראל כאשר לפחות 9 מהם בוצעו ע"י גורמי אש"ף. הממשל גם מודה בנכונות כמה מטענותיה של ישראל לגבי הצהרות חוזרות ונשנות של בכירי אש"ף המאירות את כוונותיו האמיתיות של הארגון.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כזכור, התחייב הממשל האמריקאי עם פתיחת הדיאלוג עם אש"ף כי הדיאלוג לא ימשך הטרור ע"י אש"ף או כל פלג הקשור אליו. ארה"ב גם דרשה מאש"ף להתנער פומבית מכל קבוצה פלסטינית המעורבת בטרור, לגנות הפעולה ולהעניש האשמים. המציאות היא שאש"ף לא הפסיק הטרור ולא נקט כל אמצעים נגד פלגים שהיו מעורבים בו.

~~טעות מחברי הדו"ח כי אין הונחות לכך שערפאת או הוועד הפועל של אש"ף הנחו ביצוע הפיגועים או אישרו את ביצועם, מתעלמת מהמציאות שכן ביצוע הפיגועים מונחה ע"י מנגנוני הטרור תחת פיקודו של ערפאת.~~

דו"ח הממשל בוחר להתעלם משורה ארוכה של פיגועים של הפתח בתוך ישראל בגבולות 1967 שנוונו נגד אזרחים ומפיגועים רבים אחרים כמו למשל: פיגוע חזית השחרור הפלסטינית - פלג אבו-עבאס - ב-6.10.89, ופיגוע החזית הומוקרטית ב-26.1.90, כאשר בידי המחבלים נמצא תרשים ציר הודירה ובו מסומן יעדס - משגב-עם.

בשני פיגועים אלה, כמו ברבים אחרים נטלו ארגוני אש"ף אחריות מלאה לאירוע.

בחודשים האחרונים מעורב אש"ף בטרור ברוטלי וברצח פלסטינים ע"י פלסטינים בשטחים - תופעה המחמירה והולכת שהדו"ח מעדיף להתעלם מחלקו של הארגון בה.

ולבסוף, בבחינת הצהרותיו של אש"ף בוד הממשל להתעלם לחלוטין משורה ארוכה של הצהרות תוקפניות המבהירות כוונותיו של הארגון.

על ארה"ב, אם ברצונה להיות נאמנה למחויבותה, להכיר בכך שלא רק שאש"ף לא שינה את עונו כי אם הוא ממשיך במויניות טוור וקיצוניות.

מנהל הסברה - מנהל מצפ"א

צש

תפ: שהח, ששהח, רהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזת'ים, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, איר, לעמ, ארבל, פרנ, מזאר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18452

תאריך: 21.03.90

** יוצא **
**
**
**

סודי

למנכ"ל

חוזם: 3,18452
אל: וווש/732, מצב/2513, מנמת/1048
מ-: המשרד, תא: 210390, זח: 2117, דח: ב, סג: 10
תח: @ גס: צפא
נד: @

סודי/בהול לבוקר

אל: ווושיןגטון

שגריר, קונגרס

מק-ליברמן
שלכם 639

1. אתמול (20) העביר שגריר ארה"ב למנהל מצפא את הדו"ח עפ"י הנחיות מחמ"ד. הסגן פאריס שוחח היום עם בנצור ומסר כי והתחשבו בחומר שהעברנו להם: שמו את הדגש על אותם אלמנטים באש"פ שאינם בשליטת ערפאת. בנצור הגיב שאנו מעיינים עתה בדו"ח.

2. לאור תגובת הידידים והודעות הסנטורים עצמם מניחים שתדאגו לשמור הנושא ב-FRONT BURNER ושתדווחו לנו על ההתפתחויות בנדון.

מצפא

מא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה,
סייבל, ר/מרכז, ממד, רם, @ (אמן)

6406 ***** יספר תלמי ושוער בנימין בן 70 05276687

0111

1211 11
11
11
11

1110:22481,5
1048:1111111, 1111111, 1111111
1111:1111111, 1111111, 1111111
1111:1111111
1111:1111111

1111:1111111

1111:1111111

1111:1111111

1111:1111111
1111:1111111

1. 1111 (1111) 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

2. 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111 1111

1111

1111

1111:1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111
1111:1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111, 1111111

נכנס **
**
**
**

חוזם: 3,18647

אל: המשרד

יעדים: מצב/2554, מנמח/1069

מ-: נוש, נר: 677, תא: 210390, זח: 2100, דח: מ, סג: סו

תח: ג: ס: ממד

נר: ג

א (קל)

מידי/100

אל : ממד, מצפא

דע : יועץ רה"מ ללוחמה בטרור

מאת: אמיתי, וושינגטון

איראן, חיזבאללה, סוריה, אשף

משיחה עם טוני ויין, מנהל המחלקה להיבטים איזוריים במשרד ללוחמה בטרור, מחמד (ב-21/3).

איראן-חיזבאללה:

1. בכנס הבינ"ל בנושא חיזבאללה, שנערך במדריד בתחילת מרץ (בהשתתפות נציגים משרדי חוץ מערביים) נדונה התרחבות פעילות חיזבאללה באירופה. הארגון מקים תאים בארצות שונות (צ'יין - סקנדינביה, אוסטריה, ספרד). האמורים לעסוק בפעילות מודיעינית ולשמש תשתית לוגיסטית לפעילויות טרור עתידות (פעולות שאינן אמורות להתבצע ע"י חברי התאים עצמם).

2. לא ברור אם רפסאנג'ני קשור לפעילות זו, אך ברור שהמודיעין האיראני ומשמרות המהפכה עומדים מאחוריה.

3. איראן ובני הערובה: במחמד מעריכים כי רפסאנג'ני מעוניין בשחרור בני הערובה כדי לקדם קשריו במעוז, אך מתרוצצות שתי אסכולות באשר להערכת יכולתו.

***** יוקם עלון עשירי בע"מ ב-20.03.1990 *****

2,100,000
1950-1951
1952-1953
1954-1955
1956-1957
1958-1959
1960-1961
1962-1963
1964-1965
1966-1967
1968-1969
1970-1971
1972-1973
1974-1975
1976-1977
1978-1979
1980-1981
1982-1983
1984-1985
1986-1987
1988-1989
1990-1991
1992-1993
1994-1995
1996-1997
1998-1999
2000-2001
2002-2003
2004-2005
2006-2007
2008-2009
2010-2011
2012-2013
2014-2015
2016-2017
2018-2019
2020-2021
2022-2023
2024-2025

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עפ"י האסכולה האחת הנשיא האיראני חלש ואינו מסוגל TO DELIVER. האסכולה השנייה, עליה נמנה בן שיחי, מעריכה שרפסאנג'ני יכול לשחרר, בתוך שבוע שניים, שלשה, בני ערובה, אך אינו רוצה לבצע מהלך זה ולנכר בכך הגורמים האחרים בחיזבאללה. רפסאנג'ני חותר להביא להסכמה כוללת בחיזבאללה לשחרור כל בני הערובה. ויין מסמיך הערכה זו על דברים שאמר רפסאנג'ני בישיבת המועצה האיראנית לבטחון לאומי בדבר הצורך לשחרר כל בני הערובה. אמר זאת זמן קצר לפני שהחלו פרסומי העתונות האיראנית בנושא.

סוריה-ג'בריל-איראן:

4. בידיהם מידע על מחלוקת בין סוריה לג'בריל, מנהיג החזית העממית-המפלגה הכללית, על רקע קשרי ג'בריל עם איראן, ועל נסיון סורי להקים פלג מתנגד לג'בריל שיתבסס על סגנו נאג'י.

אש'פ:

5. ספר על שיחה בין גורם צרפתי אמין (לדבריו) לבין אבו-טייב, מפקד כח 17, לפני כחודש, בה מתח אבו-טייב ביקורת קשה ביותר על ערפאת. תמציתה: המסלול המדיני שאימץ ערפאת מאז המל'פ ה-19 אינו מניב פירות.

לשאלתי אמר ויין כי אבו-טייב לא הציג אלטרנטיבה ברורה למדיניות ערפאת אך ביטא מרירות שהינה נחלת חוגים בפתח.

דוח מק-לברמן:

6. במהלך השיחה ביקרתי בחריפות את דוח מקמד, תוך איזכור התחייבותה של ארהב להפסיק הדיאלוג עם אשף אם ימשך הטרור, וציון נסיונות פיגוע שלא הוזכרו בדוח והסלקטיביות בהבאת התבטאויות אשף.

7. תמצית התייחסויות ויין: לנגד עיניהם של מחברי הדוח עמד עניינה של ארהב בקידום התהליך, הדוח מבטא הצורך להעניק לערפאת אשראי על ההתקדמות שחלה, לדעתם במדיניותו, בדיונים הפנימיים במהלך חיבור הדוח היה מי שציינ כי ה-LEVERAGE של ארהב על אשף עלול להיפגע, במקביל לדוח הפומבי הועבר לערפאת מסר חד יותר (לא פירוט ולא חקרת).
אמיתי

1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960

1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970

1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980

1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990

1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010

2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, טשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד,
טולטן, מזתים, רם, פ(אמן)

95

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים
סוג בשחוני: בלמ"ס
דחיפות : מידי
תאריך וז"ח : 21/3/90
מס' מברק :

אברהם

המשרד

648

אל: יועץ שה"ח לתפוצות. מצפ"א
דע: סביר/נ"י

דו"ח מחמ"ד

מצ"ב הודעת ADL.

ב/אגה
פלג

2	1	1	1	3	36	2
גזכא	הש"ח	אג"ש	ג"ש	ה"ש	ה"ש	ה"ש
2	1	1	1	3	36	2
גזכא	הש"ח	אג"ש	ג"ש	ה"ש	ה"ש	ה"ש
2	1	1	1	3	36	2
גזכא	הש"ח	אג"ש	ג"ש	ה"ש	ה"ש	ה"ש
2	1	1	1	3	36	2
גזכא	הש"ח	אג"ש	ג"ש	ה"ש	ה"ש	ה"ש

Anti-Defamation League **ADL** of B'nai B'rith
 823 United Nations Plaza, New York, NY 10017 (212) 490-2525 FAX: (212) 867-0779

LYNNE IANNIELLO
 Director, Communications Division

NEWS

FOR IMMEDIATE RELEASE

New York, NY, March 20...The Anti-Defamation League today called a new State Department report "selective and distorted" in its analysis of PLO compliance with American conditions for the U.S.-PLO dialogue.

Abraham H. Foxman, ADL's national director, said the report "sends a message that the PLO is not to be held accountable for its many acts of violence and inflammatory rhetoric which clearly violate the terms of the dialogue. Such an approach," Mr. Foxman went on, "reduces incentives for the PLO to take meaningful steps toward peace and hinders the building of trust and confidence essential to resolution of the conflict."

ADL documented at least ten flaws in the report including the following:

- PLO acts of violence are excused because they were not formally authorized by the PLO Executive Committee.
- The report cites PLO compliance with the political program passed at the November 1988 Algiers Palestine National Council meeting but fails to mention that the Algiers program was not considered sufficient by the U.S. to initiate a dialogue with the PLO.

648 3/3

- Selective in its list of PLO rhetoric: Omits numerous PLO statements which contradict Arafat's pledge to recognize Israel's right to live in peace and security.
- Acknowledges that PLO leaders have not denounced PLO acts of violence -- a condition that was stipulated by the U.S. at the time of the initiation of the dialogue.
- Fails to recognize that "armed struggle" has long been a code word for terror operations and that it is standard PLO practice to label violent assaults against civilians and civilian centers as "military operations" and "armed struggle."
- Fails to mention 12 Fatah-sponsored grenade attacks against Israeli civilians since December 14, 1988.
- Ignores additional PLO-sponsored cross-border attacks and downplays Arafat's refusal to publicly condemn these operations or his failure to discipline those PLO leaders responsible for them.
- Omits evidence of PLO involvement in the execution of fellow Palestinians deemed "collaborators," Arafat's public sanctioning of such activities and repeated statements by senior aides of Arafat's Fatah faction endorsing such assassinations.
- Omits the failure of the PLO to affirm Arafat's Geneva pledges in any official or unofficial context.

#

AJ;C;EW-I;IP;JSP;RTVF;MPRTV;BHFOR;BHRTV-90

Founded in 1913 "to stop the defamation of the Jewish people . . . to secure justice and fair treatment to all citizens alike."

648
2
3

2/3.

10162
בלמ"ס/מיידי

10907
-ellf

HASB 71

(גיו)

אל: וושינגטון/ציר, קונגרס, עיתונות, הסברה

מק-לי ברמן

להלן דברים שאמר ס'שה"ח בתשובה לשאלתא היום בכנסת בנושא:

ארכיב

הדו"ח שהונח על שולחן ועדת החוץ בקונגרס היה אמור להתייחס להתחייבויות שארצות הברית ביקשה מאש"ף בתחילת הדיאלוג שלה עמו. בעצם היו כאן שלוש התחייבויות. ההתחייבות הראשונה הייתה שאש"ף יפסיק את הטרור. והכוונה לא רק לאש"ף אלא לכל פלגיו, כל פלג הקשור עמו. שנית, אש"ף התחייב להתנער פומבית מכל קבוצה פלסטינית, גם אם אינה באש"ף, המעורבת בטרור, לגנות את הפעולה, וכמיטב יכולתה להעניש את הנאשמים. ושלישית, אש"ף נדרש להכיר בישראל, להכיר בזכותה של ישראל להתקיים, ולהסתלק מכל תכנית השמדה.

?

והנה הקונגרס האמריקני ביקש לקבל דיווח האם אש"ף עמד בהתחייבויות האלה שעל פיהן ארצות הברית מנהלת עמו דיאלוג. כפי שאמר בייקר, אם אש"ף לא יעמוד בהתחייבויות הללו, באחת מהן, זו תהיה הזדמנות להסתלק מן הדיאלוג.

מה בקשר לגינוי הטרור? אש"ף משבח חדשות לבקרים את פעולות הטרור השונות שאנחנו קוראים עליהן. כמובן הוא קורא להן המאבק המזויין.

ובכן היתה הפעולה המזוינה של אוטובוס קו 405. רדיו אש"ף מכננד לא הוקיע אותה, אלא להיפך, תיאר אותה כפעולה הירואית, פעולה שדורשת חיקוי. זה גינוי? והיתה הפעולה הנוספת, אוטובוס טרגי נוסף, במצרים. ותגובתו של אבו-איאד לא היתה לגנות את הפיגוע הזה. הוא רק הבטיח עוד פיגועים. ואת הגינוי של העדר הגינוי לא נתנו האמריקנים. את הגינוי על העדר הגינוי תקראו, אם תרצו, בעתוני מצרים הראשיים, ב'אל-אחרים', ב'אל אכבר', ביקורת קשה מאד על כך שאש"ף לא מגנה את הטרור.

Handwritten initials and marks

יש עוד אספקט אחד של טרור שאינו מופיע בדו"ח. אני מתכוון לטרור הברוטאלי נגד הפלסטינאים. הרי אש"ף רוצח בסיטונות, נשים, ילדים, נשים הרות, מורים, מורות, אחים ואחיות בבתי חולים, רוצח שיטתי של אזרחים חפים מפשע, מה שקרוי טרור. וכי זה אינו ידוע לאמריקנים? הרי זה סוד גלוי.

1090

ערפאת מתאר ב'אל חוסוואה' במצרים, ב-25 בינואר, כיצד מתנהל הטרור הזה. הוא אומר: 'בשלב הראשון החזלטה להוצאה להורג צריכה להתקבל פה אחד. עם זאת אנו אומרים לכם, להנהלה המאוחדת בשטחים: אם ביכולתם לשלוח את התיק לפני ההוצאה להורג, נעייין בו. ומכל מקום, אם יקשה הדבר, הרי אין מנוס משליחת כל התיקים לאחר ההוצאה להורג'. זאת אומרת, לקבל אישור רטרואקטיבי לרצח.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names.

זאת אומרת זאת מאפיה מסודרת, יש סנדק עליון, יש קאפו דה טוטי קאפי, יש לו מוציאים לפועל, יש סדר. אבל מה לעשות? היו חריגות מן הסדר. וערפאת קובל על זה. הוא יוצא בהתקפה. הוא אומר: רצחו שלא מתוך שורות אש'ף.

זאת אומרת, אש'ף רוצה להיות לא רק הנציג הבלעדי של העם הפלסטינאי; הוא רוצה להיות גם הרוצח הבלעדי של העם הפלסטינאי.

וכי כל זה אינו ידוע בווינגטון? האם הם לא קוראים עיתונים? האם הם לא מקבלים את הדו'חות שלנו?

בדו"ח המוזר של מחלקת המדינה יש עמוד אחד שמוקדש לתכנית השלבים והעמוד הזה בסך הכל איננו מתייחס לתכנית השלבים אלא אומר שאש'ף קרא לכל מדינות ערב להכיר בתכנית השלום שלו והוא מצטט מתוך אותו מאמר של אבו-איאד, מאמר ב- FOREIGN POLICY. כמובן מאמר באנגלית, ואני מצטט אותו:

THE PROPOSAL OF A TWO-STATE SOLUTION TO THE PALESTINIAN-ISRAEL PROBLEM IS NOT THE FIRST PHASE OF A PLAN TO LIQUIDATE THE JEWISH STATE'.

אין פה כוונה של תכנית השלבים, הוא אומר, אנחנו מציעים מדינה פלסטינית לא על מנת להשמיד את ישראל. זה הציטוט היחיד שממשלת ארצות הברית בחרה להביא מאבו-איאד.

היא לא בחרה, למשל, להביא את הציטוט של אבו-איאד שמונה ימים לאחר ההכרזה שכביכול אש'ף מכיר בישראל. זאת כמובן הצהרה בערבית, לא באנגלית, בבטאון אש'ף. הוא אומר: באלג'יר החיינו את תכנית השלבים. ובמקום אחר, באל-אנבא בכווית, כמובן בערבית, הוא אומר: גבולות המדינה שלנו, כפי שהכרזנו עליה, מייצגים רק חלק משאיפותינו. נפעל להרחבתם כדי להגשים את שאיפותינו לכל אדמת פלסטין, לשחרר את פלסטין שלב שלב. את זה הם החליטו לא להביא.

ציטוט נוסף הוא של נביל שעת, שמצוטט כאן שהוא מסביר שמדינה פלסטינית תהיה רק בגדה המערבית ובעזה ולא תחרוג מהן. הם לא בחרו להביא שורה של ציטוטים מאותו נביל שעת, שוב בערבית, שבהם הוא אומר: המדינה הדמוקרטית - הכוונה למדינה דמוקרטית על כל שטחה של פלסטין. אם נשיג עצמאות על חלק משטחה של פלסטין, לא נפקיר את חלומנו להשיג מדינה דמוקרטית שלמה על כל שטחה של פלסטין. וכן הלאה וכן הלאה.

יש פה אפילו ציטוט שלישי של ג'ורג' חבש שאומר שהמטרה מוגבלת לגדה המערבית ולעזה, ואילו במקום אחר הוא אומר: אנחנו לא יכולים לחסל את ישראל במכה אחת ולכן אנחנו צריכים לנקוט במסע טאקטי כדי להשיג את היעד האסטרטגי שלנו בשלבים. וכו' וכו'.

דובר דובר, יום יום, עיתון עיתון, הכל ידוע בווינגטון. אז מה קורה כאן? באנגלית יש מילה אחת קולעת למה שהממשל האמריקאי מנסה לעשות בדו"ח הזה ורמילה הזאת היא WHITE WASH - להלבין, לטייח, להגלים, לטשטש, לסלף את העובדות, לסלף את האמת המנקרת את העיניים יום יום והמתגלה יום יום מחדש. או בשפתנו: לטהר את השרץ. אבל השרץ נשאר שרץ והאמת נשארת אמת.

3
H
109

ומתמיה הדבר שמעצמה כמו ארצות הברית, שהיתה צריכה להיות
הסמל של ההגינות הפוליטית והיושר הבינלאומי, מתמיה הדבר
שהיא בונה את בנין מדיניותה על יסודות של סילוף ושקר.
הבנין הזה, אדוני היושב-ראש, סופו להתמוטט, אבל לא נרשה
שיתמוטט עלינו.

הסברה

יוסי גל
21 במרץ 1990

1090 / 4
21

כי היעד היה יישוב בישראל. (ראה בדו"ח כרמון, נספח מסמכים - נטילת אחריות אש"פ/אבו עבאס).

6. התעלמותו של הממשל מפיגועי 'החזית הדמוקרטית' מווה שיא של ציניות. שכן באותה עת מקיים הממשל את הדיאלוג עם סגן ראש ארגון ~~שה~~ ו'מברר' איתו את נושא הפסקת הטרור עם אש"פ ומגיע איתו ~~ל~~ ביחד למסקנה שלא היו פעולות טרור ע"י ארגון זה.

7. כמו-כן מתעלם הממשל לחלוטין מ-13 פיגועים ע"י ארגון פת"ח שארעו בתוך ישראל בגבולות 1967, ואשר כוונו נגד אזרחים. (פרוט ראה בדו"ח כרמון) כמו-כן הוא מתעלם לחלוטין מפיגוע הפת"ח בהר חריף ב-4 דצמבר 1989.

8. להתעלמות זו משמעות מדינית אחת: הממשל מאותת בכך לאש"פ שגם טרור בישראל (ולא רק בשטחים) מהווה - מבחינתו, וע"פי ראייתו - מאבק לאומי לגיטימי.

הערה: יובהר כי הממשל אף איננו מנסה להתמודד בדרך כלשהיא עם פיגועים אלה, אלא מתעלם מהם לחלוטין, כאילו לא היה כלל בגדר ארועי טרור רלבנטיים לבחינה בדו"ח זה. הוא אף לא תגלה אותם לפני אש"פ בתונים לקבלת הערותיו (כמו בפיגועים אחרים).

9. הממשל טוען כי אין ראיות לכך שערפאת או הועד הפועל של אש"פ הסמיכו (הנחו) על ביצוע הפיגועים או אשרו את ביצועם.

בטיעון זה אין מחשות שכן ביצוע הפיגועים איננו מאושר בהליכים מסודרים ע"י 'הועד הפועל' של אש"פ, אלא מבוצע ע"י מנגנוני טרור הפועלים תחת פקודתו של ערפאת (למשל במסגרת הפת"ח: 'כוח 17' מנגנון הוארי' ומנגנון 'הגזרה המערבית').

ערפאת מקיים ומממן את פעילותם של מנגנונים אלה. 'כוח 17' אחראי לרוב הפיגועים שארעו בתוך ישראל (13 הפיגועים שנמנו בדו"ח כרמון) - ומפקדו של מנגנון זה - 'אבו טייב' - אשר מופקד על הגנתו האישית של ערפאת (ומנהיגים אחרים באש"פ ובנציגויותיו) - הוא אחד המקורבים ביותר לערפאת (אם לא המקורב ביותר). אילו רצה בכך ערפאת - לא היו מנגנונים אלה מבצעים פיגועים נגד ישראל.

10. הממשל טוען כי הביע בפני אש"פ אכזבתו על כך שהארגון לא מצא דרך 'מוסמכת יותר' להרחיק עצמו מפעולות שנעשו ע"י קבוצות עצמאיות וכו'.

11. למעשה הארגון גם לא גינה מקרי פיגוע שבוצעו ע"י ארגונים אחרים (כפי שנדרש לעשות על-פי ה-TALKING POINTS לשגריר פלטר) והפת"ח עצמו שאיננו גוף הפועל עצמאית - ביצע פיגועים, כאמור לעיל, הן בתוך ישראל והן בגבול מצרים.

אופיינית לציניות של הממשל בהקשר זה היא התעלמותו המוחלטת מפיגוע הר חריף ב-4 דצמבר - לגביו ידוע לנו כי הממשל יודע שפת"ח הינו הארגון לפיגוע זה.

12. תהא אשר תהא כוונתו של הממשל בגישתו המתירנית הן כלפי הטרור שן אש'פ והן כלפי המחוייבות שנטל על עצמו (במכתב הנשיא רייגן לרה'מ שמיר ובמכתב המזכיר שולץ לשה'ח פרס) - בפועל הריהו מעודד את אש'פ להמשך הטרור, מחבל ע"י כך בסיכויים להסדר הסכסוך הישראלי פלסטיני ומערער את אמונה של ישראל בגישתה של ארה"ב לנושא.

הסברה

יוסי גל
21 במרץ 1990

4
4
1089

22

1/2

0708

11 - 47

(211100)

אנהג

13046

שמור לידיע/מידע
215.16 &&&

אל : מנהל אר"ב"ל 2.

דע : ממנכ"ל
אירופה 2
ווישינגטון.

מאת : אהרן יעקב, נאו"ם.

ציננות - גזענות
בהמשך למזכר ברנע מיום 13/3 ולשיחת ביין עם ברנע.

1. ביין נפגש היום לבקשתו עם פיקרינג. השותף מצירט: פרנץ אורבנצ'יק. מצידנו: דובק והח"מ.

2. ביין אמר כי ביקש את הפגישה משום שחשוב שעמדות ישראל וארה"ב תהיינה מתואמות בענין הנדון. השאלה היא מה הם סיכויי ההצלחה של מהלך שיבקש להביא לביטול הוולטת העצרת 3379 מ-1975. אם ננחל הצלחה, יהיה בכך משום הישג עצום לישראל ולעם היהודי, וגם לארה"ב כמוכר. אולם כישלון פרושו בעצם אישור מחדש של ההחלטה הנ"ל, ומכאן שעלינו להזהר מאוד מאפשרות של כישלון. במערכת היחסים הכינלאומיים חלו בשנה האחרונה שינויים חשובים, אולם לא ברור בשלב זה כיצד ישפיעו השינויים הללו על המהלך לביטול הוולטת 3379. ביין הזכיר את דברי סגן הנשיא קוויל וכן את התבטאויותיהם של ראשי ממשלות איטליה ואוסטרליה, אך הדגיש כי בכל אלה לא די. חשוב מאוד שברה"מ ומדינות בלתי מזדהות לא רק תשננה את עמדתן, אלא גם תווגייסנה באופן פעיל לביטול הוולטת. כל זמן שלא תהיה התגייסות כזו מצידן - יקשה עלינו מאוד להצליח. כמו כן עלינו להביא בחשבון את האפשרויות שהערבים יציעו תיקונים להצעתנו.

3. פיקרינג השיב כי הערכותיהם אינן שונות בעצט מהערכותינו. הם, האמריקאים, מקיימים מזה וושים אונ"ס דו שיח עם הסובייטים בשאלה זו. עד עכשיו ממשיכים האחרונים לטעון כי הזמן אינו בשל לביטול ההחלטה. נכון אמנם שאיטליה ואוסטרליה, וגם הקונגרס האמריקאי, תומכים במהלך, אולם בכל אלה לא די. הערכתם היא שבשלב זה אין די קולות שיתמכו בביטול ההחלטה. שאל מה היא הערכתנו בקשר לאפשרות שהצעתנו תנחל אמנם כישלון. אולי התוצאות תהיינה טובות מאילו שהושגו ב-1975. האם נראה בכך הישג? הוא אישית סבור כי עדיף לא להעלות און והצעה אם פירוש הדבר כישלון שני (אחרי הכישלון ב-1975). כישלון כזה יהיה אכן בגדר אישור מחודש של ההחלטה.

ENGEL001

623 2/4.

10

2

Whereas Jerusalem is the capital and the political, spiritual, and historical center of the State of Israel;

Whereas since the creation of the State of Israel in 1948, Jerusalem has been the capital of the Jewish homeland;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a unified city, free and open to all people and all religions;

Whereas long-standing United States policy has sought a permanently unified Jerusalem;

Whereas the continued unity of Jerusalem, and the right of all peoples to live and worship within Jerusalem, can never be compromised and are not negotiable;

Whereas recent statements by the President and other administration officials have cast doubt on the policy of the United States with regard to the status of Jerusalem;

Whereas the United States has a special and enduring relationship with the State of Israel; and

Whereas efforts to achieve peace between Israel and its neighbors must enhance, not erode, the security of Israel: Now, therefore, be it

1   *Resolved by the House of Representatives (the Senate*
2 *concurring), That it is the sense of the Congress that--*

3   (1) the United States should fully and unequivocally
4 support the unified status of Jerusalem;

5   (2) the United States should continue to recognize

ENGEL001

629 3/4

(4)

1 that a unified Jerusalem is an integral part of the State
2 of Israel;

3 (3) all efforts of the United States Government to
4 achieve peace in the Middle East should take into account
5 the close relationship between the United States and
6 Israel as well as Israel's legitimate security needs; and

7 (4) efforts to advance the peace process must not
8 call into question the status of Jerusalem.

ENGEL001

*introduced on 3/20.
with Cong. Dan Burton*

4/4
629.

ELC

101ST CONGRESS
2D SESSION

H. CON. RES. _____

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Mr. ENGEL submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on _____

CONCURRENT RESOLUTION

In support of the unified status of Jerusalem.

630 2/3

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

March 20, 1990

Dear Rudy:

Thank you for your thoughtful letter of March 14. I have thought a great deal about the issues you raised, and I appreciate the opportunity to reaffirm how much in common are our views on the need to advance the peace process in the Middle East.

I am well aware of the historical attachment of the Jewish people to Jerusalem, that most wonderful of cities, unique in its character, beauty, and significance. Jerusalem is a city where Jews, Christians, and Muslims have lived together for centuries. It is my keen appreciation of Jerusalem's uniqueness that led me to write just days ago to its esteemed Mayor, Teddy Kollek:

... Jerusalem must never again be a divided city. We did not approve of the status quo before 1967; in no way do we advocate a return to it now. This was and is the policy of the United States, and it is my policy. Our efforts in the peace process are in no way designed to promote the division of Jerusalem. We would oppose any such effort.

It is also our view that the final status of this most special of cities should be decided by negotiation, and that this negotiation would be facilitated if we were well along the path toward peace. There is thus no intention on our part to focus now on

2

the final status of Jerusalem. It is also our view, just as it has been the view of the United States since 1967, that all sides should be taking steps to get to negotiations and avoiding steps that could prejudice the prospects for these negotiations.

As I told Mayor Kollek, it "is the pursuit of peace that ought to take priority, for only with peace can Jerusalem truly be open and whole." Recent political developments in Israel have centered on the peace process, and made clear the importance of moving forward. It is time to get to an Israeli-Palestinian dialogue on elections leading to negotiations. And it is time to strive, together with our strategic friend and ally Israel, toward peace. No peace that I can envision would deny Jews the right to live anywhere in this special city of Jerusalem.

Sincerely,

The Honorable Rudy Boschwitz
United States Senate
Washington, D.C. 20510

8/3
630

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

197 מתוך 4 דפים

סוג בטחוני שטר

דחיסות בהול לבוקר

תאריך/ז"ח 20 במרץ, 19:30

מס' מברק 639

אלו מצפ"א
הסברה
מע"ת

מאת: קונגרס, וושינגטון

מ/כ

הנדון: מק-ליכרמן, הודעות לעתונות לגבי דו"ח מחמ"ד.

1. מצ"ל לשון ההודעות.
2. השניים מתכוונים לשמור את הנושא כ"כותרות" ע"י מאמרי אופ-אד וראיונות תקשורת.
3. מק הדגיש את חיוניות השימוע, ומתכוון לממש הנושא עם מניניהאן (בשיחת חח"מ עם סטיב ריקארד, עוזרו של מניניהאן, הבהיר סטיב כי מניניהאן אכן מהויב לשימוע, אך יבחון את דו"ח מחמ"ד, ישלים את מלאכת ^{ג'קין} "מכתב" וירושלים" ושימוע ציונות-גזענות, ואח"כ יתפנה לשימוע אש"פ.
4. נא להמשיך ולצייד את השגרירות בחומר בנידון אשר ירזן ל"גבעה" עד השימוע, ואח"כ עד הדו"ח הבא.
5. דו"ח מחמ"ד הבא יוגש בעוד 120 יום.

ל"ס

דורס האטונגר.

1. דו"ח מחמ"ד
2. מכתב
3. שימוע
4. ראיונות
5. מאמרי אופ-אד

N E W S R E L E A S E

CONNIE MACK

United States Senator - Florida

517 Hart Senate Office Building, Washington, D.C. 20510 (202)224-5274

FOR IMMEDIATE RELEASE
March 20, 1990

CONTACT: Mark R. Mills
Gregory M. Williams
(202) 224-6743

MACK CALLS PLO REPORT "DISAPPOINTING", CALLS FOR HEARINGS

WASHINGTON -- Senator Connie Mack (R-FL) reacted to the report on the PLO required by the Mack/Lieberman legislation signed by President Bush on February 17th.

"This report reads more like a defense of the PLO than a balanced account of the PLO's record since its 1988 commitments. It does not effectively hold the PLO accountable for its actions. Many of the actions and statements that have caused greatest concern are absent. While admitting that PLO constituent groups "appear" to have attacked civilians, the report does not characterize these attacks as violations of the PLO's commitments and carefully shifts responsibility away from the PLO leadership.

"Unfortunately, this report will further erode confidence in the Administration's will to effectively hold the PLO to its commitments. I am disappointed that an opportunity to deter terrorism and further the peace process has been missed.

"I hope and expect that the Congress will continue to hold the PLO accountable for its actions and examine the State Department report in hearings in the near future."

--30--

639 $\frac{2}{4}$

JOSEPH I. LIEBERMAN
CONNECTICUT

COMMITTEES

ENVIRONMENT AND PUBLIC WORKS
GOVERNMENTAL AFFAIRS
SMALL BUSINESS

639 $\frac{3}{4}$

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

SENATE OFFICE BUILDING
WASHINGTON, DC 20510
(202) 624-4041

STATE OFFICE:

ONE COMMERCIAL PLAZA
21ST FLOOR
HARTFORD, CT 06103

203-240-3588
TOLL FREE: 1-800-225-8605

For Release:

Tuesday, March 20, 1990

contact: Jim Kennedy, (202) 224-4041, (202) 544-5725-h

Statement of Senator Joseph I. Lieberman

The PLO Commitments Compliance Act report, which has been issued today, demonstrates that the PLO still has a long way to go before it can be considered a responsible or peaceful player on the international stage. We should continue to maintain a healthy skepticism about PLO policy until its shortcomings are addressed.

I also believe the State Department has a way to go before it fully complies with the Compliance Act. It has failed to include in its report a number of terrorist acts and inflammatory statements made by Palestinians who are affiliated with the PLO. It also fails to point out that the PLO still supports terrorists who have been involved in incidents involving U.S. citizens. Muhammad Abbas, who was involved in the Achille Lauro incident, is still on the PLO's executive committee. Similarly, Mohammad Rashid, who was involved in the bombing of a Pan Am aircraft in 1982, has been offered legal aid by the PLO. The U.S. is currently seeking Rashid's extradition from a Greek jail.

But even what the report does include is enough to show that the PLO has not fully lived up to its commitments. Take, for example, the guerrilla raids against Israel. While the report asserts that there is no firm evidence that the main PLO constituent group, Fatah, has been involved in guerrilla raids against Israel, it is clear that groups connected to the PLO are responsible for carrying them out. Several of them have been blatantly terrorist attacks against civilian targets in Israel.

Yassir Arafat asserts that he speaks for the entire PLO. If this is the case, he should discipline the PLO's other elements. If Yassir Arafat wants to be treated like a leader, he must demonstrate leadership. And part of the price of leadership is accountability. Like it or not, Arafat must be made accountable for what those who wave the PLO banner do.

The PLO's public statements have not been consistent with its pledges. Some of its top leaders still use strident rhetoric, such as referring to the "conquest" of Zionism when speaking before exclusively Arab audiences. Such terms have no place in the diplomatic realm; we cannot conduct truly productive talks with those who speak out of both sides of their mouths.

Another PLO shortcoming involves its failure to denounce terrorist actions by non-PLO groups. When, for example, a Palestinian forced an Israeli bus into a ravine last year, killing more than a dozen civilians, Egypt condemned this heinous act unequivocally. But the PLO tried to find some rationale for this clearly irrational act. Unfortunately, the State Department did not fully explain this incident in its report.

(more)

4
74

plo -- 2222

And, just this week, Yassir Arafat was quoted as saying he's ready to defend Libya with his blood against U.S. aggression. If he seeks to assert himself as a responsible figure on the diplomatic scene, he should not cozy up to international terrorists like Ghadafi.

When our dialogue with the PLO began in late 1988, President Reagan said that, for it to continue, the PLO's commitment to peace must be "persuasive and permanent." Such has not been the case. I would have to say that, as of today, the PLO deserves a failing grade in terms of living up to its commitments. And the State Department, in terms of living up to the act that was authored by Senator Mack and myself, only gets a C.

I hope that future reports will be more objective and more complete. Nonetheless, today's report does provide a benchmark by which we can monitor the PLO's progress every 120 days. I believe this will put more pressure on the PLO, knowing that it will be routinely graded, and knowing that its actions and statements will be scrutinized in this fashion.

-- 30 --

639 $\frac{4}{9}$

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ז ק

דף 2 מחוד 2 דפים

סוג בסחוני

דחיפות

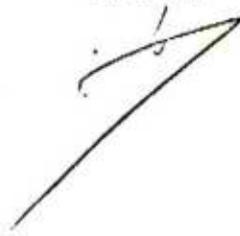
תאריך/ז"ח

מס' מברק 637 318

10. אל לייז מציע לקיט מספר מפגשים חברתיים ביום ששי בערב ושבת. במסגרתם תפגש המשלחת מומחים בנושאים השונים. לייז מדגיש שהכונה לשיחות רציניות ולא ל"חיבור כתפיים" (דורי גולד סטיינברג - בנושא השת"פ, אשר ססר בנושא אש"פ, וכו').
11. מומלץ לשקול קיום א. ערב חגיגות עם סיום הבקור. מומלץ לקיים א. ערב אחת (עם מומחים) בבית זיבנברג.
12. חשיבות הבקור :
  - א. המשלחת מודעת לקשיי עתוי הבקור בישראל ומעריכה המאמץ.
  - ב. המשלחת תצא לאזור, והבקור בישראל מתקבל בעיניה כחולצה טבעית.
  - ג. מאמץ חיובי שלננן זחד את המעבר משכנותינו אלינו.
  - ד. דרוש מאמץ מיוחד (גיוס אישים, מפקדי צה"ל ומומחים מן השורה הראשונה) כדי לצמצם השפעת הקונסוליה והשגרירות של ארה"ב, ולממש את הפוטנציאל עד תום.
  - ה. הבקור מתקיים בהקשר של מתקפה על סיוע חוץ. הסנטור דול מהווה את ראש החץ של המתקפה, ונהנה מתמיכה מסוימת של סימפסון והזדהות של מקלור. להערכתנו, אפשר לשנות את התיחסות דול לסיוע החוץ לישראל ע"י הדגשת התרומה לאינטרס האמריקאי.
  - ו. הסנטור סימפסון נמנה על מקורני ה"בית הלבן", ומקלור מכהן כיו"ר ה-Republican Steering Committee.
  - ז. קימת האפשרות (במקרה הגרוע ביותר) שהבקור ינוצל כדי לקדם את המתקפה על סיוע החוץ בפרט וישראל בכלל, אך איך ספק שמאמץ מיוחד ינטרל אפשרות זאת. מחיר המאמץ המיוחד בטל בסיכויים, לעומת הנזק העלול להיגרם מתחושה של הטנקרים כאילו לא זכו ליחס מתאים.

בהוקרה על תשומת הלב,

יורם אטינגר - אלי כהן-קגן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

זאת לארוע אנטי סובייטי.

בטי ארנברג.

רש

תפ: שהח, טשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצוח, גוברין, מזאר,
ר/מרכז, ממד, רם, (אמן)

0406 ***** יוקי מלי וועל בכיל ור. לטולרנבנס

THE GREAT HINDU SPIRIT.

BY THE AUTHOR.

18

THE GREAT HINDU SPIRIT, OR THE HISTORY OF THE HINDU RELIGION, AS IT IS, AND AS IT SHOULD BE, IN THE PRESENT AGE.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 17370

* תאריך : 21.03.90 *

* דף 1 מתוך 2 *

* ** נכנס סודי ביותר 12 מתוך 1 עותק *

* ** *

* ** *

***

* חוזם: 3,17370 *

* אל: המשרד *

* יעדים: מצב/2389 *

* מ-: נוש, נד: 631, תא: 200390, זח: 1900, דח: ב, סג: סב *

* תח: @ גס צפא *

* נד: @ *

א/רה 2

* סודי ביותר/בהול לבוקר - ח.ר.ב. *

* אל: סמנכ"ל מזא"ר *

* דע: יועץ המדיני לשה"ח. *

* מנכ"ל רה"מ. *

* מאת: השגריר, וושינגטון *

* הקפאת טיסות הצ'רטר מברז'מ דרך בוקרשט ובודפשט *

* 1. הבוקר צלצל אלי שמחה דיניץ הנמצא עתה בניו יורק ומסר לי *

* כי קיבל מידע על הקפאת טיסות הצ'רטר דרך בודפשט שהחלו רק *

* בשבוע שעבר. *

* אני מבין שההונגרים הודו שהפעולה נעשתה בלחץ מדינות ערב. *

* 2. בעקבות השיחה הנ'ל פניתי מיד ללארי איגלברגר ולריצ'ארד *

* האט, ובית הלבן, בבקשה שיעבירו מיד שדר למזכ"ר הנמצא *

* בנמ"ביה כדי להעלות הנושא בפגישה עם שה"ח הסובייטי. נראה *

* שהשדר תלפזנית עם שברנדזה. *

* הסיפור טרם התפרסם אך הוא כבר הגיע לידיעתם של מספר ראשי *

* ארגונים יהודיים. *

* ארד. *

* לבח *

17571
17571
17571

17571
17571

17571
17571
17571
17571
17571

17571
17571

17571
17571

17571
17571

17571
17571

17571
17571

17571
17571
17571
17571

17571
17571
17571
17571
17571
17571
17571
17571

17571
17571

17571
17571

משרד החוץ-מחלקת הקשר

29 *
2 מתוך *
1 עותק *
12 מתוך *

*תפ: רהמ, שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, גוברין

מדידי	דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
גלרי	סוג:		כתון: 4
תאריך וזמן העור: 20.3.90 - 17:00			אל: מצפ"א
פס' פרוק:			דע:
הפסוד: 619			פאת: עודד ערו

אנכה

מק - ליברמן.

להלן תגובת איפאייק לדוייח מחמייד.

ערו 318

1 סיגיל
 2 קא און
 3 קא און
 4 קא און
 1 קא און
 2 קא און
 3 קא און
 4 קא און

619

 $\frac{2}{5}$

This report does not effectively hold the PLO accountable for its actions, because many of the actions and statements that have caused the greatest concern are absent from it, and what is reported is presented with an interpretation that shifts responsibility away from the PLO leadership.

The report quotes extensively from statements professing peaceful intent. But it mentions only in passing or, in a greater number of cases, omits entirely, references to authoritative statements at odds with the Geneva commitments. Examples follow.

ADVOCACY OF "ARMED STRUGGLE"

Arafat's own Fatah faction, in its most authoritative statement since December 1988 the "Political Program" issued on August 8, 1989, called for "escalation of armed struggle" against "the barbarous Zionist entity." State Department Spokeswoman Margaret Tutweiler said, at the time, "The political program issued by Fatah raises questions about Fatah's commitment to accommodation, understanding and peace." (Aug. 10, 1989). This report is more sanguine.

Arafat himself said on July 6, 1989 that, "The PLO will not stop the armed struggle. I did not ask anybody to refrain from military operations."

Abu Iyad, Arafat's top deputy, said on March 9, 1989, "The PLO has never obligated itself to stop the armed struggle, and it shall not renounce it." He said on December 17, 1989, "The attacks will continue until the flag of Palestine will fly over Jerusalem."

REACTIONS TO TERRORIST ACTS

The report repeatedly states that some terrorist acts are committed by dissident factions beyond Arafat's control. But it is silent on Arafat's treatment of those who commit these acts.

For example, the report acknowledges that the DFLP perpetrated many of the recent terrorist attacks, but depicts the DFLP as beyond Arafat's control. It fails to mention that Yasir 'Abd Rabbo, Arafat's representative to the Pelletreau talks, is the number two official of the DFLP. The State Department said on March 1, 1989, "When the PLO renounced terrorism last December, we assumed Mr. Arafat spoke in the name of the PLO's Executive Committee and its constituent groups, and that the PLO could exercise control over these constituent groups."

619

2
4

Muhammed Abbas was seized by the U.S. in midair, for his role in the kidnapping of 400 tourists on the Achille Lauro. Subsequently, he was convicted and sentenced to life in Italy for his crime. Arafat continues to give him a seat on the PLO's top decision-making body, its Executive Committee. The PLO Commitments Compliance Act requires a State Department report of "the position of the PLO regarding the prosecution and extradition... of known terrorists such as Muhammed Abbas." The State Department response notes only that "there is no current U.S. extradition request," ignoring the fact that the U.S. has chosen to allow Italian authorities to prosecute.

Similarly, the report quotes Arafat saying the PLO "will not interfere" if Greece decides to extradite Muhammed Rashid to the US for his role in bombing two American planes leading to the loss of four American lives. But the report is silent on extensive evidence, well-known to the Administration, that the PLO has in fact expended considerable resources to prevent the extradition of Rashid.

Top officials of the PLO have declined to condemn many major terrorist attacks that have occurred. Farruk Qaddumi, Arafat's "Foreign Minister," said candidly on February 28, 1989, "The PLO is not ready to condemn any operation for which Palestinian organizations and factions have taken responsibility."

Top PLO officials have in fact publicly defended several notorious terrorist incidents. When nine Israeli tourists were murdered on an Egyptian bus in February 1990, Abu Iyad defended the act. This outraged the Government of Egypt toward the PLO, but the State Department report does not consider it worthy of mention. Similarly, Arafat defended an incident in which an Israeli bus was forced off a cliff killing 16; this too escapes notice in the State Department report.

ORIENTATION TOWARD PEACE

The report quotes extensively from PLO statements affirming peaceful intent, but treats lightly, if at all, other statements at odds with the Geneva commitments. For example, no attention is given to Arafat's major speech on the first anniversary of the Intifada (December 9, 1989), in which he relapsed to hard-line demands PLO supporters in the West assumed had long been discarded. This speech caused deep distress among moderate elements in Israel and the American Jewish community; for example, the American Jewish Congress analyzed it under the title, "Return of the Hard Line."

Similarly, the report notes with approval Arafat's statement that hard-line provisions of the PLO Covenant are now "caduque," a French term which the State Department interprets to mean "null and void." But it fails to mention that Arafat himself said, a day later, that the Charter cannot be changed except by actions of the PNC, something that he has not proposed.

619

4
4

The report presents quotations "appearing to negate" the "strategy of stages." It fails to present statements by top PLO officials implying the opposite. E.g., "Foreign Minister" Farrouk Khaddumi: "Regaining part of our territory will not make us forget the Palestinian land. We shall pitch our tent as far as our bullet reaches. The Palestinian people will pitch their tent as a main base, and then the Palestinian people will study what the next stage will be" (April 5, 1989). Arafat himself said, "The declaration of Palestinian independence constitutes a beginning of the real confrontation of the Zionist project in the land of Palestine itself" (March 21, 1989).

The report fails to note that Arafat tried to have Israel expelled from the UN in October, and that he pressured Japan to honor the Arab Boycott of Israel in October.

VIOLENCE AGAINST PALESTINIANS

The report notes that there has been "an alarming increase in violence by Palestinians against other Palestinians." It fails to mention that Arafat himself promised "ten bullets in the chest" to any Palestinian who proposes a truce in the Intifada (January 1, 1989); and that Arafat said on October 10, 1989, "Liquidation of collaborators was made on the basis of a decision of the internal unified leadership. I gave them the powers of commander-in-chief to sign execution decisions."

CONCLUSION

This report is not a balanced and objective account. It is an attempt to defend the PLO leadership. As such, it fails to meet the requirements of the PLO Commitments Compliance Act, and erodes the confidence that is so important to build the foundations for the peace process.

אנהק

ס ו ד י

1990 22 במרץ
62176

הנדון: ירושלים

א. כללי

דברי הנשיא בוש (במסע"ת ב- 3/3/90) כי
"WE DO NOT BELIEVE THERE SHOULD BE NEW SETTLEMENTS IN THE
WESTBANK OR IN EAST JERUSALEM".
בהם כרך נושא ההתנחלויות ומזרח-ירושלים עוררו סערה הן בישראל והן
בארה"ב.

ב. ממשל

גל התגובות בתקשורת, בארגונים היהודים ומצד ממשלת ישראל הביאו
התבטאויות בכירי הממשל ונציגיו בנושא כאשר הדגש הוא שאין שינוי
במדיניות ארה"ב.

להלן התבטאויות בכירי ונציגי הממשל בנושא ירושלים:

1. הנשיא בוש בשיחה עם סימור רייך (5/3) ציין כי לא חל כל שינוי
במדיניות ארה"ב וכי אין כל כוונה מצידו להביא לשינוי בנושא.

ארה"ב ממשיכה לראות את ירושלים כעיר מאוחדת שמעמדה הסופי יקבע
במו"מ. ארה"ב תומכת במגורי יהודים "ואחרים" בירושלים. יש אמנם
חילוקי דיעות בנושא ההתנחלויות אך אין לקשרם דווקא עם ירושלים.

הביע צער באשר לרושם הקשה שעוררו דבריו.

יבדוק כיצד ניתן TO DOWNPLAY הקשר בין ירושלים לגדמ"ע.
(הבית הלבן הוציא ב- 6/3 הודעה לעתונות ברוח הדברים הללו).

2. רוס והאס בשיחה עם ערן (5/3): ארה"ב מעוניינת לקבל ערבויות שלא
יהיה שימוש בכספים (שלהם תנתן ערבות ממארה"ב) מעבר לקו הירוק.

3. בראון בשיחתו עם סמונכ"ל צפ"א ופר"ן (6/3):

סבור כי חילופי הצהרות בנושא ירושלים מכביד והוא מקבל גישתו
שיש להוריד פרופיל באופן הדדי.

4. סקוקרופט בשיחה עם השגריר ארד (6/3):

אין שינוי במדיניות ארה"ב וכי עיתוי דבריו של הנשיא נגרם כתוצאה
מהדברים ה"בלתי כנים" (DISINGENUOUS) שממשלת ישראל מפרסמת, לפיהם
רק 1 אחוז מהעולים מתגוררים בשטחים, ארה"ב תמיד ראתה במו'
ירושלים שטח כבוש אף כי שמרו על "שתיקה ידיונית" בנושא.

ציין שלפי הנתונים שבידם 10 אחוז מהעולים הופנו למז' ירושלים.
אינם מרוצים ממאמצינו ליצור מציאות חדשה בשטח ובכך לסגור אופציות
מהעימות בעתיד.

בתשובה לשאלה אם הם מפקפקים בנכונות הנתונים שמסרנו השיב שאין להם בעיה אם אכן רק 1 אחוז מהגולים או אף פחות מזה עוברים להתגורר בשטחים, אך עלינו לדעת כי אף פעם לא קבלו החלטתנו להחיל הריבונות הישראלית על מזרח ירושלים. סקורופט המשיך בדבריו תוך רמז ששיקול נוסף לעיתוי הנוכחי להצהרת הנשיא הוא התעלמותנו המוחלטת מעמדת הנשיא בנושא ההתנחלויות:

"YOU ABSOLUTLY IGNORED OUR POSITION ON SETTLEMENTS THE PRIME MINISTER STUCK IT IN THE PRESIDENT'S EYE".

סקורופט השיב שמקבלים הצהרת רה"מ שאיננו מכוונים עולים לשטחים אך בכל זאת עלינו להגיע להדברות כיצד לפעול בנושא הערבויות לדיוור.

השיב שאינם רוצים להיות מופתעים ושהכספים לא יסייעו בהקמת התנחלויות. רוצים להיות במצב שיוכלו לעזור לנו, אך לשם כך על ארה"ב וישראל לגבש נוסחה שמבחינת המחוייבות בה תהיה יותר מהנוסח הקבוע ומוסכם בעת קבלת הסיוע. הוסיף שמבינים שאנו לא ניתן הצהרה על הפסקת כל פעילות התנחלות, אך רוצים למצוא אתנו נוסחה משותפת שתקדם הנושא.

לסיכום אמר שאל לנו לראות הצהרת הנשיא בקשר לתהליך השלום, אין זו בעייה שנוגעת עתה לתהליך. דברי הנשיא היו בגדר "MINOR BLIP" על המסך. התהליך חיוני וחשוב ואין להשוות חיוניותו לעניין ההתנחלויות.

5. סגן הנשיא קוויל בדברו בפני ועידת הנשיאים (6/3):

חזר על עמדת נשיא ארה"ב -

אין AMBIGUITY ואין כל שינוי במדיניות ארה"ב ביחס לירושלים. יש AMBIGUITY לגבי ערבויות הדיוור.

משיחות שקיים היה לו ברור כי הכספים שתקבל ישראל לא יעשה בהם שימוש מעבר לקו הירוק.

אין להשתמש בטיעון ה- FUNGIBILITY כאן שכן זהו טיעון שניתן להשתמש בו ביחס לסיוע החוץ.

[בנושא סיוע החוץ ציין קוויל שארה"ב לא תשנה מדיניות סיוע החוץ כלפי ישראל ואין בכוונתה לצמצם הסיוע].

6. ריצ'ארד האס במכתב לשגריר ארד (6/3):

THE U.S POSITIONS ON A UNITED JERUSALEM, FINAL STATUS SUBJECT TO NEGOTIATIONS, AND ON EAST JERUSALEM AS OCCUPIED TERRITORY ARE LONGSTANDING U.S. POSITIONS.

האס מביא נאום בוש בהיותו שגריר באו"ם (9/71) ודברי איגלברגר בפני ועדת החוץ של הסנאט (2/84) כסימוכין.

7. דברי ג'ון סוננונו בפני מרכז ויזנטל (6/3):

U.S POLICY TOWARDS JERUSALEM IS UNCHANGED. THE U.S SUPPORTS A UNITED JERUSALEM WHOSE FINAL STATUS IS DETERMINED BY NEGOTIATIONS.

8. דניס רוס בכנס מנהיגות צעירה של ה-UJA (13/3)
9. הנשיא בוש במסע"ת בבית הלבן (13/3/90) נשאל אם הוא מצטער על כך שהעלה את נושא ההתנחלויות ומז' ירושלים. בוש השיב כי אין הוא מצטער על כך. סבור שכל הפרשנויות והספקולציות בעקבות דבריו חרגו מכל פרופורציה. הסביר כי מה שעשה זה לחזור על מדינות ארה"ב. "בתקופה רגישה זו בישראל אין בכוונתנו להתערב בענייניה הפנימיים. נושא ירושלים הינו רגיש ביותר.
10. הנשיא בוש במכתב תשובה לראש עיריית ירושלים טדי קולק (13/3/90) - מדיניות ארה"ב כלפי ירושלים נותרה בעינה ירושלים - אסור שתחולק לעולם. "לא תמכנו בסטטוס קוו שלפני '67' ובשום דרך אין אנו מעוניינים ואיננו מטיפים לחזרה למצב זה". מאמצינו בתהליך השלום אינם מכוונים בשום אופן לחלוקת ירושלים נתנגד לכל מאמץ מסוג זה. המעמד הסופי של ירושלים יקבע כמו"מ. אין בכוונת ארה"ב להתמקד כעת במעמד ירושלים. רק עם שלום יכולה ירושלים להיות שלמה.
11. פגישת דיניץ-איגלברגר (14/3) השגריר ארד בדיווחו על השיחה: איגלברגר ציין שככל ששני הצדדים ימרוו להוריד את הנושא מסדר היום הציבורי, כן ייטב לשתי המדינות. מדבריו היה ניתן להבין שאיזכור מזרח ירושלים היה ביטוי לתסכול וזעם של הנשיא בנושא ההתנחלויות בשטחים וזו היתה דרכו להביע תסכול זה. עם זאת ברור שאין בכוונת הממשל לטפל בנושא מז' ירושלים או להעלותו לסדה"י ולכן כל ויכוח פומבי רק מחריף ללא צורך את מערכת היחסים בין שתי המדינות.
12. במכתב תשובה לסנטור בושביץ (20/3) חוזר הנשיא על דבריו לטדי קולק תוך הבעת הערכתו לייחודיותה של ירושלים ומוסיף כי בכל הסכם שלום בעתיד, צריכה להיות ליהודים הזכות להתגורר בכל חלקי ירושלים.

ג. קונגרס

- להלן הפעילות שנרשמה בנושא ירושלים במישור הקונגרסיונאלי:
1. SPECIAL ORDER בנושא ירושלים התקיים במליאת ביה"נ ב-14/3/90, נאמו 18 קונגרסמנים. הנאומים היו חמים ביותר, תמכו באחדותה של ירושלים ובהיותה בירת ישראל. רבים ציינו מרכזיותה של ירושלים לעם היהודי מאז ימי המלך דוד. בימים בהם נופלת חומת ברלין לא יעלה על הדעת חלוקתה מחדש של ירושלים. ברוב הנאומים היתה התייחסות לשגיאה שעשה הנשיא בוש בהתבטאותו.
2. מכתב הסנטור בושביץ לנשיא בוש (14/3)
(עליו חתומים הסנטורים ליברמן, מקקיי, פרסלר, וילסון, דמאטו, לוי, מק והקונגרסמן גילמן).
מציינים חשיבותה, מרכזיותה ומשמעותה של ירושלים בהסטוריה היהודית - קובעים כי אסור שירושלים תחולק ושעל תושביה להיות חופשיים לחיות היכן שיחפצו ללא קשר לאמונתם. מודאגים מההצטרפות האחרונות שנשמעו ומבקשים שהנשיא יבהיר שמדיניות ארה"ב כלפי ירושלים לא השתנתה.

3. מכתב הקונגרסמנים שומר, פיהן, וובר ובורטון לנשיא בוש (16/3) -
מציינים בפני הנשיא בוש שירושלים ("עיר של שכונות ולא
התנחלויות") הינה בירתה של ישראל ואסור שתחולק. ומבקשים מהנשיא
שיכיר בירושלים כבירתה של ישראל.

4. סנטור אינוויה (בשיחה עם ק.לקונגרס 15/3) מוטרד מעמדת הממשל
ובמיוחד הנשיא כלפי ירושלים ויעלה עמדתו בנדון בפני הנשיא. סבר
שהתבטאות הנשיא היתה מעידת לשון, אך סבור כעת שזה היה שלא
במקרה.

5. הסנטור מויניהן (ב- 18/3) הודיע כי בכוונתו להגיש החלטה בצורת
sense of congress (ב- 20/3) בנושא ירושלים, בה נקראו הנשיא
ומזכיר המדינה לחזק את תהליך השלום במו"ת ע"י הצהרה חד משמעית
ובה הכרה בכך שירושלים היא בירת ישראל ועליה להשאר עיר מאוחדת,
בה יישמרו ויובטחו זכויות כל הקבוצות הדתיות והאתניות.
משיחות ק.לקונגרס בסנט עולה כי צפויות הסתייגויות של חלק מן
הרפובליקנים הרואים בכך קריאת תגר מפלגתית על הנשיא.

6. קונגרסמן אנגל הציג כביה"נ הצעת החלטה בצורת sense of congress
(ב- 20/3) בה קורה לארה"ב לתמוך חד-משמעית ובאופן מלא בירושלים
כעיר מאוחדת שהינה חלק אינטגרלי ממדינת ישראל וכי מאמצים לקידום
תהליך השלום אין מקום שיערערו בשאלת מעמד ירושלים.

7. ארגונים יהודים

בראש ובראשונה היו אלה התגובות הנמרצות וההחלטיות של הארגונים
היהודים בארה"ב שנוצרו כחזית אחת, לראשונה מזה זמן רב, במישור
הארצי ובמישור המקומי, כנגד דברי הנשיא בוש, אשר הביאו נציגי
ממשל בכירים להתבטאויות בנושא ירושלים ואשר הביאו לפעילות
קונגרסיונאלית מרובה בנושא.

הארגונים היהודים לא הסתפקו במתן הצהרות ובתגובות לעתונות, אלא
עסקו בפעילות אינטנסיבית בתקשורת, בדעת הקהל, בשיגור מכתבים
ובשיחות עם אנשי ממשל ובמגעים עם חברי קונגרס וסנאטורים וכל זאת
על מנת להעמיד הממשל על חומרת דבריו של הנשיא ועל מנת למנוע סחף
במדיניות ארה"ב כלפי ירושלים.

כאמור אופיינה הפעילות בשיחות טלפון, שיגור מכתבים לנשיא בוש,
עיבוד כתיבת מאמרי OP-ED בעיתונות, ועידוד פעילות קונגרסיונאלית.
אירוע הראוי לציון היה כנס המנהיגים הצעירה של ה-UJA שהתקבל
בתקשורת ובדעת הקהל כמפגן תמיכה גדול של יהדות ארה"ב בישראל
בעיקר בנושא זה של ירושלים. פעילות זו הוכיחה שכאשר הציבור
היהודי מלוכד סביב נושא מסוים הדי שניתן להגיע להישגים מרשימים
בשטח.

להלן פירוט פעולות שננקטו ע"י הארגונים היהודים:

1. שיחת טלפון בין סימור רייך יו"ר ועידת הנשיאים והנשיא בוש (5/3) - ראה עמ' 1.
2. שיגור מכתבים לנשיא בוש:
  - א. מכתב סימור רייך לנשיא בוש (7/3), בו מבקש הבהרות לסיכום לשיחת הטלפון שנערכה ביניהם.
  - ב. מכתב NJCRAC לנשיא בוש (8/3), המדגיש היותה של ירושלים בירתה הנצחית של ישראל, חשיבותה ומשמעותה לעם היהודי והזכות הבסיסית של היהודים לחיות בעיר - זכות אותה יש לכבד.
  - ג. מכתב ה-A.J. Committee (9/3), המציין אחדות העם סביב שאלת ירושלים.
  - ד. מכתב ה-JCRC של ניו-יורק (8/3).
  - ה. מכתב ה-JCRC של שיקגו (9/3).
  - ו. מכתב ה-ZOA.
  - ז. מכתב ה-ADL (12/3).
  - ח. מכתב ה-A.J. Congress (13/3).
3. עידוד פעילות קונגרסיונאלית דוגמת - שיחות JCRC ניו-יורק עם הסנטור מויניהן שהולידה יוזמתו ל"תחושת קונגרס".
4. עידוד כתיבת OP-ED בעיתונות.

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 2 מחוד 2 דפים

טונו בסחונני

דחיפות

חאריד/ז"ח

מס' מברק 637 718

- 10. אל ליוך טענע לקום מספר מפגשים חברתיים ביום שני בערב ושבת. במסגרתם הפגש המשלחת מומחים בנושאים השונים. ליוך מדגיש שהכרנה לשיחות רציניות ולא ל"חיבור כתפיים" (דורי גולד סטוינברג - בנושא השת"פ, אשר סטר בנושא אש"פ, וכד').
- 11. מוטלע לשקול קיום א. ערב הגיגות עם סיום הבקור. מוטלע לקום א. ערב אחת (עם מומחים) בבית זיבנברג.
- 12. חשיבות הבקור :

- א. המשלחת מודעת לקשרי עתיד הבקור בישראל ומעריכה הטאמץ.
  - ב. המשלחת תצא לאזור, והבקור בישראל מתקבל בעיניה כחוליה טבעית.
  - ג. מאמץ היוזמי שלנו יחדד את המעבר שבכוחותינו אלינו.
  - ד. דרוש טאמץ מיוחד (ביום אישים, מפקדי עה"ל ומומחים מן השורה הראשונה) כדי לעצמם השפעה קונסולרית והשגרירות של ארה"ב, ולטמט את הפוטנציאל עד תום.
  - ה. הבקור מתקיים בהקשר של מתקפה על סיוע חוץ. הסנטור דול מהווה את ראש החזית של המתקפה ונהנה מהמיכח מסוימת של סימפסון והצהרות של מקלור. להערכתו, אפשר לשנות את התיחסות דול לסיוע החוץ לישראל ע"י הדגשת התרומה לאדוטרס האמריקאי.
  - ו. הסנטור סימפסון נמנה על מקדדבי ה"בית הלבן", ומקלור טכחן כדור'.
- ה-Republican Steering Committee.
- ז. קימת האפשרות (במקרה הגרוע ביותר) שהבקור ינוצל כדי לקדם את המתקפה על סיוע החוץ בפרט וישראל בכלל, אך אין ספק שמאמץ מיוחד ינטרל אפשרות זאת. מחיר הטאמץ המיוחד בטל בלימים, לעומת הנזק הכלול להיגרס מתחושה של הטנקרים כאילו לא זכו ליתם מתאים.

בהזקרה על תשומת חלב.

יורס אטינבר - אלי כהן-קנד.

-36-

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 20.03.90

17061

יוצא

במל

✓

מז: 3,17061

אל: 2308/מזב/681

מ-: המשרד, תא: 200390, מז: 1928, דח: ב, סג: בל

תח: 8 גס: הסברה

ד: 2

מ
2/27/90

8477

בלמ'ס/בהול לבוקר

אל: וזשינגטון/ציר, קונגרס, עיתונות, הסברה

מק - ליברמן

להלן נוסח תגובתנו לעיתונות בעקבות פרסום דו"ח מחמ"ד:

בדו"ח שהוגש אתמול לקונגרס מודה הממשל כי מאז דצמ' 1988 היו נ-30 מקרי חדירה וטרור פלסטינאי נגד ישראל כאשר לפחות 9 מהם בוצעו ע"י גורמי אש"ף. הממשל גם מודה בנכונות כמה מטענותיה של ישראל לגבי הצהרות חוזרות ונשנות של בכירי אש"ף המאירות את כוונותיה האמיתיות של הארגון.

כזכור, התחייב הממשל האמריקאי עם פתיחת הוילוג עם אש"ף כי הדיאלוג לא יתקיים אם ימשך הטרור ע"י אש"ף או כל פלג הקשור אליו. ארה"ב גם דרשה מאש"ף להתנער פומבית מכל קבוצה פלסטינית המעורבת בטרור, לגנות הפעולה ולהעניש האשמים. המציאות היא שאש"ף לא הפסיק הטרור ולא נקט כל אמצעים נגד פלגים שהיו מעורבים בו.

טענת מחברי הדו"ח כי אין הוכחות לכך שעדפאת או הוועד הפועל של אש"ף הנחו ביצוע הפיגועים או אישרו את ביצוען, מתעלמת מהמציאות שכן ביצוע הפיגועים מונחה ע"י מנגנוני הטרור תחת פיקודו של עדפאת.

דו"ח הממשל בוחר להתעלם משורה ארוכה של פיגועים של הפתח בתוך ישראל בגבולות 1967 שכוונו נגד אזרחים ומפיגועים רבים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אחרים כמו למשל: פיגוע חזית השחרור הפלסטינית - פלג אבו-עבאס - ב-6.10.89, ופיגוע החזית הומוקרטית ב-26.1.90, כאשר בידי המחבלים נמצא תרשים ציר החדירה ובו מסומן יעד - משגב-עם.

בשני פיגועים אלה, כמו ברבים אחרים נטלו ארגוני אש"ף אחריות מלאה לאירוע.

בחודשים האחרונים מעורב אש"ף בטרור ברוטלי וברצח פלסטינים ע"י פלסטינים בשטחים - תופעה המחמירה והולכת שהדו"ח מעדיף להתעלם מחלקו של הארגון בה.

ולבסוף, בבחינת הצהרותיו של אש"ף בחר הממשל להתעלם לחלוטין משורה ארוכה של הצהרות תוקפניות המבהירות כוונותיו של הארגון.

על ארה"ב, אם ברצונה להיות נאמנה למחויבותה, להכיר בכך שלא רק שאש"ף לא שינה את עורו כי אם הוא ממשיך במדיניות טרור וקיצוניות.

מנהל הסברה - מנהל מצפ"א

לש

*למנהל הסברה
אולי תנסו? אולי לא?
בניין הסברה*

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 3,16086

אל: המשרד

יעדים: וושינגטון/295, מצב/2229, מנמח/953

מ-: נ"י, נר: 616, תא: 190390, זח: 1700, דח: ר, סג: שמ

תח: א: גס: צפא

נד: א

אברהם

שמו/רגיל

אל: יועץ שה'ח לתפוצות

דע: השגריר וושינגטון, יהודית - פלג - וושינגטון

מאת: סגן הקונצל

ישיבת ועידת הנשיאים - 19.3

1. לאחר דיווחו של מרוין לנדר, יו"ר "אופרשיין אקסודוס" על מאמצי גיוס הכספים לקליטת יהודי בריה"מ ודיווחו של הרב רוזן על יהדות רומניה, הופיע בפני ועידת הנשיאים סנאטור דמאטו והביע בפני נציגי ומנהיגי הקהילה היהודית האמריקאית תמיכתו על השאננות וחוסר הפעולה מצידם. ומאטו אמר "הקונגרס אינו שומע מכם" בקשר לנושא ירושלים, ולגבי הערבות בסך 400 מיליון דולר לשיכון עבור יהודי בריה"מ, דמאטו האיץ בנציגים לפעול ולהפעיל את ה- GRASS ROOT.

יש להציף את הקונגרסמנים והסנטורים במכתבים לברר עמדתם לגבי ירושלים, לגבי הערבות בסך 400 מיליון דולר ולגבי 500 מיליון דולר שהמימשל נותן לטובחים העיראקים. (בודאי קראתם טורו של ספייר בנ"י טיימס היום).

בתשובה לדברי נשיאת הדסה, כי היהודים כועסים אינדיבדואלית וקולקטיבית על דברי הנשיא, הציע לכתוב גם לבית הלבן אך לתדע את הקונגרס על כך, דמאטו לגלג על סוריה המעונינת כביכול בשיחות שלום עם ישראל וחזר על דעותיו לגבי הצעת בוב דול.

2. לאחר דברי דמאטו קויים דיון פנימי לגבי הצעדים שעל ועידת

6106 ***** קופר נולף ושומר בנ"מ טל. 76677667

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הנשיאים לנקוט. סימור רייך דיווח על שיחתו ומכתבו לנשיא. התייחס למכתב בוש לטדי קולק ולאי התייחסות שבו לזכות יהודים להתיישב בכל חלקי ירושלים. פיל באום דיווח על פגישות שקיים בשגרירות מצרים, ירדן ומרוקו בקשר לעליית יהודי בריהם ואמר כי פגישות נוספות עם נציגויות מדינות ערביות יקויימו בניו יורק.

לאחר דיון הושג הסיכום הבא:

- א. להתלכד סביב הצעת ההחלטה שהגיש מוינהאן ולתמוך בה.
- ב. לשגר מכתבים לסנטורים ולקונגרסמנים ולהדגיש - ירושלים מאוחדת כבירת ישראל וזכות יהודים להתיישב בכל חלקי ירושלים.
- ג. לשגר מכתבים לבית הלבן ותדע הקונגרס.

מקולם הונליין אמר כי ייתכנו שינויים בנוסח הצעת ההחלטה של מוינהאן כדי לגבש סביבה גם תמיכה של רפובליקנים.

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, (אמן), ממד, תפוצות, בנצור, מצפא, גוברין, מזאר, רביב, מעת, הסברה

8406 יסוף תולק ושולח בנימ טל. 00372687

משרד החוץ-מחלקת הקשר

16113

תאריך: 20.03.90

נכנס **
**
**
**

107

חוזם: 3,16113

אל: המשרד

יעדים: מצב/2236, מנמת/958

מ-: וושו, נר: 585, תא: 190390, זח: 2000, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

כבכ

107/מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: מנכ'ל משה'ח, מנכ'ל אוצר

מאת: השגריר וושינגטון.

ערבויות לדירור

1. בעקבות המגעים שהתקיימו בימים האחרונים בין פקידי ממשל לבין חברים בצוות, קיימתי הבוקר התייעצות לבחון האופציות העומדות לרשותנו.

2. ההנחה שעמדה ביסוד הדיונים - על יסוד דיוח הציר הכלכלי היא שאנו זקוקים לערבויות בהקדם וכי דחיה נוספת בהענותנו להצעות הממשל לנהל מו'מ על סוג ההתחייבות הישראלית שלא להשתמש בכספים אלו לבניה מעבר לקו הירוק עלולה לגרום לדחית התהליך התחיקתי. במקרה של דחיה מצידנו לדון עם הממשל על אופי ההתחייבות שלנו, הם עלולים לבוא לגבעה ולתבוע להמתין עם החקיקה עד לבירור ההתחייבויות.

3. מדבריהם של המזכיר, סגנו ופקידים שונים בממשל ברור שהם מעונינים בהתחייבות שיש בה אלמנט או אלמנטים נוספים מעבר להתחייבויות הסטנדרטיות הניתנות ע"י ישראל מידי שנה עם קבלת הסיוע הכלכלי.

בדיון הבוקר התגבשה דיעה שהאלמנט הנוסף בהתחייבותינו יצוין

5406 יוקר עליו ושער כ"מ 20, 07/03/90

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כלהלן-:

א. ממשלת ישראל נוקטת במדיניות של קליטה ישירה של עולי בריה'מ תוך פירוט היעדים אליהם פונים העולים.

ב. פירוט מספר פרויקטים לבניה לעולים שיבנו בכספים שיושגו מהלוואות להן ערבה ארה'ב. פרויקטים אלו צריכים להיות בתחומי הקו הירוק.

ג. אנא פעולתכם להשגת האישור מהדרג המדיני בהקדם.

ארד

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, (אמן), בנצור, מצפא, אוצר, ממד/בינל 1

6406 ***** יוקר אלק עשיר תר"ז טל. 74987878

1-10000

1. THE FIRST PART OF THIS AGREEMENT IS TO BE READ AS FOLLOWS: "I, the undersigned, do hereby certify that the above is a true and correct copy of the original as the same appears in my possession and control."

2. THE SECOND PART OF THIS AGREEMENT IS TO BE READ AS FOLLOWS: "I, the undersigned, do hereby certify that the above is a true and correct copy of the original as the same appears in my possession and control."

3. THE THIRD PART OF THIS AGREEMENT IS TO BE READ AS FOLLOWS: "I, the undersigned, do hereby certify that the above is a true and correct copy of the original as the same appears in my possession and control."

4.

5.

6. THE SEVENTH PART OF THIS AGREEMENT IS TO BE READ AS FOLLOWS: "I, the undersigned, do hereby certify that the above is a true and correct copy of the original as the same appears in my possession and control."

16110

1071

נכנס **
**
**
**

חוזם: 3,16110

אל: המשרד

יעדים: מצב/2235, מנמת/957

מ-: ווש, נר: 574, תא: 190390, זח: 2000, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס צפא

נד: @

אנכי

1071/מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: מנכ'ל אוצר

מאת: עודד ערן - ציר

ערבות

בשתי שיחות היום עם קרצר עלה נושא זה והשאלה מה 'ייספק' את הממשל מבחינת ערבות ממשלת ישראל שלא יהיה שימוש בכספי ההלוואות מעבר לקו הירוק.

קרצר אמר שאלמנטים שהוא כולל במזכר לרוס הם :

א. הצהרה כללית ישראלית שאיננו מפנים עולים לשטחים.

ב. רשימה של פרויקטים שאותן תממן ישראל עם ציון מיוחד לפרויקטים שאינם קונטרוברסיאליים שעבורם מבקשת ישראל הלוואות עם ערבות ארה"ב.

ג. בשיחה שניה הוא אמר שכלל גם התיחסות לענין הסובסידיות כשהרעיון שלו הוא ליצור מצב של סובסידיות מועדפות לאיזורי פיתוח. קרצר הודה שכל הנושא הזה סבוך ורציף ויתכן שלא כדאי לטפל בו אך שהוא כלול כאמור במזכר לרוס.

ערן

מסמך יוקר ונולד תשתי כתיב טל. 75376867

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, אוצר, ר/מרכז,
פממד/בינל, רם, פ(אמן)

8408

יזקל וילק ושות' כ"מ טל. 5276867

4

RE: WPA, OWSA, GDA, WPER, WIST, AWIST, LEXIT, WZEM, NIXT, GAWIST,
BAGLVE LUT, GD, BOWP

נכנס **
**
**
**

1071

חוזם: 3,16110

אל: המשרד

יעדים: מצב/2235, מנמת/957

מ-: ווש, נר: 574, תא: 190390, זח: 2000, דח: מ, סג: 10

תח: & גס: צפא

נד: &

אכ"ק

סודי/מידי

אל: סמנכ"ל צפ"א

דע: מנכ"ל אוצר

מאת: עודד ערן - ציר

ערביות

בשתי שיחות היום עם קרצר עלה נושא זה והשאלה מה "ייספק" את הממשל מבחינת ערביות ממשלת ישראל שלא יהיה שימוש בכספי ההלוואות מעבר לקו הירוק.

קרצר אמר שאלמנטים שהוא כולל במזכר לרוס הם :

א. הצהרה כללית ישראלית שאיננו מפנים עולים לשטחים.

ב. כשימה של פרויקטים שאותן תממן ישראל עם ציון מיוחד לפרויקטים שאינם קונטרוברסיאליים שעבורם מבקשת ישראל הלוואות עם ערבות ארה"ב.

ג. בשיחה שניה הוא אמר שכלל גם התיחסות לענין הסובסידיות כשהרעיון שלו הוא ליצור מצב של סובסידיות מועדפות לאיזורי פיתוח. קרצר הודה שכל הנושא הזה סבוך ורציף ויתכן שלא כדאי לטפל בו אך שהוא כלול כאמור במזכר לרוס.

ערן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, אוצר, ר/מרכז,
פממד/בינל, רם, פ(אמן)

RE: WPA, SWPP, GBA, WPEB, WICT, AWICT, CLYTC, AZEN, WIZC, GYBGC,
GABTC, WCT, CB, B (K&J)

סודי

נכנס **
**
**
**

חוזם: 3,16111

אל: המשרד

יעדים: בטחון/950, מצב/2230

מ-: ווש, נר: 581, תא: 190390, זח: 2000, דח: מ, סג: סו

תח: בטחון, מנכל גס: בטחון

נד: &

ל/כ"ק

סודי/מידי

אל: מנכל משהב'ט

דע: נספח צה'ל (כאנ)

רמש'נ ניו יורק

סמנכל צפ'א

מאת: עודד ערן - ציר.

הצבה מראש.

עם שובו מעומאן התקשר קלארק וביקש לדעת האם לאור האירועים המדיניים בארץ ביקורך עדיין בתוקף. עניתי שהוא בוטל. קלארק מציע שנשקול אפשרות של דיון בהסכם ב-24-23 באפריל היינו לפני "גאות".

עדכנתי את קלארק עפ"י מברק הנספח מ-12.3. קלארק ביקש שנגיש לו בהקדם בקשותינו לקראת הדיון המחודש.

ערן

פא

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

6408 ***** מספר טלפון חשוד בג'מ'ט 03-5278867

2/8

0609/70

JCRC OF NEW YORK
 CONGRESSIONAL BREAKFAST
 UJA-FEDERATION
 MARCH 18, 1990

THE FOLLOWING IS A SUMMARY REPORT OF REMARKS MADE BY CONGRESSMEN AND SENATORS
 OF THE NEW YORK DELEGATION REGARDING THE MIDDLE EAST ON MARCH 18, 1990

Kenneth Bialkin welcomed the Congressional delegation and the JCRC members by outlining some of the concerns and stands taken by JCRC on the recent developments in the Middle East and the Administration. He deplored the Administration's giving the PLO a clean bill of health, noting that the PLO continues its terrorist activities and does not live up to its commitments to seek peace. He repeated the importance of supporting the request for the loan guarantees of \$400 billion for housing the Russian olim and reiterated that Israel has promised not to use those funds of settlement of the West Bank and Gaza, nor should the loan guarantees be linked with that issue. He emphasized the need to call for the direct flights and for the Soviet Union to live up to its agreement with EL AL. Bialkin added that the need to fight the Arab boycott and to press for free trade on all accounts was more important than ever. He closed by saying that the obligation upon the Jewish community was greater than ever to ensure that Congress will get done what is needed and cited the recent news of the President's unfortunate remarks on East Jerusalem as necessitating urgent protest by the Congress and the community to clarify to the administration the damage done.

The floor was then given to the Congressional delegation..

CONGRESSWOMAN NITA LOWEY (D)

Nita Lowey called the President's remarks about East Jerusalem unfair and ill-conceived and said that the New York congressional delegation has gone to the House floor to protest them. She noted that in these difficult times we cannot take Congressional support for Israel for granted. Many other pressing needs demand large amounts of funding, including child care, fighting drug abuse, education and housing, and are all pulling at the same budget. The Foreign Aid bill was passed the demands for other needs are still there. The success of the Foreign Aid bill is due to the coalition-building in the communities and to the activism in Congress which must be ongoing and sustained.

CONG. BEN GILMAN

Gilman cited the miracle of Aliyah now happening in Israel, the flow of Jews from the Soviet Union. He stated that we have to help as many of them as possible reach Israel praised the philanthropic effort for resettlement. He also noted that endangered Jewry still exists in Syria, Yemen and Ethiopia and that they were more isolated in these lands. Work still needs to be done on their behalf. As regards Israel, the issue of Foreign Aid is still a battle in view of extreme budgetary deficits. He disagreed with Senator Dole and argued that we need a "bigger pie, not smaller slices" and stressed the need to find

0609/70

(2)

3/8

other sources of funds. He cited the President's remarks on Jerusalem as an abominable gaff, and suggested that the President needs to do his homework and obtain the facts. Returning to the issue of Soviet immigration, Gilman said that refuseniks still exist, over several hundred lingering that are being denied exit, and recommends that Most Favored Nation status not be granted to the USSR until all Jews are permitted to leave.

CONG. HAMILTON FISH, JR.

Fish expressed anxiety over the situation of Jews in the USSR and the newly expressed Anti-Semitism of certain groups, stating that the news was good and bad - while many Jews are leaving, perhaps the refugee status regarding those Jews that has recently been overturned should be reviewed once again, in view of the danger and that the United States should increase its processing of Moscow applications. There are large amounts of applicants and the backlog is into the tens of thousands, with long waiting periods. Additional funds from the private sector should underwrite the cost of re-settlement both in Israel and the United States. We should continue to support the concept of direct flights, in spite of the recent setback, but also Soviet Jews who want to seek refuge in other lands should also receive our assistance - the United States should pursue a generous admission policy and also immigration to Israel.

CONG. JAMES SCHEUER

Congressman Scheuer decried the Bush gaff on East Jerusalem, calling it a bad phrase, a bad blurt that was both painful and destructive and that it de-stabilized the peace negotiations. The peace talks will no doubt get underway again after Israel forms a government but in the meantime a mixed message has been sent to the Arabs which suggests that Israel doesn't have to be taken seriously if the United States is willing to compromise its sheer survivability. The Congressman said that he saw the changes in Eastern Europe as very positive as regards Israel - more and more countries are re-establishing diplomatic relations and the Soviet Union will no longer be counted upon to support terrorism. The vast flow of Soviet Jews to Israel is cause for rejoicing and we should be glad for the changes.

CONG. STEVEN SOLARZ

Solarz called the Soviet Jewish immigration "the Zionist dream fulfilled", adding that even though the aliyah is due to the Anti-Semitism in Russia, nevertheless the Jews there are facing a serious threat and that we must do all we can to get them the opportunity to leave. The \$400 billion loan guarantees for housing should be supported but we should also permit some of the Soviet Jews to come to the United States. up to 40,000. Solarz expressed optimism about the peace process. He called the Bush comments about Jerusalem unwise and unhelpful and that we should let him know we feel strongly about the issue. Solarz did add the James Baker deserves commendation for his tireless efforts to move the peace process forward. If negotiations can begin between Israelis and a representative group of Palestinians, the process can be set in motion for the first time in 42 years. Events both in the Middle East and in the United States have bearing on the process. The Dole comment was unproductive - the way to help Eastern Europe is not by cutting off aid to the only democracy in the Middle East.

0609/70

(3)

4/8

CONG. ELLIOT ENGEL (D)

Engel remarked on the biased media image of Israel, saying that the picture of Israel depicted is untrue, hence the necessity of bringing more Congress members to Israel to see the situation first-hand. He called the Bush remark on Jerusalem "disgraceful", adding that the Congressional Foreign Affairs committee will not stand for it, and denounce it on the floor. In a time of reunification of Berlin and Germany there should not be talk of dividing Jerusalem. He reassured the JCRC that a good cross section of the American public does not support the President's remarks. Congress can continue to coalesce in support of a united Jerusalem but the Jewish community has to work hard on this, all over the country. On Soviet Jewish immigration, Engel said that there should be more pressure for direct flights to Israel but that more Soviet Jews should be allowed to come to the United States - it is ironic that just when the Soviet Union opens its doors the U.S. should close theirs.

CONG. MAJOR OWENS (D)

Congressman Owens cautioned against being a one-issue constituency, citing that a one-dimensional approach will cause victims. There is a need to build all over, a need for a Marshall plan for Eastern Europe but also for our own cities, for education, for housing. There should be an ongoing productive dialogue between Black and Jewish Congressional caucuses which can support a more Foreign Aid - it doesn't have to be limited to a figure - we can do it all. Blacks and Jews should not be pitted against each other over these issues - coalitions can be made to ensure aid, domestic and foreign. Congressman Owens cited Israel as an example to be followed by Eastern European countries in handling its problems, and should not be criticized for taking the necessary measures it needs to protect itself. Israel has the best excuse as a democracy, for declaring martial law temporarily, to help it solve its problems. Owens also called for moving the United States embassy from Tel Aviv to Jerusalem, the capital of Israel.

CONG. TOM MANTON (D)

Manton expressed concern about the Bush statement on East Jerusalem, saying that it signifies a complete shift in United States policy towards Israel. He said that Jerusalem is the capital of Israel and that this reversal on the part of the President shows no understanding. Manton opposed cuts in U.S. foreign aid, adding that this would be another departure in U.S. Middle East policy. He added that in a single remark, the President contributed much to the de-stabilization in the area, causing great changes in the past two weeks. Manton also decried the activities of Pamyat in the Soviet Union, adding that after the breakfast he was going to demonstrate with a group of Jews in front of the Soviet Mission against the anti-semitic organization.

CONG. TED WEISS (D)

Congressman Weiss began by saying that the German reunification process must be closely watched and not applauded in haste. We should not equate what is happening in Germany with the whole Eastern European democratization - they played a different role in the 30's and 40's. We don't want to visit the sins

0609/70

5/8

(4)

of the fathers on the sons but assurances are needed that something won't go wrong the day after tomorrow.

Jerusalem must be the united capital of Israel - we should have moved the embassy there a long time ago. The President's remark is very unfortunate - it is incredible that it could be made at this point in time. There should be unified, asserted concern about this.

CONG. BILL GREEN (R)

Congressman Green noted that in the Appropriations committee the fact that there are no specific amounts set aside for Foreign Aid and that there is now Eastern European competition for it constitute the two main problems as regards Israel. The Black caucus as well notes that black Africa receives so little in comparison to the enormous total amount allocated. It is important therefore to form coalitions with other ethnic groups for expanded aid - the Administration would be sympathetic to that kind of approach.

*At this point, a memorial program was held in honor of the late Congressman Mickey Leland. Although the speeches by Congressmen Charles Rangle and Gary Ackerman were lengthy, it can be said here that, in addition to the many affectionate and warm reminiscences that were mentioned, what most stood out was the success of the relationships Leland had with Jewish congressmen who care about Jewish concerns and the success of the bridge-building created between many Black and Jewish congressmen as a result of Leland's work. Leland's admiration and support of Israel was highlighted many times and the need to cultivate such relationships, and the possibility of doing so with many other groups and individuals, is underlined in the retelling of the whole episode.

SENATOR DANIEL PATRICK MOYNIHAN

The distinguished senior Senator began his remarks by noting that the political system in Israel is not working and that Israel is in the midst of the present crisis arising out of the political system. It is similar to the system in Weimar Germany which led to failure in 1933 - this is no small thing, since political arrangements are the heart of political failures or successes. But we should avoid paralyzing an already immobilized system by filling it with fear which is what we have done via the Jerusalem remarks. This Tuesday I will introduce a resolution in the Senate stating that Jerusalem is the capital of Israel, that it is undivided, that it protects the interests of all religions, and that the President and Secretary of State should support this. (A copy of the Senator's resolution is attached).

CONGRESSMAN RICHARD GEPHARDT (D) (recipient of the Ben Rosenthal Award)

Gephardt announced that it was time to stand up for our relationship with Israel and to show resolve clearly. In a fast-changing world, the re-appearance of Anti-Semitism is worrisome and the wisdom of the decision to create the state of Israel is seen more clearly today and the necessity of U.S. support is ever more clear. Now is not the time to cut aid to Israel - Israel has some governmental problems but the truth is that it is a democracy - people can

0609/70

(5)

6/8

Speak out and vote. It is now our responsibility to help, to make sure Israel will have the ability to continue its fight.

A united Jerusalem is the capital of Israel. The concept of settlements in Jerusalem makes no sense - Israelis don't "settle" in their capital, they live there. Jerusalem is not a piece of territory whose final status is to be determined by negotiation, it is the capital. Words are important - the President should reconsider what he said, to assure that our policy has not changed, he should say so and the sooner the better.

During the program, CONSUL GENERAL URIEL SAVIR addressed the JCRC as well, remarking on the indivisibility of Jerusalem and the pride that Israel has in its vibrant democracy. Savir stated that more unites than divides Israel, especially on the issue of the desire for peace, which Israel wants more than anyone. Israel wants to solve the Palestinian problem by peaceful means, Israel does not want to dominate anyone. But while Israel is ready to compromise on the Palestinian issue, it is not ready to compromise its security requirements and it seems that Israel's security needs are being taken for granted and have vanished from the public debate. Jerusalem is the source of Jewish survival, it is what we are about. No one can tell us that Jews cannot live in their national capital. Around these issues, unity has to be solid and firm, between Israel, the American Jewish community, and the United States Congress.

(end)

Betty Ehrenberg

שגרירות ישראל / וושינגטון
טופס פרוק

קד: 1
פתוק: 4

דתיפות: מייד

סוג: 2

תאריך וזמן חגורה:

אל: מצפ"א

19 במרץ 1990 11:15

פס פרוק:

ארה"ב

דע: 1

הפסיד:

פאת: ק. לקונגרס

552

ירושלים - הסנטור מוינהן
בהמשך לשלכו 534 מ-16/3.

אתמול (18/3) בא"ב הקונגרסיונאלית של ה-JCRC לכבוד משלחת ניו יורק (בניו יורק).
הודיע מוינהן כי בכוונתו להגיש ביום ג' 20/3 החלטה בנושא ירושלים.

רציב הודעה לעתונות מטעמו ונוסח ההחלטה. דיווח מלא על איב יועבר ע"י הקונסוליה בניו יורק.

ישראל ורנאי דרנגר.
יהודים ורנאי דרנגר.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

תפוצה: 36

FROM THE OFFICE OF

Senator Daniel Patrick Moynihan ^{2/4}

New York

552 ^{2/4}EMBARGOED FOR RELEASE:
Sunday, March 18, 1990CONTACT: Brian Connolly
Beth Weintraub
202/224-4451SEN. MOYNIHAN ANNOUNCES RESOLUTION ON STATUS OF JERUSALEM

Sen. Daniel Patrick Moynihan (D.-N.Y.) today announced plans to introduce a resolution calling upon the President and the Secretary of State to strengthen the peace process in the Middle East by acknowledging that Jerusalem is the capital of Israel and must remain united.

Sen. Moynihan declared that Israel is being asked to make sacrifices for peace in the Middle East and, therefore, must be reassured on the subject of Jerusalem. No Israeli government would contemplate joining a process that it believes may end in the dismemberment of Israel's historic capital.

Recently, while on a Foreign Relations Committee trip to the Middle East, Sen. Moynihan met with a cross section of Israeli political and communal leaders.

"I found that they (political and communal leaders) had many different views on the peace process," Sen. Moynihan said.

"There were, in fact, only two things on which they all agreed: their desire to see a meaningful and secure peace between Israel and her Arab neighbors and their anguish over the continued confusion of American policy concerning the City of Jerusalem."

"First the President declared that the United States opposes 'new settlements in the West Bank or in East Jerusalem' and then he assured Mayor Teddy Kollek of Jerusalem that 'we did not approve of the status quo before 1967; in no way do we advocate it now.'

The President's words of reassurance would be a lot more comforting if anyone could recall just what the United States did or said to show our disapproval of the 'status quo before 1967.'"

On March 9th, in a public statement, Sen. Moynihan also voiced concern over the disarray of United States' policy on this issue and President Bush's declaration.

"President Bush has, I am afraid, added to this confusion in a fashion that has already proven to be most unhelpful to the quest for peace in the Middle East," Sen. Moynihan said.

552 3/4

3/4

S. CON. RES. _____

Expressing the sense of the Congress that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the President of the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

March 20 (legislative day, _____), 1990

Mr. MOYNIHAN (for himself and _____) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

CONCURRENT RESOLUTION

Whereas the State of Israel has declared Jerusalem to be its capital;

Whereas from 1948 to 1967 Jerusalem was a divided city and Israeli citizens of all faiths were not permitted access to holy sites in the area controlled by Jordan;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a united city administered by Israel and persons of all religious faiths have been guaranteed full access to holy sites within the city;

Whereas the President and the Secretary of State have demonstrated their strong desire to achieve a just and lasting peace in the Middle East and have worked diligently toward that end;

Whereas ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem raise concerns in Israel that Jerusalem might one day be re-

END

divided and access to religious sites in Jerusalem denied to Israeli citizens; and,

Whereas such concerns inhibit and complicate the search for a lasting peace in the region: Now, therefore, be it

552

4/4

RESOLVED BY THE SENATE (the House of Representatives concurring), in recognition of the fact that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel, that the Congress --

(1) declares that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel;

(2) strongly believes that Jerusalem must remain an undivided city in which the rights of every ethnic and religious group are protected; and,

(3) calls upon the President and the Secretary of State to issue an unequivocal statement in support of these principles.

דחיות: מידדי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: שמור		כתוב: 3
תאריך וזמן העור: 19.3.90		אל: מצפייא
כס' פרוק: הפסד:		דע:
1/3 595		פאת: קישור לקונגרס

אחרי

הסנטור מוניהאן - ירושלים

מצייל נוסח ה-Sense of Congress של הסנטור. משיחות בסנט עולה כי צפויה הסתיגות

של חלק מן הרפובליקנים - עקב הדרישה להכיר בעיר כבירת ישראל - הרואים בכך משום

קריאת תגר מפלגתית על הנשיא.

יורם

י"ג

1 שיה סנטור 2 3 4
 2 ג' צ'טו 3 4
 1 2 3 4
 1 2 3 4
 1 2 3 4

תפוצה: 36

595 2/3

S. CON. RES. _____

Expressing the sense of the Congress that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the President of the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

March 20 (legislative day, _____), 1990

Mr. MOYNIHAN (for himself and _____) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

---

CONCURRENT RESOLUTION

Whereas the State of Israel has declared Jerusalem to be its capital;

Whereas from 1948 to 1967 Jerusalem was a divided city and Israeli citizens of all faiths were not permitted access to holy sites in the area controlled by Jordan;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a united city administered by Israel and persons of all religious faiths have been guaranteed full access to holy sites within the city;

Whereas the President and the Secretary of State have demonstrated their strong desire to achieve a just and lasting peace in the Middle East and have worked diligently toward that end;

Whereas ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem raise concerns in Israel that Jerusalem might one day be re-

divided and access to religious sites in Jerusalem denied to Israeli citizens; and,

Whereas such concerns inhibit and complicate the search for a lasting peace in the region: Now, therefore, be it

RESOLVED BY THE SENATE (the House of Representatives concurring), in recognition of the fact that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel, that the Congress --

(1) declares that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel;

(2) strongly believes that Jerusalem must remain an undivided city in which the rights of every ethnic and religious group are protected; and,

(3) calls upon the President and the Secretary of State to issue an unequivocal statement in support of these principles.

595
3/3

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
סוג: גלוי		כתוב: 3
תאריך וזמן תעור: 19 במרץ 1990 16:35	ארה"ב	אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסד:		דע:
1/3 583		פאת: ק. לקונגרס

ביהנ"ב : ירושלים

רצ"ב המכתב המופץ עתה בביהנ"ב בנושא ירושלים ביוזמת הקונגרסמנים שומר, פיהו, אקרמן לויין, בורטון, גילמן ווין וובר.

יהודה ורנאי דרנגר.
יהודה ורנאי דרנגר.

1. שם המשפחה
 2. שם פרטי
 3. כתובת
 4. תאריך
 5. מידע נוסף

תפוצה: 3/6

2
(3)

March 22, 1990

583 2/3

Dear Mr. President,

We are writing to respectfully express our deep concern with recent statements made by the Administration regarding Jerusalem, the capital city of our strong ally, Israel.

We applaud your efforts to build upon the peace initiative launched by the government of Israel last May. By standing squarely behind Israel's four-point plan, the U.S. was sending a powerful signal to Arab states-- that the U.S. and Israel are jointly committed to the quest for peace and security.

We are therefore concerned that your declaration about Israeli "settlements" in Jerusalem has damaged the quest for a Middle-East peace settlement to which you are so committed. That statement has caused consternation across the political spectrum in Israel, and raised doubts about our ability to serve as a reliable partner in the peace process.

Mr. President, for 2,000 years Jerusalem has been the heart and soul of the Jewish people. Since Jerusalem was reunified under Israeli control in 1967, the holy sites of Judaism, Christianity, and Islam have been protected and open to all.

We stand by you, Mr. President, in your efforts to promote peace in the Middle East. For that very reason, we support recognition of Jerusalem as Israel's capital.

We hope you will recognize what has been reality all along-- that Jerusalem, a city of neighborhoods, not settlements, is the indivisible capital of the State of Israel.

Sincerely,

Congress of the United States
 House of Representatives
 Washington, DC 20515

583
 3/3

URGENT

DEADLINE: WEDNESDAY, MARCH 21

JERUSALEM IS ISRAEL'S CAPITAL

Dear Colleague:

We are writing to invite you to join us in sending a letter expressing our belief that Jerusalem is the indivisible capital of the State of Israel.

We support the President in his determination to bring peace to the region and we recognize what a delicate process that is. We also believe it is important to express to him how strongly we feel about not undercutting our ally Israel on this critical issue.

If you would like to sign onto the letter, please contact Jeremy Barber of Congressman Schumer's office at X5-6616 by Wednesday, March 21st.

Sincerely,

Charles Schumer
 Charles E. Schumer, M.C.

Vin Weber
 Vin Weber, M.C.

Gary Ackerman
 Gary Ackerman, M.C.

Dan Burton
 Dan Burton, M.C.

Edward Feighan
 Edward Feighan, M.C.

Benjamin Gilman
 Benjamin Gilman, M.C.

Mel Levine
 Mel Levine, M.C.

דחיפות: מיידית	שגרירות ישראל / וושינגטון 32	דף: 1
סוג: גלוי	טופס פרוק	פתוח: 2
תאריך ושפת העבודה: 19 במרץ 1990 11:00	אלה / צופ	אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסיד:	אלה / צופ	דע:
551	אלה / צופ	כאת: ק. לקונגרס

ירושלים, הסנטור מטציל

רצ"ב כתבה שהופיעה ב-17/3 בוושינגטון פוסט על תגובת הסנטור טציל להתבטאויות הנשיא בוש בנדון.

אחת קאן
יהודית ורנאי דרנגר.

1. ארצות הברית
 2. ישראל
 3. הממשל
 4. המדינה
 5. הממשלה
 6. הממשלה
 7. הממשלה
 8. הממשלה
 9. הממשלה
 10. הממשלה

תפוצה: 36

Mitchell Upbraids Bush About East Jerusalem

By Tom Kenworthy
Washington Post Staff Writer

President Bush's comment two weeks ago opposing new settlements in East Jerusalem was a "heavy-handed blunder" that has contributed to Israel's political crisis and jeopardized the quest for peace in the Mideast, Senate Majority Leader George J. Mitchell (D-Maine) charged yesterday.

"I am mystified and disappointed by President Bush's decision, at a time when the need for partnership and trust is most crucial, to provoke deep concern about American intentions," said Mitchell in a statement released by his office. "There is no reason for the United States to undermine [the peace process] through thoughtless insensitivity or conscious provocation."

Mitchell's comments were among the strongest criticisms he has made of the Bush administration since taking over leadership of the Senate last year, and they represent an intensification of Democratic assaults on White House foreign policy initiatives in recent days. Just last week, House Majority Leader Richard A. Gephardt (D-Mo.) lambasted Bush for what he characterized as a halting and timid response to the political changes sweeping the Soviet Union and Eastern Europe.

Mitchell's remarks followed by one day the fall of the government headed by Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir after it failed a vote of confidence by parliament. The collapse of the Shamir government—the first time in Israel's 42-year history a government has fallen—came after Shamir rejected calls to accept a U.S.-proposed formula for establishing peace talks between Israel and the Palestinians.

Bush's comments on March 3 during a news conference in Palm Springs, Calif., "contributed to the recent crisis in Israel and have cast doubt upon America's intentions and role in promoting peace in the

Middle East," Mitchell charged yesterday.

At that news conference, Bush said that East Jerusalem should be included in the areas where no new settlements of Soviet Jews are permitted. Although the United States has been privately concerned about

*"President Bush's
comments have
undermined that
progress."*

—Senate Majority Leader Mitchell

that resettlement issue, Bush's comments in a public forum were regarded as a potential threat to U.S. efforts to broker a peace settlement with the Palestinians.

Mitchell said that Bush had jeopardized a peace process in which the United States had worked diligently to nudge the Israeli government to a negotiated settlement. "There had been a process of building confidence and enhancing trust among all parties in this effort to set the process of peace on a firm and steady course," Mitchell said. "President Bush's comments have undermined that progress."

Although Mitchell said he does not question Bush's sincerity in promoting peace in the Mideast and thinks that East Jerusalem must be part of the equation, he said the president's comments were particularly ill-timed.

"There was simply no reason to suddenly thrust into the forefront of debate the issue of Jewish Israelis' rights to live in East Jerusalem," Mitchell said. "Certainly the status of East Jerusalem must be decided as part of a negotiated, comprehensive peace. But the president's comments served no purpose but to impede progress toward establishing the very process needed to resolve this issue."

551
2/2

2
2

מיידי	דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
שומר	סוג:		כתוב: 3
תאריך זכרון חבור:	19.3.90		אל: מצפ"א
כס' פרוק:	הפסד:		דע:
1/3	595		כאת: קישור לקונגרס

א/כרמ

הסנטור מוניהאן - ירושלים

מצ"ל נוסח ה-Sense of congress של הסנטור. משיחות בטנט עולה כי צפויה הסתיגות

של חלק מן הרפובליקנים - עקב הדרישה להכיר בעיר כבירת ישראל - הרואים בכך משום

קריאת תגר מפלגתית על הנשיא.

יורם

ע"ה

1 2 3 4
 סמל סלטה סמל סלטה סמל סלטה סמל סלטה
 סמל סלטה סמל סלטה סמל סלטה סמל סלטה
 סמל סלטה סמל סלטה סמל סלטה סמל סלטה

תפוצה: 36

595 2/3

S. CON. RES. _____

Expressing the sense of the Congress that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the President of the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

March 20 (legislative day, _____), 1990

Mr. MOYNIHAN (for himself and _____) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

---

CONCURRENT RESOLUTION

Whereas the State of Israel has declared Jerusalem to be its capital;

Whereas from 1948 to 1967 Jerusalem was a divided city and Israeli citizens of all faiths were not permitted access to holy sites in the area controlled by Jordan;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a united city administered by Israel and persons of all religious faiths have been guaranteed full access to holy sites within the city;

Whereas the President and the Secretary of State have demonstrated their strong desire to achieve a just and lasting peace in the Middle East and have worked diligently toward that end;

Whereas ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem raise concerns in Israel that Jerusalem might one day be re-

divided and access to religious sites in Jerusalem denied to Israeli citizens; and,

Whereas such concerns inhibit and complicate the search for a lasting peace in the region: Now, therefore, be it

RESOLVED BY THE SENATE (the House of Representatives concurring), in recognition of the fact that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel, that the Congress --

(1) declares that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel;

(2) strongly believes that Jerusalem must remain an undivided city in which the rights of every ethnic and religious group are protected; and,

(3) calls upon the President and the Secretary of State to issue an unequivocal statement in support of these principles.

595

3/3

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15853

תאריך : 19.03.90

Handwritten signature

** נכנס

שמו

**
**
**

חוזם: 3,15853

אל: המשרד

יעדים: סנטיאגו/267, מונטבידאו/200, בייירס/453, ברזיליה/281, מצב/

2163

מ-: נ, 578; תא: 190390, זח: 1200, דח: מ, סג: שמ

תח: ט, אמל

נד: ט

✓

אברהם

שמו/מיידי

355.16

אל: יועץ תפוצות, אמל

דע: השגרירים: צ'ילה, אורוגווי, ארגנטינה, ברזיל

מאת: לשכת קונסל ניו יורק

יו"ר ועידת הנשיאים סימור רייך יוצא השבוע לסיור במדינות אמל, להלן הלו"ז:

יום ג' - 20/3 - סנטיאגו (מלון SHERATON SAN CRISTOBAL)

יום ד' - 21/3 - בואנוס איירס (מלון LIBERTADOR)

יום ה' - 22/3 - מונטבידאו (מלון VICTORIA PLAZA)

יום ו' - 23/3 - מונטבידאו

שבת/יום א' - 24/3 - בואנוס איירס (מלון LIBER TEDOR)

יום ג' - 27/3 - ברזיליה, סאן פאולו (HILTON)

יפגש עם נשיאי כל המדינות בהן יבקר.

DATE

TIME

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

1940.3.1.10.101

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לשכת הקונסול.

מג

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, תפוצות, תורגמן, אומלט, בנצור, מצפא

מיידי	דחיות:	טופס מערך קשר ניו-יורק	33	דד: 1 מתוך: 8
שמו	סיוג:	מצפ"א, יועץ השר לענייני חפוצות, ורנאי-דרגנר/ווישינגטון		
1917-	תזח:			
70-011	מס מעדקי:	אלכדב	דע:	
0609		מאת: לשכת הקונכ"ל		

JCRC

מצ"ב סיכום של ארוחת הבוקר הקונגרסיונאלית של JCRC שהתקיימה אתמול,
 כולל טיוטת החלטת סנטור מוינהאן.

בטי ארנברג

1 2 1 1 3 1 2
 1 2 1 1 2 1 1
 1 2 1 1 2 1 1
 1 2 1 1 2 1 1

שם השולח: בטי ארנברג
 תאריך: 19.3.90
 אישור: ט.י.

2/8

0609/70

JCRC OF NEW YORK
CONGRESSIONAL BREAKFAST
UJA-FEDERATION
MARCH 18, 1990

THE FOLLOWING IS A SUMMARY REPORT OF REMARKS MADE BY CONGRESSMEN AND SENATORS
OF THE NEW YORK DELEGATION REGARDING THE MIDDLE EAST ON MARCH 18, 1990

Kenneth Bialkin welcomed the Congressional delegation and the JCRC members by outlining some of the concerns and stands taken by JCRC on the recent developments in the Middle East and the Administration. He deplored the Administration's giving the PLO a clean bill of health, noting that the PLO continues its terrorist activities and does not live up to its commitments to seek peace. He repeated the importance of supporting the request for the loan guarantees of \$400 billion for housing the Russian olim and reiterated that Israel has promised not to use those funds of settlement of the West Bank and Gaza, nor should the loan guarantees be linked with that issue. He emphasized the need to call for the direct flights and for the Soviet Union to live up to its agreement with EL AL. Bialkin added that the need to fight the Arab boycott and to press for free trade on all accounts was more important than ever. He closed by saying that the obligation upon the Jewish community was greater than ever to ensure that Congress will get done what is needed and cited the recent news of the President's unfortunate remarks on East Jerusalem as necessitating urgent protest by the Congress and the community to clarify to the administration the damage done.

The floor was then given to the Congressional delegation..

CONGRESSWOMAN NITA LOWEY (D)

Nita Lowey called the President's remarks about East Jerusalem unfair and ill-conceived and said that the New York congressional delegation has gone to the House floor to protest them. She noted that in these difficult times we cannot take Congressional support for Israel for granted. Many other pressing needs demand large amounts of funding, including child care, fighting drug abuse, education and housing, and are all pulling at the same budget. The Foreign Aid bill was passed the demands for other needs are still there. The success of the Foreign Aid bill is due to the coalition-building in the communities and to the activism in Congress which must be ongoing and sustained.

CONG. BEN GILMAN

Gilman cited the miracle of Aliyah now happening in Israel, the flow of Jews from the Soviet Union. He stated that we have to help as many of them as possible reach Israel praised the philanthropic effort for resettlement. He also noted that endangered Jewry still exists in Syria, Yemen and Ethiopia and that they were more isolated in these lands. Work still needs to be done on their behalf. As regards Israel, the issue of Foreign Aid is still a battle in view of extreme budgetary deficits. He disagreed with Senator Dole and argued that we need a "bigger pie, not smaller slices" and stressed the need to find

0609/70

(2)

3/8

other sources of funds. He cited the President's remarks on Jerusalem as an abominable gaff, and suggested that the President needs to do his homework and obtain the facts. Returning to the issue of Soviet immigration, Gilman said that refuseniks still exist, over several hundred lingering that are being denied exit, and recommends that Most Favored Nation status not be granted to the USSR until all Jews are permitted to leave.

CONG. HAMILTON FISH, JR.

Fish expressed anxiety over the situation of Jews in the USSR and the newly expressed Anti-Semitism of certain groups, stating that the news was good and bad - while many Jews are leaving, perhaps the refugee status regarding those Jews that has recently been overturned should be reviewed once again, in view of the danger and that the United States should increase its processing of Moscow applications. There are large amounts of applicants and the backlog is into the tens of thousands, with long waiting periods. Additional funds from the private sector should underwrite the cost of re-settlement both in Israel and the United States. We should continue to support the concept of direct flights, in spite of the recent setback, but also Soviet Jews who want to seek refuge in other lands should also receive our assistance - the United States should pursue a generous admission policy and also immigration to Israel.

CONG. JAMES SCHEUER

Congressman Scheuer decried the Bush gaff on East Jerusalem, calling it a bad phrase, a bad blurt that was both painful and destructive and that it de-stabilized the peace negotiations. The peace talks will no doubt get underway again after Israel forms a government but in the meantime a mixed message has been sent to the Arabs which suggests that Israel doesn't have to be taken seriously if the United States is willing to compromise its sheer survivability. The Congressman said that he saw the changes in Eastern Europe as very positive as regards Israel - more and more countries are re-establishing diplomatic relations and the Soviet Union will no longer be counted upon to support terrorism. The vast flow of Soviet Jews to Israel is cause for rejoicing and we should be glad for the changes.

CONG. STEVEN SOLARZ

Solarz called the Soviet Jewish immigration "the Zionist dream fulfilled", adding that even though the aliyah is due to the Anti-Semitism in Russia, nevertheless the Jews there are facing a serious threat and that we must do all we can to get them the opportunity to leave. The \$400 billion loan guarantees for housing should be supported but we should also permit some of the Soviet Jews to come to the United States. up to 40,000. Solarz expressed optimism about the peace process. He called the Bush comments about Jerusalem unwise and unhelpful and that we should let him know we feel strongly about the issue. Solarz did add the James Baker deserves commendation for his tireless efforts to move the peace process forward. If negotiations can begin between Israelis and a representative group of Palestinians, the process can be set in motion for the first time in 42 years. Events both in the Middle East and in the United States have bearing on the process. The Dole comment was unproductive - the way to help Eastern Europe is not by cutting off aid to the only democracy in the Middle East.

0609/70

(3)

4/8

CONG. ELLIOT ENGEL (D)

Engel remarked on the biased media image of Israel, saying that the picture of Israel depicted is untrue, hence the necessity of bringing more Congress members to Israel to see the situation first-hand. He called the Bush remark on Jerusalem "disgraceful", adding that the Congressional Foreign Affairs committee will not stand for it, and denounce it on the floor. In a time of reunification of Berlin and Germany there should not be talk of dividing Jerusalem. He reassured the JCRC that a good cross section of the American public does not support the President's remarks. Congress can continue to coalesce in support of a united Jerusalem but the Jewish community has to work hard on this, all over the country. On Soviet Jewish immigration, Engel said that there should be more pressure for direct flights to Israel but that more Soviet Jews should be allowed to come to the United States - it is ironic that just when the Soviet Union opens its doors the U.S. should close theirs.

CONG. MAJOR OWENS (D)

Congressman Owens cautioned against being a one-issue constituency, citing that a one-dimensional approach will cause victims. There is a need to build all over, a need for a Marshall plan for Eastern Europe but also for our own cities, for education, for housing. There should be an ongoing productive dialogue between Black and Jewish Congressional caucuses which can support a more Foreign Aid - it doesn't have to be limited to a figure - we can do it all. Blacks and Jews should not be pitted against each other over these issues - coalitions can be made to ensure aid, domestic and foreign. Congressman Owens cited Israel as an example to be followed by Eastern European countries in handling its problems, and should not be criticized for taking the necessary measures it needs to protect itself. Israel has the best excuse as a democracy, for declaring martial law temporarily, to help it solve its problems. Owens also called for moving the United States embassy from Tel Aviv to Jerusalem, the capital of Israel.

CONG. TOM MANTON (D)

Manton expressed concern about the Bush statement on East Jerusalem, saying that it signifies a complete shift in United States policy towards Israel. He said that Jerusalem is the capital of Israel and that this reversal on the part of the President shows no understanding. Manton opposed cuts in U.S. foreign aid, adding that this would be another departure in U.S. Middle East policy. He added that in a single remark, the President contributed much to the de-stabilization in the area, causing great changes in the past two weeks. Manton also decried the activities of Pamyat in the Soviet Union, adding that after the breakfast he was going to demonstrate with a group of Jews in front of the Soviet Mission against the anti-semitic organization.

CONG. TED WEISS (D)

Congressman Weiss began by saying that the German reunification process must be closely watched and not applauded in haste. We should not equate what is happening in Germany with the whole Eastern European democratization - they played a different role in the 30's and 40's. We don't want to visit the sins

0609/70

5/8

(4)

of the fathers on the sons but assurances are needed that something won't go wrong the day after tomorrow.

Jerusalem must be the united capital of Israel - we should have moved the embassy there a long time ago. The President's remark is very unfortunate - it is incredible that it could be made at this point in time. There should be unified, asserted concern about this.

CONG. BILL GREEN (R)

Congressman Green noted that in the Appropriations committee the fact that there are no specific amounts set aside for Foreign Aid and that there is now Eastern European competition for it constitute the two main problems as regards Israel. The Black caucus as well notes that black Africa receives so little in comparison to the enormous total amount allocated. It is important therefore to form coalitions with other ethnic groups for expanded aid - the Administration would be sympathetic to that kind of approach.

*At this point, a memorial program was held in honor of the late Congressman Mickey Leland. Although the speeches by Congressmen Charles Rangle and Gary Ackerman were lengthy, it can be said here that, in addition to the many affectionate and warm reminiscences that were mentioned, what most stood out was the success of the relationships Leland had with Jewish congressmen who care about Jewish concerns and the success of the bridge-building created between many Black and Jewish congressmen as a result of Leland's work. Leland's admiration and support of Israel was highlighted many times and the need to cultivate such relationships, and the possibility of doing so with many other groups and individuals, is underlined in the retelling of the whole episode.

SENATOR DANIEL PATRICK MOYNIHAN

The distinguished senior Senator began his remarks by noting that the political system in Israel is not working and that Israel is in the midst of the present crisis arising out of the political system. It is similar to the system in Weimar Germany which led to failure in 1933 - this is no small thing, since political arrangements are the heart of political failures or successes. But we should avoid paralyzing an already immobilized system by filling it with fear which is what we have done via the Jerusalem remarks. This Tuesday I will introduce a resolution in the Senate stating that Jerusalem is the capital of Israel, that it is undivided, that it protects the interests of all religions, and that the President and Secretary of State should support this. (A copy of the Senator's resolution is attached).

CONGRESSMAN RICHARD GEPHARDT (D) (recipient of the Ben Rosenthal Award)

Gephardt announced that it was time to stand up for our relationship with Israel and to show resolve clearly. In a fast-changing world, the re-appearance of Anti-Semitism is worrisome and the wisdom of the decision to create the state of Israel is seen more clearly today and the necessity of U.S. support is ever more clear. Now is not the time to cut aid to Israel - Israel has some governmental problems but the truth is that it is a democracy - people can

0609/70

(5)

5/8

Speak out and vote. It is now our responsibility to help, to make sure Israel will have the ability to continue its fight.

A united Jerusalem is the capital of Israel. The concept of settlements in Jerusalem makes no sense - Israelis don't "settle" in their capital, they live there. Jerusalem is not a piece of territory whose final status is to be determined by negotiation, it is the capital. Words are important - the President should reconsider what he said, to assure that our policy has not changed, he should say so and the sooner the better.

During the program, CONSUL GENERAL URIEL SAVIR addressed the JCRC as well, remarking on the indivisibility of Jerusalem and the pride that Israel has in its vibrant democracy. Savir stated that more unites than divides Israel, especially on the issue of the desire for peace, which Israel wants more than anyone. Israel wants to solve the Palestinian problem by peaceful means, Israel does not want to dominate anyone. But while Israel is ready to compromise on the Palestinian issue, it is not ready to compromise its security requirements and it seems that Israel's security needs are being taken for granted and have vanished from the public debate. Jerusalem is the source of Jewish survival, it is what we are about. No one can tell us that Jews cannot live in their national capital. Around these issues, unity has to be solid and firm, between Israel, the American Jewish community, and the United States Congress.

(end)

Betty Ehrenberg

0609 / 70

7/8

S. CON. RES. _____

Expressing the sense of the Congress that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the President of the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

March 20 (legislative day, _____), 1990

Mr. MOYNIHAN (for himself and _____) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

---

CONCURRENT RESOLUTION

Whereas the State of Israel has declared Jerusalem to be its capital;

Whereas from 1948 to 1967 Jerusalem was a divided city and Israeli citizens of all faiths were not permitted access to holy sites in the area controlled by Jordan;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a united city administered by Israel and persons of all religious faiths have been guaranteed full access to holy sites within the city;

Whereas the President and the Secretary of State have demonstrated their strong desire to achieve a just and lasting peace in the Middle East and have worked diligently toward that end;

Whereas ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem raise concerns in Israel that Jerusalem might one day be re-

09/70

divided and access to religious sites in Jerusalem denied to Israeli citizens; and, whereas such concerns inhibit and complicate the search for a lasting peace in the region: Now, therefore, be it

RESOLVED BY THE SENATE (the House of Representatives concurring), in recognition of the fact that the search for peace in the Middle East would be facilitated by an unequivocal statement by the United States concerning the status of Jerusalem as the Capital of Israel, that the Congress --

(1) declares that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel;

(2) strongly believes that Jerusalem must remain an undivided city in which the rights of every ethnic and religious group are protected; and,

(3) calls upon the President and the Secretary of State to issue an unequivocal statement in support of these principles.

דמיפות: בהול לרוקו	שגדירות ישראל/וויסינגטון טופס פרוק	קף: _____
סוג: גלוי		פתוך: _____
תאריך וזמן תעבור: 19.3.90		אל: מנהל מצפ"א מח"ד 777 מדיני לשתיים
פס' פרוק: הפסד:		דע: _____
1/36 588		פאת: עודד עין

ארכיב

נק - ליברמן

מקור במושט

רצ"ב דו"ח מחמ"ד שנמסר הערב לסנטורים.

ערו - קונגרס

1 | 1 | 1 | 1 | 1
 שח | סן שח | אש | ג/אש | ה/אש | ג/אש | ק/אש
 2 | 1 | 1 | 1 | 2

תפוצה: 36

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

March 19, 1990

588

2/36

Dear Mr. Chairman:

At the request of the Acting Secretary of State and pursuant to Title VIII of Public Law 101-246 (the PLO Commitments Compliance Act of the Foreign Relations Authorization Act), I am transmitting to you under cover of this letter the three reports mandated by the law:

- A one-time report on policy towards recent armed incursions into Israel by PLO-affiliated groups;
- A recurring report on PLO compliance with its commitments;
- A one-time report on policies of Arab states toward the peace process.

In submitting this report, I would like to recall that the President, in his signing statement, expressed several reservations. In regard to Section 804 of the Act, the President cautioned that "such blanket reporting requirements could be read to compel the disclosure of the contents of sensitive ongoing negotiations and may, therefore, compromise my constitutional authority over such negotiations."

The President also expressed concern about the effect of such provisions on the spirit of cooperation and trust between the executive and legislative branches and stated that he would construe these provisions in light of his constitutional duties.

The Honorable
Claiborne Pell,
Chairman,
Committee on Foreign Relations,
United States Senate.

-2-

All of these reports are intended to be responsive to the reporting requirements set forth in the Act. For additional information on these topics, I would respectfully refer the Congress to our annual reports: Patterns of Global Terrorism and Country Reports on Human Rights covering Israel and the Occupied Territories.

Sincerely,

Janet G. Mullins
Assistant Secretary
Legislative Affairs

588

3/36

Report Pursuant of Title VIII of Public Law 101-246
(Foreign Relations Authorization Act,
Fiscal Years 1990 and 1991)

PLO COMMITMENTS COMPLIANCE ACT
Report on Nine Attempted Incursions

588
4/36

BACKGROUND

Section 804 (a) provides that if talks are held with the PLO after the date of enactment, the State Department shall report 30 days after the next round of such talks on any PLO accounting of the nine attempted incursions described below:

1. 12/26/88 Popular Struggle Front (PSF) boat infiltration attempt
2. 12/28/88 Palestine Liberation Front (PLF) armed infiltration attempt
3. 1/24/89 PLF attack on Israeli patrol in south Lebanon
4. 2/5/89 PLF/Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) armed infiltration attempt
5. 2/23/89 Democratic Front for the Liberation of Palestine (DFLP) attempted attack on targets in Israel
6. 2/27/89 PFLP ambush of Israeli-backed SLA military vehicle
7. 3/2/89 DFLP armed infiltration attempt
8. 3/13/89 PLF armed infiltration attempt
9. 3/15/89 Islamic Jihad attempted attack on Israel through Gaza

ANALYSIS OF INCIDENTS

Of the nine incidents, five involve groups not represented on the PLO Executive Committee, i.e. 1, 2, 3, 8, and 9. (The PLF group cited is the Tal'at Yacub faction of the PLF, not the Abbas faction represented on the PLO Executive Committee.) These groups are not bound by commitments undertaken in December 1988 and are opposed to PLO policies. We have not asked the PLO about these attacks because the PLO was not involved.

-2-

588
5/31

In the February 27, 1989 incident cited, a landmine was detonated in southern Lebanon near a vehicle driven by Lebanese members of the Israeli-backed South Lebanon Army (SLA) inside Israel's self-declared "security zone." The Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) claimed responsibility for the incident, which circumstances suggest was not aimed at infiltrating Israel. The PFLP did not claim that it was aimed at infiltrating Israel, nor do we have specific information about the identities of the persons who planted the explosive device. We have not asked the PLO about this incident.

We have raised the other three incidents with the PLO through our dialogue in Tunis. The February 5, 1989 incident involved Israeli forces killing five guerrillas in the "security zone" in Lebanon. The February 23, 1989 incident involved Israeli forces intercepting three guerrillas in Lebanon three miles north of the Israeli border. In both cases, all of the guerrillas were killed. In the March 2, 1989 attempt, five guerrillas were intercepted, of whom four were killed while the other escaped. None of the guerrillas penetrated the Israeli border.

The targets of these three attacks were unclear, although the Israelis suggested the groups may have been trying to infiltrate Israel. The Democratic Front for the Liberation of Palestine (DFLP), in an announcement after the March 2 incident, said:

"The DFLP has claimed responsibility for the operation. A spokesman for the front said a fedayeen group from the intifada martyrs unit had carried out Operation Holy Jerusalem No 2 along the road leading to the Zionist settlement of Zar'it. The spokesman said a big battle took place between the fedayeen and the occupation troops, leaving four members of the unit martyred. The spokesman added that Israeli helicopters landed at the scene of the battle to evacuate the casualties among the Israeli soldiers."

The PLO, in public as well as in our dialogue, has indicated that Palestinians in the refugee camps in Lebanon are generally angry and frustrated at Israeli raids against the camps in Lebanon. The PLO maintains that groups opposing the dialogue, or certain aspects of it, capitalize on such sentiments to mount attacks in order to undermine PLO policies. They also point out, through our dialogue,

MAR 19 '90 18:47

P.O. 10

-3-

588
6/36

the perception of some Palestinians that the U.S. is using the dialogue as a delaying tactic to give Israel time to crush the intifada. Finally, the PLO says the situation in Lebanon is chaotic and thus the organization is not able to exercise the sort of control it had in 1981 when it prevented cross-border attacks.

The PLO also continues to assert its right to engage in "armed struggle." Salah Khalaf (Abu Iyad), in a March 1, 1989 interview in London's Al-Majallah, said:

"There is a difference between terrorism and legitimate struggle as stipulated by the UN Charter. As far as we are concerned, and while we condemn and repudiate terrorism, we adhere to our right to resist the occupation of our territory -- a right that no quarter can make us give up so long as Israel has still not withdrawn from the occupied territories. And I must here point out that we do not agree to any operations aimed at civilians...We are for the legitimate right to struggle for the sake of liberation."

We have told the PLO that such incidents raise serious questions about the PLO's commitment to pursue a peaceful solution to the Arab-Israeli conflict, and make it more difficult for Israel to take PLO commitments seriously. We have made clear that we do not condone such attacks. We are disappointed that the PLO has not found a more authoritative way to distance or disassociate itself from activities undertaken by constituent groups acting independently without the organization's official sanction. We think it important they do so.

CONCLUSION

It is the Administration's position that the PLO has adhered to its commitment undertaken in 1988 to renounce terrorism. One problem area has been some actions undertaken by Damascus-based PLO groups such as the PFLP and DFLP. We have no evidence that these actions were authorized or approved by the PLO Executive Committee or Arafat personally.

The PLO is a loosely-structured organization composed of disparate elements with different views, some of which are aided by governments, such as Syria, which oppose our peace

-4-

process. The PLO continues to suffer from these deficiencies in controlling all of its constituent groups, especially those which oppose aspects of current PLO policy and carry out cross-border attacks. These are not reasons to excuse PLO activities or to relax our vigilance. On the contrary, we have told the PLO we will hold them to their commitments, and we continue to examine all incidents on a case-by-case basis.

588

7/36

Report Pursuant of Title VIII of Public Law 101-246
(Foreign Relations Authorization Act,
Fiscal Years 1990 and 1991)

PLO COMMITMENTS COMPLIANCE ACT
Report on PLO Compliance

588
8/36

BACKGROUND

In 1988, the PLO changed its position and accepted the three conditions for dialogue with the U.S. -- renunciation of terrorism, recognition of Israel's right to exist, and acceptance of U.N. Security Council Resolutions 242 and 338 as the basis of negotiations for a comprehensive settlement. It was and remains our intention to hold the PLO to the commitments it undertook in December 1988, and it is in the best interests of the United States that the PLO abide by its December statements, thus permitting the dialogue to continue.

Since December 1988, we have had numerous discussions with PLO representatives in Tunis. Ambassador Pelletreau is our channel for communication with the PLO.

We do not view the dialogue with the PLO as an end in itself. Rather, it is a means to move the PLO to give practical application to the commitments it undertook in December 1988, including its renunciation of terrorism. We have used our dialogue to see if the PLO was willing to go along with a realistic approach to peace.

THE PLO AND ALLEGATIONS OF TERRORISM

We monitor PLO activities closely with the clear intention of holding the PLO to its commitments. It is the Administration's position that the PLO has adhered to its commitment undertaken in 1988 to renounce terrorism.

The PLO is a loosely-structured organization composed of disparate elements with different views, some of which are aided by governments, such as Syria, who oppose the peace process. The PLO continues to suffer from deficiencies in controlling all of its constituent groups, especially those which oppose current PLO policy and carry out cross-border

MAR 19 '90 18:49

P.9/18

-2-

9/36 588

attacks. These deficiencies are not reasons to excuse PLO activities or to relax our vigilance. On the contrary, we have told the PLO we will hold them to their commitments, and we continue to examine all incidents on a case-by-case basis.

Since December 1988, there have been almost thirty border and rocket attacks by Palestinian groups against Israel, at least nine of which have involved constituent groups of the PLO. In most cases, the intended target of the attack was unclear, but there were three instances in which civilians appeared to be the target:

1. May 28, 1989 -- Israeli forces engaged a small group of Palestinian infiltrators in southern Lebanon. Apparently to coincide with this ground raid, three katyusha rockets were fired in the direction of the Israeli border town of Metulla. An Israeli child was lightly wounded in the rocket attack. The Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) and the Palestine Liberation Front (PLF), Yacub faction (a non-PLO group), claimed responsibility in Beirut.

2. August 7, 1989 -- A border attack was foiled inside Jordan. Apparently believing that the attack had taken place, the PFLP issued a statement broadcast on Monte Carlo radio claiming it had shelled the Israeli border town of Ma'oz Hayyim.

3. September 7, 1989 -- At least three katyusha rockets were fired from northern Jordan toward Israel. Two impacted near the Israeli town of Sha'ar Ha Golan, causing no damage or injuries; a third landed in Jordan. Radio Monte Carlo reported that the PFLP claimed responsibility in a telephone call from Damascus. The PFLP said Sha'ar Ha Golan was the intended target.

We review thoroughly all reports and allegations of PLO involvement in terrorism through an inter-agency process and did so in the three cases cited above. We have no evidence in those cases or any others that the actions were authorized or approved by the PLO Executive Committee or by Arafat personally. Moreover, none of the three attacks cited above was launched by Arafat's Fatah organization, the Democratic Front for the Liberation of Palestine (DFLP), the Arab Liberation Front (ALF), or the Palestine Liberation Front (PLF), Abu Abbas faction. Nonetheless, in each case where PLO constituent groups were involved, we have made it clear to the PLO that these activities raise serious questions about the PLO's commitment to renounce terrorism.

-3-

588
10/36

We are disappointed that the PLO has not found a more authoritative way to distance or disassociate itself from activities undertaken by constituent groups acting independently without the organization's official sanction. We think it important they do so.

On February 5, 1990, unknown terrorists attacked an Israeli tourist bus in Egypt. The investigation is continuing. Two groups have publicly claimed responsibility for the attack: the previously unknown "Organization for the Defense of the Oppressed of Egypt's Prisons" and the Palestinian Islamic Jihad. Neither is a member of the PLO.

While we continue to evaluate information on the activities of Force 17 and the Hawari group, we have no independent evidence that they have carried out any terrorist activities since December 1988. They have not been disbanded.

The issue of whether the PLO would provide compensation to the American victims or the families of American victims of PLO terrorism has not been raised with the PLO.

We currently have an extradition request with the government of Greece for the alleged terrorist Muhammad Rashid. Rashid is charged with bombing a Pan Am jet in 1982 in which one person was killed. While there have been press reports that the PLO has tried to persuade the Greek government not to extradite Rashid, Arafat said the PLO "would not interfere in the internal affairs of Greece if the Government decided to extradite Muhammad Rashid to the United States," according to press reports when Arafat visited Greece in January 1989.

There is no current U.S. extradition request for Muhammad Abbas (Abu Abbas) because there are no pending U.S. criminal charges against him.

PLO AND THE INTIFADA

We do not believe that the PLO was responsible for starting the intifada. Since its inception, the intifada has been directed by indigenous elements who look to the PLO for political support and coordination, but who operate, by and large, independently on a day to day basis. Most of the Palestinians with whom we talk in the West Bank and Gaza tell us the PLO represents their aspirations. The PLO supports the continuation of the intifada as a means of pressuring Israel to withdraw from the territories occupied in 1967.

MAR 19 '90 18:50

P.11-18

-4-

11/36 588

In 1989, there was an alarming increase in violence by Palestinians against other Palestinians. This is a new and very worrisome development and could bolster the influence of radicals. (See the 1989 Human Rights Report.)

THE PLO COVENANT

The PLO has not amended or repealed provisions in the 1968 Palestinian National Covenant which call for the "elimination of Zionism in Palestine." According to the PLO, procedures under Article 33 of the Covenant require a full meeting of the Palestine National Council to amend or repeal any of its provisions. At present the PLO is willing to consider revising the Covenant only in the context of a comprehensive peace settlement.

PLO Chairman Arafat on May 2, 1989 told a Paris press conference, after his meeting with French President Mitterrand, that the Charter was superseded or null and void (caduque in French). Several other Palestinian leaders denounced Arafat for unilaterally suspending the Charter, while other Palestinian leaders claimed the Covenant has been overtaken by more recent PNC resolutions.

While we did not condition beginning or maintaining our dialogue on the PLO taking any such action, we have told the PLO that the Covenant should be amended. It is the U.S. view that amending this document would be a powerful and very important signal of the PLO's interest in peace with Israel.

PLO STATEMENTS

PLO official statements have been generally consistent with the commitments undertaken by Arafat in December 1988. Regarding statements by constituent factions and individual members, we have evaluated only statements by individuals or groups on whose behalf Arafat accepted the commitments.

The PLO Central Council in mid-October 1989 is the latest general meeting for which we have evidence of the PLO's stand. The Central Council statement said:

"The Casablanca resolutions (i.e., the 1989 Arab League summit held in Casablanca) reflected Arab support for the Palestinian cause and for the PLO and its policy.

-5-

12/36 588

The Arab summit's adoption of the Palestinian peace plan -- which is based on the resolutions of the Palestine National Council -- gave an important Arab dimension to these resolutions on the international scene. (the) policy adopted by the PLO leadership on the basis of the PNC resolutions in Algiers; and the Palestinian peace initiative produced by this policy and unleashed by brother President Yasir Arafat in his speech before the United Nations in Geneva opened the way for the group of achievements that were scored."

In its most recent meeting which ended on February 3, 1990, the PLO Executive Committee expressed adherence to "the decisions adopted during the Palestine National Council's (PNC) 19th session, the Palestinian peace initiative, the declaration of independence." The Executive Committee also said:

"As for the dialogue between representatives of the PLO and the Israeli Government, the Executive Committee is committed to the PNC decisions in this regard....The PLO Executive Committee also affirms its commitment to the dialogue, provided it takes place with an open agenda and under international supervision."

Although official PLO statements have been generally consistent in reaffirming the substance of the PLO "peace initiative" adopted in late 1988, since that time there have been numerous examples of contradictory and ambiguous statements by leading PLO officials and constituent groups. Such statements only serve to rekindle doubts about the PLO's ultimate intentions. For example, in a February 8, 1990 interview with Reuter, Salah Khalaf (Abu Iyad) said Israel should expect more attacks in the face of Israeli government "intransigence." On February 11, 1990, in another Reuter interview, he added that the PLO was against terrorism and the killing of innocent civilians, whether they were Israelis or Palestinians. In a February 20, 1990 interview reported in the Kuwaiti press, Khalaf was specifically asked about his earlier remarks. He said, "If the path of settlement remains as it is, many similar operations will take place...Israeli extremism will face another extremism -- Palestinian, Arab, or Islamic."

A January 19, 1990 article in the Boston Globe reported that PLO "foreign minister" Faruq Qaddumi stated he did not accept Israel's right to exist and "what we accept today we will not accept tomorrow." We raised the issue in our dialogue with the PLO, and before we had a chance to express outrage over this statement, were told that the remarks attributed to Mr. Qaddumi were wrong.

MAR 19 '90 19:51

P.13/18

-6-

588 13/36

Arafat, in a February 1990 letter to a Jerusalem peace conference, said the PLO approved the idea of dialogue between representatives of Israel and Palestinians. Arafat also indicated that the Palestinian right of return could be included in issues for negotiation. Arafat affirmed the right of all people to free movement and travel, but said the right of Soviet Jewish immigrants had limitations, ending "where other peoples' rights begin. The other people in this case are Palestinians. They too have a right to live in their homeland." Arafat also said:

"There is a historic opportunity before our region to achieve peace. Waste not the opportunity, because delay and procrastination mean that years of destruction, death, and tragedies will pass before other appropriate opportunities arise. Peace is inevitable. Peace here, here. Peace now, now. Peace for us, peace for you, peace for our and your children; for our and your women. Peace for a future in which we build, not demolish. Peace for the land of peace, the land of prophets and messengers. Peace of prophets and messengers."

Arafat is extremely critical of Israeli leaders. An announcer-read statement attributed to Arafat on Voice of Palestine in North Yemen on June 8, 1989 hailed Palestinians who are "confronting the occupier enemy with tireless determination and an inflexible will." The statement denounced Israeli leaders who "founder in the dark labyrinths of discrimination, racism, blind bigotry, and backwardness."

The two official documents from the Fatah General Congress of August 1989, a "political program" adopted on August 8 and broadcast the next day by PLO radio Baghdad, and a "final political statement" broadcast by the same source on August 12, treat Israel differently. The first document called for continuation of "armed struggle" and had harsh anti-Israeli rhetoric:

"The Zionist conquest came at the beginning of this century to uproot the Palestinian people, end their civilization, and implant a Zionist entity designed to carry out the imperialist schemes that seek to control the Arab homeland's resources and make this homeland a part of the colonialist's spheres of influence. The Palestinian people have held out in the face of this Zionist-colonialist barbarism. The convoys of martyrs continued. Over the past 30 years, the Palestinian people have offered hundreds of thousands of martyrs, wounded and prisoners. The crime was consummated by the partition of Palestine and the establishment of the Zionist entity state in 1948."

588 19/36

-7-

Both statements use virtually identical language in saying that Fatah "affirms the historic importance of the resolutions of the (November 1988) 19th PNC session, particularly the document of independence." However, the final declaration was less strident and significantly shorter, omitting the historical prelude and most of the harsh rhetoric, i.e. mention of the "Zionist entity" and "Zionist-colonialist barbarism," contained in the earlier version. It underlines the need to "continue the dialogue with Israeli democratic forces," in contrast to the previous statement's call for dialogue only with those Israelis who recognized the PLO and the Palestinians' right to a state. The final statement adds a passage expressing its support for the "Palestinian peace initiative approved by the PNC...and declared by brother President Abu-Ammar (Yasser Arafat) before a UN meeting in Geneva." The August 12 statement also adds that Fatah "denounces all forms of terrorism," although it notes that this applies particularly to "state terrorism." The earlier program only "condemned all terrorist Israeli practices."

Nayif Hawatmeh, head of the leftist DFLP, in a December 18, 1989 statement, supported the PLO Central Council resolutions:

"We are prepared for a mutual declaration of recognition by the PLO and Israel. For Palestinians to recognize Israel, while Israel maintains an absolute denial of the Palestinian people's right to self-determination and statehood, is something unrealistic. We in the PLO are prepared to talk with the Government of Israel. The decision made by the Palestine Central Council in Baghdad in the middle of October clearly stated that the PLO is ready for direct negotiations with Israel."

PLO STATEMENTS ON TERRORISM

Several PLO leaders have reaffirmed the PLO's renunciation of terrorism. Salah Khalaf (Abu Iyad), in a November 25, 1989 interview, says:

"When we endorsed our denunciation of terrorism and said we condemned all forms of terrorism, we meant this....Concerning the hostages, we contributed toward all the stages as much as we could and as much as the limits of our relations with the kidnapers allowed us to. We helped as much as we could. When we failed in an attempt,

MAR 19 '90 18:52

588 15/36

-8-

we did not hesitate to declare out loud that we were against the kidnapping of hostages. We consider that such acts are blackmail and are inhuman."

In a March 8, 1990 statement, Arafat's adviser, Bassam Abu Sharif, emphasized the need to give Israel security:

"The Palestinians have declared and decided that they recognize Israel's right to live inside secure and internationally recognized borders and that peace and security of all the states of the region, including Israel and Palestine, must be guaranteed by the international community and more specifically by the United Nations and the Security Council permanent members. It is crystal clear for the whole world and for the Israelis themselves that the path leading to peace is free from any roundabouts or maneuvers."

The PLO asserts a distinction between "armed struggle" and "terrorism." For example, DFLP leader Hawatmeh stated, "We in the Democratic Front are opposed to guerrilla activities against civilians in Israel. The vast majority of military activities in Israel were aimed at military targets. The Israelis themselves admitted this. We are also against military actions outside the occupied Palestinian land. We were against hijacking planes, Munich, and Achille Lauro."

As well, Salaf Khalaf (Abu Iyad) said in a March 1, 1989 interview in the London Al Majallah:

"There is a difference between terrorism and legitimate struggle as stipulated by the U.N. charter. As far as we are concerned, and while we condemn and repudiate terrorism, we adhere to our right to resist the occupation of our territory -- a right which no quarter can make us give up so long as Israel has still not withdrawn from the occupied territories. And I must point out that we do not agree to any operations aimed at civilians...We are for the legitimate right to struggle for the sake of liberation."

In this regard, PLO leaders support continuation of "armed struggle." PLO Executive Committee member Mahmud Abbas (Abu Mazin) said in a March 4, 1990 interview:

(Interviewer) "Are you considering a resumption of the armed struggle?"

588 16/36

-9-

(Abbas) "The word 'resumption' of the armed struggle gives the impression that we decided to stop it, which is not true."

(Interviewer) "But it has stopped."

(Abbas) "Stopping it for certain reasons does not mean excluding armed struggle from the Palestinian strategy."

PLO STATEMENTS ON THE "STRATEGY OF STAGES"

*Recognition of Israel's right to exist, one of the three preconditions for beginning our dialogue with the PLO, and PLO advocacy of the two-state solution would appear to negate the "strategy of stages." Arafat, in his letter dated February 17, 1990 to the Jerusalem peace conference, stated:

"We remain deeply convinced that the only real security guarantee for Israel lies in a peaceful settlement based on the termination of the Israeli occupation of the Palestinian and Arab territories and the acceptance of the two-state principle."

The PLO has called on all Arab states to support its peace initiative which calls for the recognition of Israel in the context of a two-state solution. Salaf Khalaf (Abu Iyad), is explicit in the Spring 1990 issue of Foreign Policy:

"The proposal of a two-state solution to the Palestinian-Israeli problem is not the first phase of a plan to liquidate the Jewish state...The PNC's endorsement of the two-state solution supersedes the one-state objective mentioned in the Palestinian National Charter."

Nabil Sha'ath, head of the PNC's political committee, in a March 2, 1990 interview, expressed his view of the territorial limits of a Palestinian state:

"Here I find it necessary to clarify beyond any doubt: When we talk about a Palestinian state, we talk only about the West Bank, including Jerusalem and Gaza. We realize that there are Palestinian Israelis who live in Yafo, Haifa, and other places, and that there may be Palestinians who will be permitted to reunite with their families in those places. But then they would be Israeli citizens."

MAR 19 '90 18:54

-10-

588 17/36

Geo. Habash, Secretary General of the PFLP, broadcast over Voice of the Mountain in Arabic to Lebanon, June 9, 1989, his view of the "strategy of stages:"

(The goal of the intifada is) "the expulsion of the Zionist occupation from the West Bank and Gaza and the establishment of a Palestinian state there. Naturally, at this stage we cannot burden the intifada with more than it can bear. I mean we cannot burden the intifada with the responsibility for the liberation of all the Palestinian national soil. However, the establishment of a Palestinian state in the West Bank and Gaza will mark the beginning of the breakdown of the Zionist plan. We can rely on this breakdown to continue the struggle to achieve our full objective of liberating all the Palestinian national soil. Hence, the horizons of the intifada are vast. Above all, the intifada represents a new stage in the Palestinian national struggle and the Arab liberation struggle."

SUMMARY

Statements do matter; we are concerned about the public pronouncements of the PLO, PLO constituent groups, and its individual leaders. The PLO is a heterogeneous organization in which constituent groups and individuals often express opinions differing from the consensus of the PLO as an organization. Still, we continue to impress on PLO leaders that they must speak with one voice of their intent to seek a peaceful, negotiated solution.

The policy of this Administration is to measure PLO actions and statements against the commitments the PLO undertook in December 1988. President Reagan said when he announced that the PLO had met U.S. conditions for starting a dialogue, "The Palestine Liberation Organization today issued a statement in which it accepted...our conditions for a substantive dialogue. The PLO must live up to its statements. In particular, it must demonstrate that its renunciation of terrorism is persuasive and permanent." This remains the policy of this Administration.

Report Pursuant of Title VIII of Public Law 101-246
(Foreign Relations Authorization Act,
Fiscal Years 1990 and 1991)

588

189/136

PLO COMMITMENTS COMPLIANCE ACT

Report on Arab Policies Toward the Middle East Peace Process

SUMMARY AND BACKGROUND

The United States remains firmly committed to pursuing a comprehensive peace in the Middle East. Our policy is founded on longstanding principles: we seek a comprehensive peace achieved through direct negotiations based on U.N. Security Council resolutions 242 and 338; any settlement must provide for the security and recognition of all states in the region, including Israel, and for the legitimate political rights of the Palestinian people.

As part of our diplomatic efforts, we have worked over the years to foster peace between Israel and the Arab states and to translate what we believe is now implicit Arab state acceptance of Israel into explicit policies on their part.

It is clear that the attitudes of most Arab states have evolved from the "three no's" at the Khartoum summit in 1967, -- "no peace with Israel, no recognition of Israel, no negotiation with it" -- to a more pragmatic and positive approach. Some Arab states -- e.g., Egypt, Jordan, and Syria -- have indeed adjusted their policies to accept formal or informal arrangements with Israel.

No Arab state with the exception of Egypt has been willing to extend formal diplomatic recognition and conclude peace, and most Arab states continue to participate in activities designed to isolate Israel in the international community. We have worked hard both privately and publicly to convince the Arab states to stop these activities. We are disappointed that they have not been more responsive. We have asked each Arab state individually to follow the PLO's decision to recognize Israel's right to exist. We will continue to urge the Arab world to give explicit support peace with Israel and to undertake concrete actions and steps in this direction. This will give impetus to the peace process.

-2-

I. ARAB LEAGUE CONSENSUS AND MIDDLE EAST PEACE PROCESS

Arab policies can be traced through the Arab League, a twenty-two member regional organization of Arab states and the PLO, that occasionally meets at ministerial and summit levels to discuss and formulate common Arab policy on international issues. The League's decisions require consensus and unanimity. Theoretically, they represent binding policy decisions on all who endorse them.

588
19/36

The position of the Arab League regarding Israel has moderated significantly over the last ten years. There has been a clear evolution in the tone and substance of Arab League declarations with regard to Israel.

The first departure from the non-acceptance policies of the past came in the 1982 Fez summit resolutions which most Arab states maintain implicitly recognized Israel's right to exist (Tab 1). On September 9, 1982, the Arab world, with the exception of Libya which was not represented, reached a consensus on principles for peace in the Middle East. The Fez plan derived from an eight-point declaration issued by Saudi Arabian King Fahd on August 6, 1981.

The Arabs considered the plan significant because, for the first time, it implied recognition of Israel's right to exist by referring to the need for "peace and security for all states in the region." It did not, however, specifically mention Israel by name. Nonetheless, it was a significant step in the right direction. Secretary of State Shultz said the Arab League plan could be a "genuine breakthrough." King Hassan of Morocco said the plan was intended to achieve a "state of non-belligerency with Israel, leading to the normalization of relations," adding, in an October 23, 1982 statement, that the Arab states wanted to live in peace with Israel, but would not recognize Israel formally until it returned the occupied territories and agreed to resolve the Palestinian problem. The PLO, in its National Council meeting in Algiers in February 1983, endorsed the Fez plan as the "minimum for political moves by the Arab states." Syrian Information Minister Ahmad Iskandar Ahmad said, on October 11, 1982, that Syria would recognize Israel if it withdrew from all the occupied territories, including the Golan Heights, and recognized the right of the Palestinians to self-determination.

The Arab League summit in Amman called for an international conference on September 23, 1987. The Arabs later told us that this brought them into compliance with UNSC resolution 338.

-3-

588 20/36

Most recently, the final declaration of the Casablanca Arab League summit of May 23, 1989 (Tab 2) reintegrated Egypt into the organization. Also, for the first time, the Arab states accepted United Nations Security Council (UNSC) resolutions 242 and 338 (Tab 3) as a basis for negotiations. The Casablanca summit also "welcomed" the 1988 Algiers PNC resolutions which had called for a two-state solution.

The Arab League consensus has also, in addition to tempering its rhetoric toward Israel, adopted policies which indirectly have contributed to moderation and pragmatism. Most notable has been the changing of attitudes toward Egypt. In 1979, Egypt was expelled from the Arab League as a result of its peace treaty with Israel. Gradually over the past ten years, the Arab League has accepted the reality of an Egyptian-Israeli peace by reintegrating Egypt into the Arab world without Egypt's having changed its policies toward Israel and peace.

- All Arab states except Libya now have formal diplomatic ties with Egypt, including Syria.
- In May 1989, Egypt was reinstated into the Arab League.
- In March 1990, the Arab League agreed to return Arab League headquarters to Cairo.

These moves have helped to moderate and condition Arab acceptance of Israel and in doing so have lent support to Egypt which has again emerged as a central component in the Israeli and U.S. peace process strategy. In accepting Egypt back into the Arab world in a position of leadership, the Arab world has accepted the reality that an Arab state can conclude a peace treaty with Israel.

II. THE ARAB STATES AND ISRAEL

Key Arab states have also altered their traditional hardline view of Israel, although in varying degrees to suit their own political and foreign policy interests. Of the four states that share contiguous borders with Israel, three have worked out varying kinds of accommodation, from the most formal, Egypt (which maintains full diplomatic relations), to Jordan (which has maintained practical

MAR 19 '90 18:57

P.21.18

-4-

588
21/36

arrangement to Syria (which still refuses to accept Israel but which has scrupulously maintained a disengagement agreement with Israel since 1974).

Nonetheless, on key components and issues of the peace process and activities regarding Israel, Arab policies toward Israel vary widely.

A. RECOGNITION OF ISRAEL

Only Egypt formally recognizes Israel and has been willing to establish diplomatic recognition as part of its peace treaty. Jordan has, in its public statements, affirmed its desire to reach a negotiated settlement with Israel. In 1986, King Hassan of Morocco hosted then Prime Minister Shimon Peres in Rabat. Lebanon agreed in 1983 to conclude a formal withdrawal agreement with Israel, but reversed that position in subsequent years.

B. ACCEPTANCE OF UNSC RESOLUTIONS 242 AND 338

In May 1989, the Arab states accepted 242 and 338 at the Casablanca summit. Individually, most Arab states now accept UNSC resolution 242 as a basis for a negotiated settlement. Both Jordan and Egypt have formally accepted 242 and 338. Syria, while not explicitly accepting 242, does accept UNSC resolution 338, article 2 of which "calls upon the parties concerned to start immediately after the cease-fire implementation of Security Council resolution 242 (1967) in all of its parts." Other Arab states contend that 242 is only relevant to front line states and have not seen a need to communicate formal acceptance directly to the Security Council or the Secretary General.

C. SUPPORT FOR ARAB-ISRAEL PEACE PROCESS

Almost all Arab states support a negotiated settlement of the Arab-Israel peace process as evidenced through their support for resolutions 242, 338, and their willingness to accept Egypt, which has a formal peace treaty with Israel, back into the Arab world. Most Arab states claim that as part of a comprehensive settlement, they would be willing to reach an accommodation with Israel. Some have told us that this would be facilitated by progress on an Israeli Palestinian dialogue. Over the years, a number of Arab states have been helpful in trying to promote Middle East peace and have been supportive of U.S. efforts. Most

MAR 19 '90 18:57

P.22-18

-5-

notable has been in Egypt which has played a key role in the current U.S. effort to launch an Israeli Palestinian dialogue. Jordan, which has also figured prominently in U.S. peace efforts in the past, has also looked for a way to move into negotiations with Israel.

Other Arab states, however, while exhibiting varying degrees of pragmatism when it serves their interests, have been harsh opponents of any reconciliation with Israel on anything but their own terms. Syria, which has maintained a disengagement agreement with Israel for a decade and a half, remains a staunch opponent of U.S. peace process diplomacy and continues to support Palestinian rejectionist attacks against Israel. Iraq has been willing to accept a peace process supported by the PLO but remains a source of harsh anti-Israeli rhetoric. Libya remains implacably opposed to any form of accommodation with Israel.

Unfortunately, too much of the Arab world still acquiesces and actively participates in efforts to isolate Israel. They do not recognize Israel. They continue to participate in the Arab boycott. They support the "Zionism is Racism" resolution. Their press is characterized at times by anti-Semitic comments and caricatures and far too frequently they do not condemn terrorist attacks against Israeli civilians. We have sought to have the Arab world reverse these policies. We are disappointed that they have not done more to move in this direction.

ARAB ECONOMIC BOYCOTT

The United States government has consistently called upon Arab states to end their economic boycott of Israel. Secretary Baker, in his May 22, 1989 speech to the American-Israel Public Affairs Committee (AIPAC) said:

"Let the Arab world take concrete steps toward accommodation with Israel -- not in place of the peace process, but as a catalyst for it. And so we would say: end the economic boycott; stop the challenges to Israel's standing in international organizations; repudiate the odious line that Zionism is racism."

In response to a U.S. demarche, the Secretary-General of the Arab League has indicated in a letter to the Administration that the Middle East conflict persists

588

221
/36

MAR 19 '90 18:58

P.23-18

-6-

588
23/
36

because, in his view, Israel continues to occupy the Palestinian territories, the Golan Heights, and southern Lebanon. Under these circumstances, he maintains, the boycott is an act of self-defense similar to actions undertaken by numerous countries in the past. He further stated that the Arab League reaffirmed its desire to promote progress towards peace, and suggested the lifting of the boycott would be the result of achieving a comprehensive peace in the region, in conformity with international law and U.N. resolutions.

All Arab states with the exception of Egypt continue to adhere to some degree to the provisions of the Arab boycott.

INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

Campaigns to expel Israel from international organizations no longer enjoy the international support they once did although challenges to Israel still are mounted at the United Nations General Assembly (UNGA). This Administration has vigorously fought such moves.

The first step in the Arab campaign to expel Israel from the U.N. was taken by the seventh Arab summit conference in Rabat in October 1974. The resolutions passed by the conference included a section proposing sanctions against Israel, as provided for in Chapter 7 of the U.N. Charter, and demanded its expulsion from the U.N.

The Arab campaign reached its high point at the Islamic Foreign Ministers Conference in Jeddah in mid-July 1975. By consensus and virtually without discussion, the Conference adopted a strongly worded Syrian resolution calling for:

- expulsion of Israel from the UNGA, the specialized agencies, and all U.N. conferences;
- revision of the 1949 UNGA resolution which admitted Israel to the United Nations; and
- tightening the Arab economic boycott and ending all relations with Israel.

The campaign against Israeli U.N. membership faltered at the Organization of African Unity (OAU) meeting the last week of July 1975 when the heads of state failed to endorse

MAR 19 '90 18:59

-7-

a strong resolution, adopting instead a modified one calling for the suspension of Israel which the Egyptians had proposed as a "moderate" compromise.

The U.S. vigorously opposes efforts to exclude Israel from membership or participation in the U.N. system. Still, the Arab group (excluding Egypt) annually mounts a challenge to Israel's credentials in the General Assembly, to date without success, contending that Israel's policies and practices toward the Palestinians in the occupied territories are inconsistent with the principles embodied in the U.N. charter. Another member, usually a Nordic state, in turn has presented a counter motion to defer the item from consideration. The Arab group, except Egypt, consistently votes against deferral and just as consistently loses.

In 1989 the Arab challenge was defeated by a record margin of 95 (U.S.) - 37 - 15 and, for the first time, the Soviet Union abstained instead of voting with the Arabs. The U.S. has repeatedly made it clear that if Israel were excluded from the General Assembly, our government would withdraw from the General Assembly and would withhold payments until Israel's right to participate was restored.

From time to time, Israel's right of membership and participation have also been subject to attack in various U.N. specialized agencies. With the support of like-minded friends, the U.S. has been able to block such attempts. In recent years, the U.S. has been able to generate substantial opposition to such politically motivated actions in the U.N. technical bodies, and to prevent substantive initiatives -- if not rhetorical censure -- against Israel. Such has been the case, for example, in the International Atomic Energy Agency (IAEA), where attempts to invoke sanctions against Israel in response to the 1981 attack against an Iraqi nuclear reactor have significantly waned since the mid-1980's.

Challenges to Israel have been somewhat pushed out of the spotlight by more recent PLO attempts to gain enhanced status for the self-declared "state of Palestine" in various international organizations. Since the Palestine National Council unilaterally proclaimed Palestinian statehood in November 1988, the PLO has sought to legitimize that claim by obtaining enhanced status for "Palestine" in international organizations. The U.S. has vigorously

588

24/36

-8-

opposed this position on both legal and political grounds. Secretary Baker has made it clear that withholding of U.S. funds would be an inevitable response to action by any international organization which makes any change in the PLO's present status as an observer organization. This position was affirmed by Congress in legislation.

Several international organizations have had an opportunity to admit the PLO as a member, but none has done so. The World Health Organization (WHO) and the World Tourism Organization (WTO) each voted in 1989 to defer action on PLO applications for membership on behalf of the "state of Palestine." An agreement reached in the United Nations Economic and Social Council (UNESCO) similarly deferred the membership issue to the next UNESCO conference in 1991.

The International Atomic Energy Agency (IAEA), the International Civil Aviation Organization (ICAO), the Inter-Governmental Maritime Organization (IMO), the International Telecommunications Union (ITU), the United Nations Environmental Program (UNEP), and the Universal Postal Union (UPU) all accepted a nameplate change to "Palestine" without any change in the PLO's observer status.

Despite U.S. objections, the General Assembly of the Food and Agriculture Organization (FAO) passed a resolution calling for agricultural development in the occupied territories "in close cooperation with the PLO," but did not change the PLO's status within the organization.

Finally, the 1989 United Nations General Assembly decided on December 6, 1989 to defer action on the proposal to change the PLO's observer status at the United Nations.

In another attempt to legitimize its claim to statehood, the PLO attempted last year to accede to the Geneva Conventions of August 12, 1949. The Swiss Government circulated the PLO "accession" for informational purposes only, and did not treat the document as an accession.

588
25/36

MAR 19 '90 19:00

P. 26/18

FINAL STATEMENT OF THE 12TH ARAB SUMMIT

9 SEPTEMBER 1982

(Excerpts, Morocco radio, 9 Sept. 1982; reprinted in Foreign Broadcast Information Service, hereafter referred to as FBIS, 10 Sept. 1982)

The 12th Arab summit conference convened at Fes on 25 November 1981. The conference adjourned its meetings and later resumed them on 6 September 1982, under the chairmanship of King Hassan II of Morocco.

All Arab countries with the exception of the Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya participated in the conference.

In view of the grave conditions through which the Arab nation is passing and out of a sense of historical and pan-Arab responsibility, their majesties and excellencies and highnesses the kings, presidents and emirs of the Arab nation discussed the important issues submitted to their conference and adopted the following resolution in regard to them.

I. The Arab-Israeli Conflict

The conference greeted the steadfastness of the Palestine revolutionary forces, the Lebanese and Palestinian peoples and the Syrian Arab Armed Forces and declared its support for the Palestinian people in their struggle for the retrieval of their established national rights.

Out of the conference's belief in the ability of the Arab nation to achieve its legitimate objective and eliminate the aggression, and out of the principles and basis laid down by the Arab summit conferences, and out of the Arab countries' determination to continue to work by all means for the establishment of peace based on justice in the Middle East and using the plan of President Habib Bourguiba, which is based on international legitimacy, as the foundation for solving the Palestinian question and the plan of His Majesty King Fahd ibn 'Abd al-'Aziz which deals with peace in the Middle East, and in the light of the discussions and notes made by their majesties, excellencies and highnesses the kings, presidents and amirs, the conference has decided to adopt the following principles:

1. Israel's withdrawal from all Arab territories occupied in 1967, including Arab Jerusalem.
2. The removal of settlements set up by Israel in the Arab territories after 1967.
3. Guarantees of the freedom of worship and the performance of religious rites for all religions at the holy places.
4. Confirmation of the right of the Palestinian people to self-determination and to exercise their firm and inalienable national rights, under the leadership of the PLO, its sole legiti-

588
26/36

mate representative, and compensation for those who do not wish to return.

5. The placing of the West Bank and Gaza Strip under U.N. supervision for a transitional period, not longer than several months.

6. The creation of an independent Palestinian state with Jerusalem as its capital.

7. The drawing up by the Security Council of guarantees for peace for all the states of the region, including the independent Palestinian state.

8. Security Council guarantees for the implementation of these principles.

. . . . .

588
27/1/84

MAR 19 '98 19:03

P.30/18

ices of Mead Data Central

PAGE 2

TH STORY of Level 1 printed in FULL format.

Copy (c) 1989 The British Broadcasting Corporation;
Summary of World Broadcasts

May 29, 1989, Monday

588
287
136

SECTION: Part 4 The Middle East, Africa and Latin America; A. THE MIDDLE EAST

PAGE: ME/D468/A/ 1

LENGTH: 2940 words

HEADLINE: ARAB SUMMIT ISSUES FINAL COMMUNIQUE COMMITTEE ESTABLISHED TO STUDY
LEBANESE CRISIS

SOURCE:

Rabat television 1516 gmt 26 May 89

Text of relay of reading final communique issued on 26th May by Arab League
Secretary-General Chedli Klibi (ME/D467 A/1)

BODY:

At the initiative of HM King Hasan II, King of Morocco, and at the invitation of His Majesty, an emergency Arab summit was held in Casablanca in the period (23rd May to 26th May 1989).

At its opening session the Conference welcomed the delegation of the Arab Republic of Egypt under the chairmanship of President Muhammad Husni Mubarak, President of the Arab Republic of Egypt, and Egypt's resumption of its full membership of the League of Arab nations and of all the organisations, institutions and councils belonging to the League. The Conference expressed its conviction that the presence of the Arab republic of Egypt in its natural place amongst its Arab sister countries will contribute to the boosting of inter-Arab action and the strengthening of the march of solidarity and unity of Arab ranks for the good of the Arab nation, its dignity and prosperity.

The conference expressed appreciation for the guiding address made by HM King Hasan II at the opening session, in which he affirmed the noble pan-Arab significance of the convening of the conference, and in which he traced the future scope of inter-Arab action, and the strengthening and expansion of its institutions of inter-Arab action, and the strengthening and expansion of its institutions. The conference also welcomed the address made by HE President Muhammad Husni Mubarak, and decided to consider the two addresses as two documents of the conference.

As a result of the contacts held between their majesties, their excellencies and their highnesses the Arab kings and presidents, and in response to an invitation by HM King Hasan II of Morocco, the chairman of the conference, the leaders have been able to eliminate the disputes that used to spoil relations between some Arab states, a matter that conferred on the work of the conference a climate of reconciliation, concord, brotherhood and solidarity.

In a spirit of pan-Arab responsibility and out of its awareness of the delicate nature of the stage traversed by the Arab nation, the conference discussed the most important issues and challenges facing the Arab nation. The

MAR 19 '90 19:04

P. 31-18

ices of Mead Data Central

(c) 1989 The British Broadcasting Corporation, May 29, 1989 PAGE 3

conference greeted the blessed intifadah of the Palestinian people, expressed its appreciation and admiration of its steadfast heroes, and prayed to God to bless the souls of the noble martyrs who, with their blessed blood, had irrigated the blessed land of Palestine. The conference decided to continue extending all types of support and backing to it so that the Palestinian people, under the leadership of the PLO, its sole and legitimate representative, may be able to continue its resistance, and to step up its valiant intifadah against the Israeli occupation.

J88
29/36

The conference condemned the crimes and practices of the Israeli occupation against the Arab people in the occupied Palestinian and Arab territories. The conference called on the Security Council to shoulder its responsibilities towards these crimes and practices including the possibility of imposing sanctions against Israel. The conference hailed the struggle of the Syrian citizens in the occupied Syrian Golan and the struggle of the Lebanese national resistance in southern Lebanon against Israeli occupation. The conference affirmed the foundations which formed the basis of the peace plan laid down by the 12th Arab summit conference in Fez and which were affirmed by the Arab emergency summit in Algiers. These foundations aim at liberating the Palestinian and Arab territories which have been occupied since 1967 from Israeli occupation and enabling the Palestinian people to practise its inalienable national rights including its right to return, to self-determination and to establish its independent national state with Jerusalem as its capital and under the leadership of the PLO, its sole and legitimate representative, and concentrating Arab resources in the various fields in order to establish a comprehensive strategic balance with which to face the hostile Zionist plans and protect Arab rights.

The conference welcomed the resolutions of the 19th session of the PNC and affirmed its support for the Palestinian initiative based on the Arab peace plan and international legitimacy, and lauded the international positive response to it. The conference blessed the establishment of the Palestinian independent state and expressed its determination to make available to it every possible kind of support and backing, and expressed its approval of the friendly states which recognised it officially. The conference also called on the remaining world states to recognise fully the Palestinian State and enable it to practise its sovereignty on its national territory.

The conference supported the convening of the international peace conference on the Middle East with the participation of the five permanent member states of the UN Security Council and all the parties in the conflict, including the PLO, the sole and legitimate representative of the Palestinian people, with the aim of reaching a comprehensive and just solution to the Arab-Israeli conflict on the basis of UN Security Council Resolutions 242 and 338 as well as all the related UN resolutions and the national inalienable rights of the Palestinian people, and with the aim of reaching agreement on security guarantees for all the states of the region including the State of Palestine, as well as solving the problem of the Palestinian refugees in accordance with UN General Assembly Resolution 194 and considering all the related UN resolutions as still providing the conditions for international legitimacy which guarantee the right of the Palestinian people to establish its independent state.

The conference decided to set up a higher committee chaired by HM King Hasan II to start moves and undertake relevant international contacts on behalf of the Arab League in order to invigorate the peace process (in the Middle East) and

XIS NEVIC I EVIA AFVA

(c) 1989 The British Broadcasting Corporation, May 29, 1989

PAGE 4

take part in preparations for an international conference.

588
30/36

The conference backed the Palestinian position concerning the elections (called for by S. [redacted]) that they should take place after the Israeli withdrawal from the occupied Palestinian territories, under international supervision and in the context of an overall peace process, as the Israeli plan aims at hitting the intifadah and transcending the PLO and the inalienable national rights of the Palestinian people. The conference underlined the need to continue to seek an end to the Israeli occupation of the Arab and Palestinian occupied lands, and to seek temporary UN control of the occupied Palestinian territories in order to enable the Palestinian people to exercise its right to self-determination.

The conference expressed its great concern over what is going on in Lebanon, a founding member state of the Arab League, that has always participated in the strengthening of inter-Arab action and defending Arab causes, and has taken part, with its civilising radiance and its intellectual and cultural action in the enrichment of Arab and international culture. The conference debated with great interest the tragic situation being experienced by Lebanon and its reverberations and effects on Lebanese unity and the national security of the Arab nation, and stressed the need for continued inter-Arab action in order to achieve a settlement that brings back to Lebanon its stability and security and preserves its Arab character, its sovereignty and territorial integrity.

The conference urged all the Lebanese parties to respect the cease-fire immediately, completely and in a lasting manner, in accordance with the Arab League resolution issued on 27th April 1989. The conference lauded the good efforts of the Arab six-man committee, and urged all the Lebanese parties to co-operate in order to attain an overall national reconciliation and realise a national concord that paves the way for a final solution to the Lebanese crisis in all its aspects.

The conference also expressed its commitment to safeguarding the unity and Arab character of Lebanon; to protecting its security, independence and sovereignty; and to rejecting any attempt to divide it. The conference reiterated its commitment to offer support for the reconstruction of Lebanon and to help it to rebuild its national economy. The conference reaffirmed the Arab resolutions related to pan-Arab solidarity with Lebanon, aimed at helping it come through its ordeal, end its long sufferings, return to a normal situation, achieve national concord between its sons, and aimed at supporting Lebanese legitimacy based on concord.

The conference decided to set up a committee composed of HM King Hasan II, the sovereign of the Moroccan kingdom, HE the Servant of the Two Holy Places, King Fahd Bin Abd al-Aziz, the sovereign of the Kingdom of Saudi Arabia, and HE President Chadli Bendjedid, the President of the Democratic and Popular Republic of Algeria, and gave it comprehensive and full prerogatives to achieve the aims decided by the conference in order to solve the Lebanese crisis. This committee will be in charge of carrying out consultations, contacts and procedures with the aims which it sees fit to achieve an atmosphere suitable for inviting the members of the Chamber of Deputies (of Lebanon) to discuss the document of political reforms and carry out elections for the presidency of the republic and set up a government of national concord on the understanding that this will be completed during a period of not more than six months. The conference announced its readiness to convene after this period in order to look into what has been implemented and any necessary subsequent developments.

MAR 19 '90 19:06

Services of Mead Data Central

588

31/31

PAGE

5

(c) 1989 The British Broadcasting Corporation, May 29, 1989

The conference also decided to support Lebanese efforts being made internationally to end the Israeli occupation of Lebanese territories, and to support the establishment of the full sovereignty of the Lebanese state on all Lebanese soil, with the aim of protecting its security and stability with its own power.

The conference affirmed its rejection of the Israeli occupation of the Lebanese territory, and condemned the continuous Israeli aggressions against the land of Lebanon, its sovereignty and its people, and urged the UN security council to act for the fulfilment of its Resolutions 425, 508 and 509, providing for an immediate, full and unconditional withdrawal of the Israeli occupation forces from Lebanese territory.

The conference reviewed the developments in the situation between Iraq and Iran since its last session in Algiers, and expressed its deep satisfaction with the ending of the fighting, and with the beginning of negotiations under the auspices of the UN Secretary-General in order to achieve an overall, just and lasting settlement to this conflict.

Out of its belief that the cease-fire must be a starting point for the establishment of an overall, just and lasting peace between Iraq and Iran and for entrenchment of security and peace in the region, the conference expressed its hope to see a quick move from the state of a cease-fire to a stage of the establishment of peace and the entrenchment of security and stability. The conference called for international and regional efforts to be exerted in order to invigorate and intensify direct negotiations under the auspices of the Secretary-General of the United Nations, in order to establish peace on the basis of the implementation of UN Security Council Resolution 598 for 1989 as a peace plan, in a way that guarantees the rights of Iraq and its sovereignty over its territory and waters, non-interference in its internal affairs and the guaranteeing of security in the Arab Gulf and freedom of navigation, in its international waters and through the strait of Hormuz, for ships without hindrance, in accordance with the convention on sea law concluded in the UN. The conference stressed the need to face up to all attempts aimed at obstructing or delaying the implementation of UN Security Council Resolution 598 at the expense of Arab national rights and pan-Arab rights.

The conference affirmed its full solidarity with Iraq in preserving the integrity and safety of its land, and its historic rights in its sovereignty over the Shatt al-Arab, and came out in support of a call to charge the United Nations with clearing the Shatt al-Arab and making it good and safe for navigation. The conference noted with concern the continuing tragedy of the POWs, and the fact that their release and exchange had not begun, despite the fact that military operations ended on 20th August 1988, in contravention of the provisions of UN Security Council Resolution No. 598 of 1987 and the third Geneva convention of 1949 concerning POWs.

The conference called on the UN and all international organisations and bodies to adopt whatever measures possible for the release of the POWs and their speedy repatriation, so as to put an end to their ordeal and that of their families. The conference praised the efforts of the UN Secretary-General and declared its support for his efforts aimed at ensuring a just, comprehensive and lasting settlement to the conflict, which will allow peace and security to prevail in the Arab gulf region.

EXIS NEXIS I EYIC NEVIC

MAR 19 '90 19:09

Services of Mead Data Central

(c) 1989 The British Broadcasting Corporation, May 29, 1989

The conference recorded with satisfaction the growing international concord, and expressed hope that this positive development will help in the spread of security and stability, and in the achievement of welfare and prosperity in the various parts of the world.

The conference expressed its great appreciation for the initiative of HM King Hasan II of Morocco in calling for the convening of this conference, and for the efforts His Majesty had made to provide for its chances of success. The conference lauded the wisdom and far-sightedness with which His Majesty had managed the work of the conference, and which had led to the success of this conference, and to the issuance of its historic resolutions that will strengthen inter-Arab solidarity, boost joint Arab action and contribute to the realisation of progress and invulnerability.

The conference offered its thanks and appreciation to the Fraternal Moroccan people for its warm welcome and generosity towards the delegations.

588

33/36

LEVIC LEVIC LEVIC LEVIC

MAR 19 '90 19:08

Decisions

At its 1373rd meeting, on 9 November 1967, the Council decided to invite the representatives of the United Arab Republic, Israel and Jordan to participate, without vote, in the discussion of the item entitled "The Situation in the Middle East: Letter dated 7 November 1967 from the Permanent Representative of the United Arab Republic addressed to the President of the Security Council (S/8226)".¹¹

At its 1375th meeting, on 13 November 1967, the Council decided to invite the representative of Syria to participate, without vote, in the discussion of the question.

Resolution 212 (1967)

of 22 November 1967

The Security Council,

Expressing its continuing concern with the grave situation in the Middle East,

Emphasizing the inadmissibility of the acquisition of territory by war and the need to work for a just and lasting peace in which every State in the area can live in security,

Emphasizing further that all Member States in their acceptance of the Charter of the United Nations have undertaken a commitment to act in accordance with Article 2 of the Charter,

1. Affirms that the fulfilment of Charter principles requires the establishment of a just and lasting peace in the Middle East which should include the application of both the following principles:

(i) Withdrawal of Israel armed forces from territories occupied in the recent conflict;

(ii) Termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgement of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every State in the area and their right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force;

2. Affirms further the necessity

(a) For guaranteeing freedom of navigation through international waterways in the area;

(b) For achieving a just settlement of the refugee problem;

(c) For guaranteeing the territorial inviolability and political independence of every State in the area;

¹¹ Ibid.

588

34/36

Décisions

A sa 1373e séance, le 9 novembre 1967, le Conseil a décidé d'inviter les représentants de la République arabe unie, d'Israël et de la Jordanie à participer, sans droit de vote, à la discussion de la question intitulée "La situation au Moyen-Orient: Lettre, en date du 7 novembre 1967, adressée au Président du Conseil de sécurité par le représentant permanent de la République arabe unie (S/8226)".¹¹

A sa 1375e séance, le 13 novembre 1967, le Conseil a décidé d'inviter le représentant de la Syrie à participer, sans droit de vote, à la discussion de la question.

Résolution 212 (1967)

du 22 novembre 1967

Le Conseil de sécurité,

Exprimant l'inquiétude que continue de lui causer la grave situation au Moyen-Orient,

Soulignant l'inadmissibilité de l'acquisition de territoire par la guerre et la nécessité d'œuvrer pour une paix juste et durable permettant à chaque Etat de la région de vivre en sécurité,

Soulignant en outre que tous les Etats Membres, en acceptant la Charte des Nations Unies, ont contracté l'engagement d'agir conformément à l'Article 2 de la Charte,

1. Affirme que l'accomplissement des principes de la Charte exige l'instauration d'une paix juste et durable au Moyen-Orient qui devrait comprendre l'application des deux principes suivants:

i) Retrait des forces armées israéliennes des territoires occupés lors du récent conflit;

ii) Cessation de toutes assertions de belligérance ou de tout état de belligérance et respect et reconnaissance de la souveraineté, de l'intégrité territoriale et de l'indépendance politique de chaque Etat de la région et de leur droit de vivre en paix à l'intérieur de frontières sûres et reconnues à l'abri de menaces ou d'actes de force;

2. Affirme en outre la nécessité

a) De garantir la liberté de navigation sur les voies d'eau internationales de la région;

b) De réaliser un juste règlement du problème des réfugiés;

c) De garantir l'inviolabilité territoriale et l'indépendance politique de chaque Etat de la région, par

¹¹ Ibid.

through measures including the establishment of demilitarized zones;

3. Requests the Secretary-General to designate a Special Representative to proceed to the Middle East to establish and maintain contacts with the States concerned in order to promote agreement and assist efforts to achieve a peaceful and accepted settlement in accordance with the provisions and principles in this resolution;

4. Requests the Secretary-General to report to the Security Council on the progress of the efforts of the Special Representative as soon as possible.

Adopted unanimously at the 1382nd meeting.

Decision

On 8 December 1967, the following statement which reflected the view of the members of the Council was circulated by the President as a Security Council document (S/8289):¹²

"As regards document S/8053/Add.3,¹³ brought to the attention of the Security Council, the members, recalling the consensus reached at its 1366th meeting on 9 July 1967, recognize the necessity of the enlargement by the Secretary-General of the number of observers in the Suez Canal zone and the provision of additional technical material and means of transportation."

THE CYPRUS QUESTION¹⁴

Decision

At its 1362nd meeting on 19 June 1967, the Council decided to invite the representatives of Cyprus, Turkey and Greece to participate without vote, in the discussion of the item entitled "Letter dated 26 December 1963 from the Permanent Representative of Cyprus addressed to the President of the Security Council (S/5488):¹⁵ report of the Secretary-General on the United Nations Operation in Cyprus (S/7969)".¹⁶

¹² *Ibid.*

¹³ Resolutions or decisions on this question were also adopted in 1963, 1964, 1965 and 1966.

¹⁴ See *Official Records of the Security Council, Eighteenth Year, Supplement for October, November and December 1963.*

¹⁵ *Ibid.*, Twenty-second Year, Supplement for April, May and June 1967.

des mesures comprenant la création de zones démilitarisées;

3. Prie le Secrétaire général de désigner un représentant spécial pour se rendre au Moyen-Orient afin d'y établir et d'y maintenir des rapports avec les Etats intéressés en vue de favoriser un accord et de secourir les efforts tendant à aboutir à un règlement pacifique et accepté, conformément aux dispositions et aux principes de la présente résolution;

4. Prie le Secrétaire général de présenter aussitôt que possible au Conseil de sécurité un rapport d'activité sur les efforts du représentant spécial.

Adopté à l'unanimité à la 1382e séance.

Decision

Le 8 décembre 1967, le Président a fait distribuer, en tant que document du Conseil (S/8289¹²), la déclaration ci-après qui résumait l'avis des membres du Conseil :

"En ce qui concerne le document S/8053/Add.3¹³, soumis à l'attention du Conseil de sécurité, les membres de celui-ci, rappelant le consensus intervenu à sa 1366e séance, le 9 juillet 1967, reconnaissent la nécessité de l'accroissement, par le Secrétaire général, du nombre des observateurs dans le secteur du canal de Suez et de la mise à la disposition de ceux-ci de matériel technique et de moyens de transport supplémentaires."

LA QUESTION DE CHYPRE¹⁴

Décision

A sa 1362e séance, le 19 juin 1967, le Conseil a décidé d'inviter les représentants de Chypre, de la Turquie et de la Grèce à participer, sans droit de vote, à la discussion de la question intitulée "Lettre, en date du 26 décembre 1963, adressée au Président du Conseil de sécurité par le représentant permanent de Chypre (S/5488)¹⁵ : rapport du Secrétaire général sur l'Opération des Nations Unies à Chypre (S/7969)".¹⁶

¹² *Ibid.*

¹³ Question ayant fait l'objet de résolutions ou décisions de la part du Conseil en 1963, 1964, 1965 et 1966.

¹⁴ Voir *Documents officiels du Conseil de sécurité, dix-huitième année, Supplément d'octobre, novembre et décembre 1963.*

¹⁵ *Ibid.*, vingt-deuxième année, Supplément d'avril, mai et juin 1967.

At its 1736th meeting, on 13 August 1973, the Council decided to invite the representatives of Lebanon, Israel, Egypt and Iraq to participate, without vote, in the discussion of the item entitled "The situation in the Middle East: Letter dated 11 August 1973 from the Permanent Representative of Lebanon to the United Nations addressed to the President of the Security Council (S/10983)".²⁴

4. Calls on Israel to desist from any and all acts that violate Lebanon's sovereignty and territorial integrity and endanger the safety of international civil aviation and solemnly warns Israel that, if such acts are repeated, the Council will consider taking adequate steps or measures to enforce its resolutions.

Adopted unanimously at the 1740th meeting

588
36/36

Decisions

At its 1737th meeting, on 14 August 1973, the Council decided to invite the representative of Democratic Yemen to participate, without vote, in the discussion of the question.

Resolution 337 (1973)
of 15 August 1973

At its 1743rd meeting, on 8 October 1973, the Council decided to invite the representatives of Egypt, Israel and the Syrian Arab Republic to participate, without vote, in the discussion of the item entitled "The situation in the Middle East: Letter dated 7 October 1973 from the Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the President of the Security Council (S/11010)".²⁵

The Security Council,
Having considered the agenda contained in Document S/Agenda/1736,

At its 1745th meeting, on 11 October 1973, the Council decided to invite the representatives of Nigeria and Saudi Arabia to participate, without vote, in the discussion of the item.

Having noted the contents of the letter from the Permanent Representative of Lebanon addressed to the President of the Security Council (S/10983),

Resolution 338 (1973)
of 22 October 1973

Having heard the statement of the representative of Lebanon concerning the violation of Lebanon's sovereignty and territorial integrity and the hijacking, by the Israeli air force, of a Lebanese civilian airliner en route to Iraqi Airways,²⁶

The Security Council

Gravely concerned that such an act carried out by Israel, a Member of the United Nations, constitutes a serious interference with international civil aviation and a violation of the Charter of the United Nations,

Recognizing that such an act could jeopardize the lives and safety of passengers and crew and violates the provisions of international conventions safeguarding civil aviation.

Recalling its resolutions 242 (1968) of 31 December 1968 and 286 (1970) of 9 September 1970,

1. Calls upon all parties to the present fighting to cease all firing and terminate all military activity immediately, no later than 12 hours after the moment of the adoption of this decision, in the positions they now occupy;

1. Condemns the Government of Israel for violating Lebanon's sovereignty and territorial integrity and for the forcible seizure and seizure by the Israeli air force of a Lebanese civilian airliner from Lebanon's air space;

2. Calls upon the parties concerned to start immediately after the cease-fire the implementation of Security Council resolution 242 (1967) in all of its parts;

2. Considers that these actions by Israel constitute a violation of the Lebanese-Israeli Armistice Agreement of 1949, the cease-fire resolutions of the Security Council of 1967, the provisions of the Charter of the United Nations, the international conventions on civil aviation and the principles of international law and morality;

3. Decides that, immediately and concurrently with the cease-fire, negotiations shall start between the parties concerned under appropriate auspices aimed at establishing a just and durable peace in the Middle East.

3. Calls on the International Civil Aviation Organization to take due account of this resolution when considering adequate measures to safeguard international civil aviation against these actions.

Adopted at the 1747th meeting by 14 votes to none.²⁷

²⁴ Ibid., Supplement for July, August and September 1973.
²⁵ Ibid., Twenty-eighth Year, 1736th meeting.

²⁶ Ibid., Twenty-eighth Year, Supplement for October, November and December 1973.
²⁷ One member (China) did not participate in the voting.

In closing, I would like to leave you

you, and that is that the events in Eastern Europe and the Soviet Union in no way diminish the strategic aspect of our relationship with Israel. The U.S.-Israel strategic relationship is based on more than countering Soviet influence in the Middle East.

The United States will continue to have major interests in the area regardless of the decline of the Soviet threat. Libya, Iran, Iraq and Syria are all actual or potential

threats to U.S. interests relating to oil supplies, freedom of navigation and terrorism. Cooperation with Israel is important to protecting those interests, while minimizing the cost to the United States.

In this regard, developments in Eastern Europe and the Soviet Union will inevitably lead to drastic reductions in U.S. forces in Europe. That will mean fewer American assets to defend our interests in the Middle East. Israel will, therefore, be even more important as an ally of ours in the years to come. That is one more reason to keep Israel strong through an undiminished aid program.

4/2 594

הנדון: מדיניות ארה"ב במפרץ הפרסי/הרצאת ריצ'רד מרפי

במכון דייין (18 מרס 90')

א/כהק

1. להלן נקודות מהרצאתו של מרפי, כולל תשובות לשאלות מהקהל.

2. אינטרסי ארה"ב במפרץ:-

א. גישה חופשית למקורות הנפט;

ב. הגנה על מדינות ידידותיות באזור;

ג. מניעת חדירה סובייטית.

3. ברה"מ עדיין נתפסת כיריבת ארה"ב באזור המפרץ, גם לאחר הפרסטרואיקה

והגלסנוסט. יחד עם זאת, יש ניצנים לש"פ אמריקאי-סובייטי באזור וחברות

אמריקאיות נמצאות כבר במגע עם גורמים סובייטיים בקשר לפרוייקטים

משולפים בתחום הפקת נפט.

4. החלטת ארה"ב לשגר הצי למפרץ כדי להגן על ספינות כויתיות התקבלה

בברכה ע"י מדינות המפרץ. קודם לכן הן מתחו ביקורת על אפס המעשה של

האמריקאים וטענו כלפיהם על נטישת השאה ועל הסגת המארינס מלבנון ב-84'.

ואולם זמן-מה לאחר שהגיע הצי האמריקאי למפרץ נוכחותו שם הפכה לגורם

מטריד ומביך מנקודת ראותן של המפרציות. הן היו רוצות שהצי גשאר ב"רקע" מחוץ למפרץ, ויהיה מוכן להתערב "תוך יום", "מוכן לקריאה" של המפרציות.

5. במחצית שנות ה-90' תייבא ארה"ב למעלה מ-50 אחוזים מצרכיה בנפט. בסוף שנות ה-90' תייבא 9 עד 11 מיליון חביות, כפול מהכמות הנוכחית. במחצית שנות ה-90' תהיינה רק 6 מדינות בעלות יכולת והשפעה בשוק הנפט העולמי: ערב-הסעודית, עיראק, כוית, איראן, מאע"מ וונצואלה.

6. יחסי ארה"ב עם המדינות השמרניות במפרץ - טובים ומשתפרים.

7. על אף הערכות שונות המושמעות בישראל ובארה"ב עצמה באשר לגורמי אי-יציבות של משטרים אלה (בעיקר בשל אי-לגיטימציה בעיני האוכלוסיות שם), מאמין מרפי כי המשטרים השמרניים במפרץ יציבים ונהנים מלגיטימציה רבה מצד האוכלוסיה. תושבי המדינות הללו נהנים מעושרן, במישור הכלכלי, ובמישור הפוליטי דואגות המשפחות השליטות לקיים צינור הידברות פתוח באופן קבוע עם התושבים. כל תושב שרוצה להעלות בעיה כלשהי עם השליט, או המושל, או מישהו מטעם, יכול לעשות זאת ופנייתו תטופל ביעילות.

8. עיראק אינה פרטנר קל. הצהרותיו התוקפניות של צדאם חוסיין נגד ארה"ב, בשני הפורומים האחרונים של המשפ"ע, היוו תגובה שלו לביקורת שנמתחה בארה"ב על עיראק בנושאי זכויות האדם ושימוש בנשק כימי, דבר שנתפס ע"י צדאם כהתערבות אמריקאית בענייניה הפנימיים של עיראק. ואולם במשך מלחמת המפרץ ולאחריה התפתח ש"פ הדוק בין וושינגטון לממשל בבגדאד (בעיקר במסגרת העבודה לנסח את החלטת מועצת הבטחון 598) ועם צבא עיראק (תאום פעילות הצי האמריקאי במפרץ); הסחר בין שתי המדינות גדל; עיראק נהנית כיום מהאשראי החקלאי האמריקאי הגדול בעולם. הפוטנציאל הכלכלי של עיראק הופך אותה למדינה חשובה ביותר לארה"ב. ההערכה היא כי תוך 5 שנים תוכל עיראק לארגן חובותיה מחדש ותהיה ראויה שוב לאשראי כספי.

9. ביחסים עם איראן טרם חלו שינויים מהותיים. נראה כי הפיתוי הטמון בשיפור היחסים עם ארה"ב ומערב אירופה טרם השפיע על טהראן לשנות מדיניותה כלפיהן.

10. מה יכולה ארה"ב לעשות כדי לשמור על אינטרסיה במפרץ?:-

- א. להיענות לבקשות המפרציות במקרה שארה"ב תתבקש שוב לשגר צייה להגנת המפרציות;
- ב. ליצור תלות הדדית בינה לבין מדינות המפרץ כדי שהתלות האמריקאית בנפט מן המפרץ (בעוד כ-10 שנים) לא תהיה חד-צדדית;
- ג. לגוון את מקורות האנרגיה שלה;
- ד. לשמר היחסים הטובים עם המדינות השמרניות ולשפר היחסים עם עיראק ואיראן;
- ה. הסדר הסכסוך הערבי-ישראלי יסייע אף הוא, כאשר מדינות המפרץ מעלות נושא זכויות הפלסטינים פעמים רבות עם ארה"ב (לענין זה מעיר מרפי כי מדינות המפרץ, מצד אחד, וישראל, מצד שני, מבקשות מארה"ב להתערב אצל הצד השני בנושאים הקשורים לסכסוך הערבי-ישראלי, אך בד"כ לארה"ב אין אפשרות לעשות זאת).

11. מדיניות עיראק בסכסוך:-

- א. מדיניותה של עיראק זהה לזו של מדינות המש"פ בענין הסדר מדיני: תמיכה במאמצי ארה"ב להשיג הסדר מדיני (מרפי הקדים ואמר כי הדבר נובע, בין היתר, מכך שארה"ב מכירה בזכויות הלגיטימיות של הפלסטינים);
- ב. בעיראק שומעים לא-אחת: "היינו יותר וייטקונג מהוייטנאמים; היינו יותר אש"פ מהפלסטינים; עתה - עלינו להתמקד בבנין ארצנו. נשאיר לפלסטינים לנהל עניניהם.

12. אף לא אחת ממדינות ערב תכרות ביוזמתה שלום עם ישראל. על ארה"ב להמשיך לפעול להשגת יעד זה. בבגדאד ובדמשק אמנם אומרים תמיד שהן מעונינות בשלום עם ישראל, אולם זהו שלום שונה מזה שעליו מדברים בישראל. עם זאת, עיראק וסוריה לא תהיינה הראשונות להפריע לתהליך המדיני עם הפלסטינים הן תמתנה לראות כיצד יתפתח התהליך המדיני ומה התועלת - אם בכלל - שהן יכולות להפיק ממנו.
13. מדינות המפרץ השמרניות נפחדות הן מאיראן והן מעיראק. נוח להן לדבר על הסכנה מאיראן ולהחריש באשר לעיראק. המתיחות ביחסי איראן-ערב-הסעודית תמשך.
14. עיראק שואפת להיות כוח עיקרי באזור ולצורך זה בונה צבאה.
15. מחוייבות ארה"ב לישראל לא הזיקה ליחסיה עם מדינות ערב, להיפך: אין מנהיג ערבי אחד שלא רודף אחר ארה"ב בבקשה/דרישה שתגלה פעילות רבה יותר לשינוי מדיניות ישראל.
16. מרפי מעריך שבמשך שנה זו יחדש הפרלמנט בכוית את פעילותו.

מורה

דחילות: א"ד	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג: סמל	טופס פרוק	כתוב: 2
תאריך וזמן העזרה: 16 מרץ 1990	אל: מנכ"ל משה"ה, מנכ"ל אול"כ	
כס' פרוק: <u>הפסד:</u>	דע: נוה (אול"כ, מצבא) כלבית / משה"ה	
501	כאת: כלבית / וושינגטון	

כיום שיחה עם דן קרצר ובוב קימט בנושא ערבות לעולי רוסיה

השתתפו: ס. דרור, אמנון בויבך, כל אלמון, דן קרצר וקרן סטיוארט (מהדסק הישראלי)

דן קרצר

קרצר טען שאנחנו בעצם באותה נקודה בה היינו בספטמבר שנה שעברה עת הצעתנו את רעיון הערבות. כבר אז מחלקת המדינה בקשה מאתנו תוכנית לשכונ העולים בארץ שהיתה מתקבלת והיינו מנטרלים את המטען הסוליטי שבדה ההצעה.

על פי הערכתו של דן קרצר ניתן עדיין להחזיר את התוכנית למדינה המקוריים ע"י הגשת תוכנית כזו. ירושלים נשארת בעיה אך ניתן להסכים על הוצאות בסך 400 מליון דולר מחוץ למורה ירושלים והשטחים.

על הנושאים השנויים במחלוקת נובל להסכים שלא להסכים. להערכתו, תוכנית כזו תהיה מססיקה כדי לקבל את תמיכת הממשל אך זוהי רעתו האישית בלבד. הציע שנעלה זאת גם בשנייה עם קימט. קרצר הזכיר שמזכיר המדינה טען בעדות בבית הנבחרים (כהסכמה לאובי) שגם אם תעבור החקיקה כעת נצטרך לדחות את מימושה לשנה הבאה.

המסר שלהם הוא שצריך להאיט את תהליך החקיקה בנבעה כדי שיהיה ניתן להניע להסכמה עם הממשל ולמנוע עימותים. להערכתו החקיקה תעבור בכל מקרה.

ס. דרור הבהיר כי הנושא לא בירינו ומעבר לכך אין כל כלי חקיקתי נוסף עד סוף שנת התקציב ויש דחילות בצרכים.

קרצר טען שאל לנו לאגות שמישהו יסוג מההצעות שניתנו, אולם עלינו להתמקד בפתרון פרבמטי.

24

הנה סגורה רחוקה
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40

3514 INTERNATIONAL DRIVE N.W., WASHINGTON, D.C. 20008 TELEPHONE (202) 364-5692 - FAX (202) 364-5047

א"ד / א"פ

END

2/2

501

צריך לאפשר לשני הצדדים "לרדת מהסוס" עליו עלו . תחת לוח זמנים לחוץ בנבעה עלולה לצאת חקיקה פחות מוצלחת .

יש להסיר בין תהליך השלום לנושא הערבויות והוא מקווה שהאווירה סביב תהליך זה לא תסבך את הנושא עוד יותר . כמו כן רצוי להדגיש בניירות העמדה שלנו שחלק מהשימושים בכסף יהיו ליבוא מוצרים או שרותים אמריקאים . בתשובה לשאלה הסברנו שנושא ההיטלים (Fees) גרוע עם Aid והוא ענין פתור .

סוכם שנגיש חוץ זמן קצר תוכנית מסגרת לשמוש בכספי החלואות והוא ינסה לקדם את הנושא במחלקת המדינה על מנת להשיג את תמיכת הממשל . קרצר אף הסכים להעיר הערות על שיושא שלנו .

בוב קימט

השתתפו | הנ"ל מהשגרירות פלוס ראש לשכתו של קימט, אנשי הרסק הישראלי וכמה עוזרים .

הביע את אכזבתו מהפסקת התהליך לקראת מו"מ על הסדר בזמן שהדברים נראו כל כך קרובים לפתרון . לדעתו 85% מהנושאים בין שתי המדינות חיובים להמשיך ולהתקדם ללא קשר לבעיות שנוצרו . הריאלוג בינינו חייב להימשך .

הביע התעניינות באשר להערכות לעלייה מברח"מ וכן באשר לסכויים שעולים אלו יעזבו את האדץ לארה"ב . הבעיה המרכזית, להערכתו, היא איך משלבים את העולים האלו בכלכלה הישראלית כאומן אינטגרטיבי .

בעקרון טען ארה"ב תמכה ותומכת ביציאת העולים מברח"מ לישראל ולארה"ב . עם זאת הם ממשיכים להתנגד להתנהלויות ואין בכך סתירה למרות שלפעמים יש חציה של קווי מדיניות מקבילים אלו ההוסכים את תהליך הקליטה למסובך יותר .

הזכרנו את הצעתו של דן קרצר וקימט טען שאכן זהו רעיון מענין למרות שברור שהנשיא ומזכיר המדינה כבר התבטאו באופן ברור

בנושא . המליץ שנמשיך לקדם את הרעיון מול קרצר .

קימט התעניין במגמות בקונגרס בהתניה מסורשת של השמוש בכספי החלואות לתחום הקו הירוק במסגרת החקיקה . הוסבר לו שהענין בידי הקונגרס ואין לנו אינספורמציה לגבי תיקונים בהצעת החקיקה הקיימת . כמוכן שכמו בעבר אנחנו מבקשים את תמיכת הממשל בחקיקה .

27

מיידי	דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	1
שמו	פונ:		2
תאריך וזמן מעור:		א/הק 11	אל: מצפ"א
16.3.90 - 15:00			
כס' כבדק:			דע: לשכת מנכ"ל 3/11
הפסד:			כלכלית, כאן
533			כאת: ק. לקונגרס

ערבויות דיור

1. במשרדו של הקונגרסמן אובי, עובדים עתה על ניסוח הצעת החוק בנושא. הכוונה עתה היא להצמידה ל-Supplemental בנושא פליטים.

2. הרעיון המתגבש עתה הוא, שהצעת החוק תתייחס למתן הערבויות לאחר 1 באוקטובר 1990. לאחר העברת הצעת החוק בביה"ב, יפגשו נציגי הבית עם נציגי הסנאט בקונפרנס, וחבית "יותר" לסנאט, כך שהחוק יכנס מייד לתוקפו - עפ"י גירסת הסנאט. רעיון זה של אובי, נועד לעקוף את המגבלות הקיימות בביה"ב (אינן קיימות בסנאט) לפיהן: קיימת תקרה ל-credit (עפ"י גרייה) על מנת להעביר את הצעת החוק בדבר מתן ערבויות בסך 400 מיליון \$ עוד בשנת '90. יש צורך ב-waiver מטעם ועדת התקציב וכן תמיכה מצד הממשל. ללא waiver קיימת סכנה לערעור על הצעת החוק במליאת ביה"ב באמצעות point of order (הערה: מפי מספר עוזרים שמעתי, שישנם קונגרסמנים המתנגדים לערבויות הדיור, לא בהקשר הישראלי, אלא דוקא על רקע פנימי, כמו הצורך בערבויות ל-S & L ותכניות נוספות).

מאידך, לאחר ה-1/10 (כפי שיוצג בהצעת החוק), לא תחול מגבלת גרייה על תקרת ה-Credits.

3. עפ"י לוח הזמנים המתגבש עתה בועדת המשנה לפעולות זרות, יתקיימו ביום ב' הקרוב (19/3) שימועים בנושא ה-Supplemental (לניקרגואה, פנמה ופליטים) וה-Mark-up אולי כבר בסוף אותו שבוע. ה-Supplemental צפוי להגיע למליאת ביה"ב בשבוע שלאחר מכן (המתחיל ב-25/3). הסנאט יחל בפעולה מצידו לאחר סיום התהליך בביה"ב.

4. לתשומת ליבכם, שהנשיא הודיע במס"ע בעת התייחסותו לסינוד לניקרגואה, כי הוא מבקש העברת ה-Supplemental לניקרגואה ופנמה (והפליטים) בתהליך מהיר עד ה-5 באפריל (כדי לסייע לגברת צ'מורו) וכי לא יטכ"ם לכל ^{add-on} (היינו, תיקונים כספיים שיוצמדו ל-Supplemental). בינתיים שלח הממשל לקונגרס רשימת נושאים ל-offsets (כפי

תפוצה:
 2014/2/14

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן העור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
המסד:	533	פאת:

שמחייב עפ"י גר"ה) כדי לממן ה- *Supplemental*. הרשימה כוללת סגירת בסיסים צבאיים באיזורי בחירה דמוקרטיים. נראה, שהדמוקרטים בכלל וועדת ההקצבות במיוחד, לא יסכימו לדרישה זו של הנשיא ^{על ידי} *Clinton* להצמיד ל- *Supplemental* תיקונים בנושאי פנים, כמו למשל, אבטלה. (כמו כן לא ברור בינתיים כיצד יגיבו לרשימת ה- *offsets* של הממשל אם כי ברור, שלדמוקרטים עניין שהמימון יבוא מחקציב ההגנה).

לדברי אנשי אובי ועוזרים אחרים בוועדה, הערבויות אינן בבחינת *add-on* כספי (ואין מדובר בתוספת ל- *OUTLAY*) וכן ברור להם הצורך המיידי בסיוע קליטת יהודי ברה"מ. לפיכך, סבורים, שהדרך המהירה ביותר לעשות זאת היא ע"י הצמדת התיקון ל- *Supplemental* לניקרגואה, פנמה ופליטים. (כך גם אמר הסנטור קסטן בנאומו בפני ועידת *USA*). עם זאת, יתכנו עיקובים בהעברת ה- *Supplemental* על רקע מחלוקת בין הממשל לקונגרס (בעיקר סביב מקורות המימון לניקרגואה ופנמה ודרך הוצאתם).

ישראל ורנאי דרנגר
יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה:

דחיפות: מייד	שגרירות ישראל / וושינגטון	ק: _____
סוג: סצב'	טופס פרוק	כתוב: _____
תאריך וזמן חצור: 16.3.90	אמ"ק	אל: טמנכ"ל צפ"א
כס' פרוק:		דצ: _____
הפרד: 537		פאת: השגרירות, וושינגטון.

פגישת דיניץ - האס (nsc)

1. דיניץ ביקש סיועו של האס בנושאים הבאים:

א. הגדלת המענק (לשנת 90) לקליטת עולים ציין כי ההנחה שעמדה ביסוד חישוב המענק שניתן השנה (25 מליון דולר) היה שישאל תקלוט כ-7000. הצורך בחוספת בשיעור של 25-30 מליון דולר נובעת מגידול משמעותי במספר העולים שיגיעו במהלך 90 (כ-40000).

ב. הגדלת המענק לשנת התקציב 91 ל-75 מליון דולר. דיניץ תאר מתגייסות העם היהודי ומדינת ישראל למימון הוצאת קליטת העולים.

ג. הסדרת הערבונות לדיור. דיניץ ביקש לדעת איזה תנאי בצטרך למלא כדי לקבל את הכסף.

2. להלן תגובת האס:

א. טיסות ישראל: בכונת בייקר (בפגישותיו הקרובות עם שווארדנצה בנמיביה ומאוחר יותר במפגש השרים בתחילת אפריל בוושינגטון) והנשיא (בפסגא ביוני) להמשיך ולדחוק בסובייטים לאפשר טיסות ישראל.

ב. תוספת למענק לשנת 90 והגדלת המענק לשנת 91: על רקע אילוצי התקציב ולאור העובדה ש"יותר מדי דברים טובים הורחשו לאחרונה" איננו אופטימי.

ג. ערבונות לדיור:

(1) חזר על תמיכת הנשיא כפי שמצאה ביטוייה במכתב ששיגר הנשיא לסימור רייך.

(2) לאחר הקמת ממשלה ירצו לקיים עמנו התיעצות במטרה לעבד פרטי ההטבח שיאפשר לממשל לתת הסכמתו למתן הערבונות. (הערה: בטיוס השיחה טענתי בפני האס כי אין מקום לכרוך ההדברות בנושא הערבונות לנושא הקמת הממשלה. האס הבטיח לבדוק הנושא).

(3) מכתב ההתחייבות השגרתי שאותו אינו מעבירים ל-A.I.D. לא יספק. חושב שניתן להגיע להסדר שינניח דעתנו. "לא נבקש מכם לעשות את הבלתי אפשרי מבחינתכם". הינו אופטימי באשר ליכולת לעבד נושאת משותפת.

תפוצה: 36

שטיין 1 3 1 1 3 1 2

אג"מ - אג"מ

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דמ מחוד דפים

שמו בטחוני

מיידי דחיפות

תאריך/ז"ח 16.3.90

מס' מברק

אל: יועץ שחיח לענייני תפוצות.

דע: קונכיל-ניו יורק.

מאח: הסברה, וושינגטון.

ארכיב

נ 20
N 515

נקראק.

בבוקר ה- 15/3 נפגשתי עם מרטין רפל. במהלך השיחה העלייתי נושא חשיבות לתגובת הקהילה היהודית בנושא ירושלים.

מתגובת רפל, ניתן היה לשמוע הסתייגות מפעילות יזומה וקונקרטיה בנושא. כאשר החשש התמקד ב-: מה יקרה ויתברר, כאשר ואם תתנהל מערכת בחירות בישראל, יהיו מדינאים ישראלים עם עמדות פשרניות יותר מאשר של יהדות ארה"ב (דבר ברוח דברי המנכ"ל הנכנס של נקדא"ק - ראו נא מברק פלג 426 מ-14/3). הדגשתי הצורך בפעולה תוך חזרה על טיעונינו, בסוף השיחה הודיעני כי יביא המלצתו - לישיבת כח המשימה לצאת לפעולה.

עודד בן-חיים.

Handwritten notes in Hebrew, including names and dates like '15/3' and '16/3'.

Handwritten notes at the bottom of the page, including '6 + 3' and 'אחיי הקפס'.

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
פונד: גלוי		פתוק: 8
תאריך וזמן תעבור: 16.3.90		אל: מצפ"א
כס' פרוק: המסדד: (54) 514	א/ר ק 2	דצ:
		פאת: קישור לקונגרס

הסנטור פל
לשלכם 225 מ- 15/3

1. דברי טאטויילר ב- 8/3 נאמרו בתגובה לנאום הסנטור בו עידת המנהיגות הארצית של

מכון ויזנטל שהתקיימה בו וושינגטון ב- 7/3/90.

2. רצ"ב נאזמו המלא של הסנטור.

התייחסות פל לצורך לקיזון פרטי ולא פומבי בנושא ההתנחלויות וירושלים מצד הנשיא

והמזכיר מופיעה בעמוד 4 של הנאום. (ראו המסומן).

אוראל ורנאי דרנגר
יהודית ורנאי דרנגר

סיה ס'טיה ריה 3
איש אלוש כ'ט'ה ז'כ'ט' 2
אויב/נתק' א'אן 2
ה'י'ב א'ת' 1
ה'ס'כ'ה 2
א'אן 4
א'אן 4

תפוצה:

Remarks by Senator Claiborne Pell
Simon Wiesenthal Center
National Leadership Conference
Washington, D.C.
March 7, 1990

SM 2
~~532~~ 8

(9)

I am pleased to be with you today as we begin a new decade that could go down in history as the Decade of Peace. The peoples' revolutions in Eastern Europe have toppled one communist dictator after another. The growing strength of the reform movement in the Soviet Union has made that country much less of a military threat to the West. South Africa's President De Klerk has taken bold actions that could lead to early negotiations with his country's black majority. In Central America, civil war is giving way to elections and negotiations. What a wonderful way to begin the final ten years of the twentieth century, the most destructive century in human history.

This rosy picture will not be complete, however, unless there is peace also in the Middle East. This cradle of civilization has become the crucible of one of the most enduring conflicts of modern times. Israel, through all its travails, has counted on the support of its many friends in America. And I am proud to count myself as one of these friends.

My support for Israel is rooted in some rather unique experiences. Before the Second World War, I was arrested in Danzig by the Nazis, and I saw the humiliating sight of Jews having to wear the yellow Star of David. From my cousin Robert Pell, a career U.S. diplomat, I learned of the tragic refusal of the United States and other countries to help resettle Jews who wished to escape from Germany after Kristallnacht in 1938. It was clear to me that many of the

-2-

5 1/2 3/8

(3)

victims of the Holocaust could have been saved if the United States and others only had the will to do so.

During the Second World War, my father served as head of the U.S. delegation to the U.N. War Crimes Commission and played a major role in having genocide declared a war crime. A grove in Israel is named after him in honor of his work. After the war, as a young diplomat, I gave sanctuary in the American Consulate General in Bratislava, Czechoslovakia to a group of young Slovak Jews who got caught in a mini-pogrom. These experiences convinced me long before I entered the Senate that there must be an independent and secure Jewish homeland where Jews could live freely as a matter of right. The creation of the State of Israel provided that homeland, and the United States has been and must continue to be a staunch supporter of Israel.

Current developments in the Soviet Union, and even in Eastern Europe, remind us of the continuing role that Israel plays as a haven for Jews suffering from repression. The dark side of glasnost in the Soviet Union and liberation in Eastern Europe has been a revival of ethnic conflicts and anti-Semitism. The fear of new pogroms in the Soviet Union is very real, and last month I joined several of my colleagues in sending a letter to President Gorbachev urging him to take a public and unequivocal stand in opposition to anti-semitism. I also joined in urging the Soviets to implement the Aeroflot-El Al agreement for direct flights to Israel.

END

-3-

5317 $\frac{4}{8}$

(4)

Unfortunately, as you know, the Soviets bowed to Arab pressure and are renegeing on the Aeroflot-El Al agreement. I raised this with President Bush and Secretary of State Baker in a meeting at the White House on February 21 and urged them to try to get the Soviets to reconsider this decision. We must continue to press the Soviets on this issue. In this connection, discussions are currently underway with the Soviets on a bilateral trade agreement. The Soviets should be advised in those discussions that a favorable resolution of the Aeroflot-El Al issue will be an important factor in whether or not a trade agreement is concluded.

The resurgent exodus of Soviet Jews has, unfortunately, raised a new issue. A careless remark by Prime Minister Shamir was used to accuse Israel of having a policy of forcibly settling Soviet Jews in the West Bank and Gaza in order to drive Arabs from their homes. To his credit, Mr. Shamir quickly made it clear that Israel has no such policy.

Mr. Shamir's statement should have laid that issue to rest. Unfortunately, however, during the past week, the Administration has reopened this issue.

Secretary of State Baker is apparently trying to get Israel to stop building settlements in the West Bank and Gaza as a condition for Administration support for legislation providing loan guarantees to house Soviet Jews in Israel proper. And President Bush last Saturday said that the freeze on new settlements should apply to East Jerusalem as well as to the West Bank and Gaza. The President is reported

-4-

577 $\frac{5}{8}$

(5)

to be changing this position, but where he actually stands is not at all clear.

Personally, I believe that this matter should be resolved in private discussions. Above all, this controversy should not be allowed to upset plans for a meeting of U.S., Israeli and Egyptian officials to discuss arrangements for elections in the West Bank and Gaza.

This meeting will be a critical event. If all goes well, it should result in an agreement under which Israeli representatives would enter into a dialogue with Palestinian representatives on the implementation of Mr. Shamir's May 1989 proposal for elections in the West Bank and Gaza. It has not been easy to agree on who should represent the Palestinians in this dialogue; and it will be even harder to have a calm productive dialogue with the Palestinians on the arrangements for elections. The area of common ground between Israelis and Palestinians is currently very narrow, and that is that both sides want an end to the violence in the West Bank and Gaza.

That is not much of a basis for a peace process, but it is at least a beginning. Israel has taken a major gamble in proposing elections and has made many concessions to get to the point where we are now. U.S. support for Israel will be essential if the inevitable obstacles to success are to be overcome. That is why I oppose Senator Dole's across-the-board proposal to cut aid to Israel. I cannot think of anything worse for the peace process than to give the impression that U.S. support for Israel is weakening.

534 $\frac{4}{8}$

(6)

Fortunately, there is little support in Congress for Senator Dale's proposal. There is also little or no support for his notion that the needs of Eastern Europe must be pitted against those of Israel and Egypt. We simply need a more substantial foreign aid budget that promotes U.S. interests in both the Middle East and Eastern Europe. This must not be an either/or proposition. Surely, if the Warsaw Pact threat is declining--and it is--money for peace can be found by diverting money currently being spent on our NATO military commitments.

Having been a member of the Senate Foreign Relations Committee for 25 years, I am often asked how I see the outcome of the Middle East peace process. In addressing this issue, I would like to emphasize that it is up to the people and government of Israel to decide what kind of eventual settlement is acceptable to them. It is not for other countries to try to impose a solution on Israel.

What will prove to be acceptable to Israel, I would argue, will not be known until negotiations with elected Palestinian representatives are underway. This will be a slow, step-by-step process, and what Israelis can live with will, in large part, depend upon how cooperative the Palestinians are in meeting Israeli concerns. A climate of cooperation and confidence cannot be created on the basis of words alone. There will have to be a body of experience of commitments fulfilled by the Palestinians before Israelis will feel comfortable about relaxing their control over the occupied territories.

53478

04
(7)

At some point, I could foresee the creation of an arrangement under which the West Bank and Gaza would acquire a status similar to that of a Swiss canton. The canton system has worked well to meet the aspirations of four ethnic groups in Switzerland, and a modified version just might be the answer in the Middle East as well.

A Palestinian canton would be self-governing but not independent. It would have a police force, but no military forces. And borrowing an idea from the plan of Israeli Defense Minister Allon some 15 years ago, Israel would maintain a string of military outposts along the borders with Jordan and Egypt and would control entry into the West Bank and Gaza. Jerusalem would remain a unified city under an Israeli mayor, but it might be helpful to create a post of vice mayor to be held by a Palestinian.

These are some ideas about where negotiations might lead, but it is important to emphasize that what actually happens and what is acceptable will depend on the climate that develops as the negotiations proceed.

In closing, I would like to leave one final thought with you, and that is that the events in Eastern Europe and the Soviet Union in no way diminish the strategic aspect of our relationship with Israel. The U.S.-Israel strategic relationship is based on more than countering Soviet influence in the Middle East.

The United States will continue to have major interests in the area regardless of the decline of the Soviet threat. Libya, Iran, Iraq and Syria are all actual or potential

F

5848

⑧

-7-

threats to U.S. interests relating to oil supplies, freedom of navigation and terrorism. Cooperation with Israel is important to protecting those interests, while minimizing the cost to the United States.

In this regard, developments in Eastern Europe and the Soviet Union will inevitably lead to drastic reductions in U.S. forces in Europe. That will mean fewer American assets to defend our interests in the Middle East. Israel will, therefore, be even more important as an ally of ours in the years to come. That is one more reason to keep Israel strong through an undiminished aid program.

13658

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 18.03.70

סודי

יוצא **

**

**

**

אורח

חוזם: 3,13658

אל: 1892/ווש, 523/מצב, 1892

מ-: המשרד, תא: 160390, זח: 1134, דח: ב, סג: 10

תח: @ גס: צפא

@: נד

543

סודי/בהול

וושנינגטון/השגריר

ביקור קרט

היתקשר ביל בראון למסור שנודע לו באקראי שקרט יסע מכאן לתוניס, ומבקש להבהיר שהוא (בראון) לא ידע על כך מראש ומבקש להבהיר זאת חד-משמעית.

סמנכ"ל צפ"א ופר'ן

פא

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

